

I

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση είναι υποχρεωτική)

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2007/64/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 13ης Νοεμβρίου 2007

για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ, 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ, και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/ΕΚ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 47 παράγραφος 2 πρώτη και τρίτη πρόταση και το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Για την εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς είναι ουσιαστικής σημασίας να καταργηθούν όλα τα εσωτερικά σύνορα της Κοινότητας, ώστε να επιτρέπεται η ελεύθερη διακίνηση αγαθών, προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίων. Προς τούτο, η ορθή λειτουργία της ενιαίας αγοράς στον τομέα των υπηρεσιών πληρωμών είναι ζωτικής σημασίας. Σήμερα, ωστόσο, η έλλειψη εναρμόνισης στον τομέα αυτό παρεμποδίζει τη λειτουργία της ενιαίας αγοράς.
- (2) Οι αγορές υπηρεσιών πληρωμών των κρατών μελών είναι σήμερα οργανωμένες χωριστά, σε εθνική βάση, ενώ το ισχύον νομικό πλαίσιο είναι κατακερματισμένο σε 27 εθνικά νομικά συστήματα.
- (3) Διάφορες κοινοτικές πράξεις έχουν ήδη εκδοθεί στον τομέα αυτόν, συγκεκριμένα η οδηγία 97/5/ΕΚ του Ευρωπαϊκού

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1997, για τις διασυνοριακές μεταφορές πιστώσεων ⁽³⁾ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2560/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με τις διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ ⁽⁴⁾, αλλά δεν έχουν αντιμετωπίσει ικανοποιητικά την κατάσταση αυτήν, όπως, εξάλλου, ούτε η σύσταση 87/598/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 1987, για ευρωπαϊκό κώδικα δεοντολογίας σε θέματα ηλεκτρονικών πληρωμών (σχέσεις μεταξύ χρηματοπιστωτικών οργανισμών, εμπόρων ή άλλων παρεχόντων υπηρεσιών και καταναλωτών) ⁽⁵⁾, η σύσταση 88/590/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 17ης Νοεμβρίου 1988, που αφορά τα συστήματα πληρωμών και ιδίως τις σχέσεις μεταξύ κατόχου και εκδότη κάρτας ⁽⁶⁾, ή η σύσταση 97/489/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Ιουλίου 1997, σχετικά με τις συναλλαγές που γίνονται με μέσα ηλεκτρονικής πληρωμής και ιδίως όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ του εκδότη και του κατόχου ⁽⁷⁾. Ωστόσο, τα μέτρα αυτά παραμένουν ανεπαρκή. Η συνύπαρξη διαφορετικών εθνικών διατάξεων και το ατελές κοινοτικό πλαίσιο έχουν δημιουργήσει σύγχυση και ανασφάλεια δικαίου.

- (4) Είναι επομένως ζωτικής σημασίας η θέσπιση, σε κοινοτικό επίπεδο, σύγχρονου και συνεκτικού νομικού πλαισίου για τις υπηρεσίες πληρωμών, είτε αυτές είναι είτε δεν είναι συμβατές με το σύστημα που προέκυψε από την πρωτοβουλία στον χρηματοπιστωτικό τομέα για έναν ενιαίο χώρο πληρωμών σε ευρώ, το οποίο να είναι ουδέτερο εξασφαλίζοντας ίσους όρους ανταγωνισμού για όλα τα συστήματα πληρωμών, ώστε ο καταναλωτής να διατηρήσει τη δυνατότητα να επιλέγει, γεγονός που θα είναι σημαντική πρόοδος από την άποψη του κόστους για τον καταναλωτή, της ασφαλείας και της αποδοτικότητας, σε σύγκριση με τα ισχύοντα εθνικά συστήματα.
- (5) Το νομικό πλαίσιο αυτό θα πρέπει να συντονίζει τις εθνικές διατάξεις που διέπουν την προληπτική εποπτεία, την πρόσβαση νέων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών στην αγορά, την πληροφόρηση, καθώς και τα δικαιώματα και υποχρεώσεις των

⁽¹⁾ ΕΕ C 109 της 9.5.2006, σ. 10.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 24ης Απριλίου 2007 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην ΕΕ) και απόφαση του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 2007.

⁽³⁾ ΕΕ L 43 της 14.2.1997, σ. 25.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 344 της 28.12.2001, σ. 13.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 365 της 24.12.1987, σ. 72.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 317 της 24.11.1988, σ. 55.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 208 της 2.8.1997, σ. 52.

χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών και των παρόχων. Μέσα στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να διατηρηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2560/2001, βάσει του οποίου δημιουργήθηκε, όσον αφορά τις τιμές, μια ενιαία αγορά για τις πληρωμές σε ευρώ. Οι διατάξεις της οδηγίας 97/5/ΕΚ και οι συστάσεις 87/598/ΕΟΚ, 88/590/ΕΟΚ και 97/489/ΕΚ θα πρέπει να συνενωθούν σε ένα ενιαίο κείμενο με δεσμευτική ισχύ.

- (6) Το νομικό αυτό πλαίσιο, ωστόσο, δεν χρειάζεται να καλύπτει τα πάντα. Το πεδίο εφαρμογής του θα πρέπει να περιορίζεται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών με κύρια δραστηριότητα την παροχή υπηρεσιών πληρωμών στους χρήστες των υπηρεσιών αυτών. Ούτε άλλωστε ενδείκνυται η εφαρμογή του σε υπηρεσίες όπου η μεταφορά χρηματικών ποσών από τον πληρωτή στο δικαιούχο ή η μεταφορά τους εκτελούνται αποκλειστικά με χαρτονομίσματα και κέρματα ή όταν η μεταφορά βασίζεται σε έντυπη επιταγή, συναλλαγματική, γραμμάτιο ή άλλα μέσα, και έντυπα παραστατικά ή κάρτες με τα οποία χρεώνεται ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ή κάποιος άλλος για να θήσει τα χρήματα στη διάθεση του δικαιούχου. Εξάλλου χρειάζεται μια διαφοροποίηση στην περίπτωση μέσων που προσφέρονται από φορείς εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, υπηρεσιών πληροφορικής ή δικτύων για τη διευκόλυνση της αγοράς ψηφιακών προϊόντων ή υπηρεσιών, όπως σήματα κλήσης, μουσική ή ψηφιακές εφημερίδες πέραν των παραδοσιακών υπηρεσιών φωνής, και της χρήσης τους σε ψηφιακές συσκευές. Το περιεχόμενο αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να παράγεται είτε από τρίτον είτε από το φορέα εκμετάλλευσης, ο οποίος μπορεί να τους προσθέτει εγγενή αξία με τη μορφή δυνατοτήτων πρόσβασης, διανομής ή έρευνας. Στη δεύτερη περίπτωση, όταν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες διανέμονται από έναν από αυτούς τους φορείς εκμετάλλευσης ή, για τεχνικούς λόγους, από τρίτον, και μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνον μέσω ψηφιακών συσκευών, όπως κινητά τηλέφωνα ή υπολογιστές, το παρόν νομικό πλαίσιο δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται δεδομένου ότι η δραστηριότητα του φορέα εκμετάλλευσης υπερβαίνει την απλή πράξη πληρωμής. Ωστόσο, είναι σκόπιμο να εφαρμόζεται όταν ο φορέας εκμετάλλευσης ενεργεί μόνον ως μεσάζων ο οποίος απλώς μεριμνά για την πληρωμή τρίτου προμηθευτή.
- (7) Το έμβασμα είναι μια απλή υπηρεσία πληρωμών, συνήθως βάσει μετρητών που ο πληρωτής δίνει σε έναν πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, ο οποίος και εμβάζει το ποσό, π.χ. μέσω δικτύου επικοινωνίας, σε έναν δικαιούχο ή σε άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου. Σε μερικά κράτη μέλη, τα σουπερμάρκετ, οι έμποροι και άλλοι λιανοπωλητές παρέχουν στους καταναλωτές τέτοια υπηρεσία, δίνοντας τη δυνατότητα πληρωμής λογαριασμών των υπηρεσιών κοινής ωφελείας και άλλων τακτικών οικιακών λογαριασμών. Αυτές οι υπηρεσίες πληρωμής λογαριασμών θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως έμβασμα όπως ορίζεται στην παρούσα οδηγία, εκτός αν οι αρμόδιες αρχές θεωρούν ότι η δραστηριότητα εμπίπτει σε άλλη υπηρεσία πληρωμών του παραρτήματος.
- (8) Είναι αναγκαίο να προσδιοριστούν οι κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που δύνανται νομίμως να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα, και συγκεκριμένα τα πιστωτικά ιδρύματα που δέχονται καταθέσεις

από χρήστες οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη χρηματοδότηση πράξεων πληρωμής, και τα οποία θα πρέπει να εξακολουθήσουν να υπόκεινται στην προληπτική εποπτεία που θεσπίζει η οδηγία 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων⁽¹⁾, τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος που εκδίδουν ηλεκτρονικό χρήμα που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη χρηματοδότηση πράξεων πληρωμής και θα πρέπει να συνεχίσουν να υπόκεινται στις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας της οδηγίας 2000/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για την ανάληψη, την άσκηση και την προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος⁽²⁾, καθώς και γραφεία ταχυδρομικών επιταγών που έχουν αυτό το δικαίωμα βάσει της εθνικής νομοθεσίας.

- (9) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθορίζει τους κανόνες για την εκτέλεση πράξεων πληρωμής όταν τα χρηματικά ποσά είναι ηλεκτρονικό χρήμα όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 στοιχείο β) της οδηγίας 2000/46/ΕΚ. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει όμως να ρυθμίζει την έκδοση του ηλεκτρονικού χρήματος ούτε να τροποποιεί την προληπτική εποπτεία των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος που προβλέπει η οδηγία 2000/46/ΕΚ. Επομένως, τα ιδρύματα πληρωμών δεν θα πρέπει να επιτρέπεται να εκδίδουν ηλεκτρονικό χρήμα.
- (10) Για να αρθούν οι νομικοί φραγμοί εισόδου στην αγορά, επιβάλλεται, ωστόσο, η καθιέρωση ενιαίας άδειας για όλους τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που δεν έχουν σχέση με την αποδοχή καταθέσεων ή την έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος. Ενδείκνυται επομένως η εισαγωγή μιας νέας κατηγορίας παρόχων υπηρεσιών πληρωμών: «ιδρύματα πληρωμών», εξουσιοδοτώντας, βάσει μιας σειράς αυστηρών και διεξοδικών προϋποθέσεων, φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δεν εμπίπτουν στις ήδη υπάρχουσες κατηγορίες, να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα. Έτσι θα ισχύουν σε ολόκληρη την Κοινότητα οι ίδιες προϋποθέσεις για τέτοιες υπηρεσίες.
- (11) Οι όροι χορήγησης και διατήρησης της άδειας λειτουργίας ιδρυμάτων πληρωμών θα πρέπει να περιλαμβάνουν απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανάλογες με τους λειτουργικούς και χρηματοοικονομικούς κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι οργανισμοί αυτοί στη δραστηριότητα τους. Χρειάζεται εδώ ένα υγιές καθεστώς αρχικού κεφαλαίου σε συνδυασμό με μόνιμο κεφάλαιο που θα μπορούσε να διαμορφωθεί με πιο σύνθετο τρόπο εν ευθέτω χρόνω, ανάλογα με τις ανάγκες της αγοράς. Λόγω της ευρείας ποικιλίας στον τομέα των υπηρεσιών πληρωμών, η οδηγία θα πρέπει να επιτρέπει διάφορες μεθόδους σε συνδυασμό με ορισμένο περιθώριο εκτίμησης των αρχών ώστε οι ίδιοι κίνδυνοι να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο για όλους τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών. Οι απαιτήσεις για τα ιδρύματα πληρωμών θα πρέπει να βασίζονται στο γεγονός ότι οι δραστηριότητές τους είναι πιο εξειδικευμένες και περιορισμένες, και ενέχουν έτσι μικρότερους κινδύνους που ελέγχονται και παρακολουθούνται ευκολότερα, σε σχέση με τους κινδύνους που περικλείει το ευρύτερο φάσμα δραστηριοτήτων των πιστωτικών ιδρυμάτων. Ειδικότερα, θα πρέπει να απαγορεύεται στα ιδρύματα πληρωμών να δέχονται

⁽¹⁾ ΕΕ L 177 της 30.6.2006, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/44/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 247 της 21.9.2007, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 275 της 27.10.2000, σ. 39.

καταθέσεις από χρήστες, και να τους επιτρέπεται να χρησιμοποιούν τα κεφάλαια που λαμβάνουν από τους χρήστες μόνο για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών. Τα κεφάλαια των πελατών θα πρέπει να διατηρούνται χωριστά από τα κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών που προορίζονται για άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες. Τα ιδρύματα πληρωμών θα πρέπει επίσης να υπόκεινται στις δέουσες απαιτήσεις όσον αφορά τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.

(12) Τα ιδρύματα πληρωμών θα πρέπει να καταρτίζουν τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαριασμούς τους σύμφωνα με την οδηγία 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, περί των ετησίων λογαριασμών εταιρειών ορισμένων μορφών⁽¹⁾ και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, την οδηγία 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1983, για τους ενοποιημένους λογαριασμούς⁽²⁾ και την οδηγία 86/635/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1986, για τους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς των τραπεζών και λοιπών άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων⁽³⁾. Οι ετήσιοι και οι ενοποιημένοι λογαριασμοί θα πρέπει να ελέγχονται, εκτός εάν το ίδρυμα πληρωμών απαλλαγεί από την υποχρέωση αυτήν δυνάμει της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ και της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ.

(13) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ρυθμίζει τη δανειοδότηση από ιδρύματα πληρωμών, δηλαδή το άνοιγμα πιστωτικής γραμμής και την έκδοση πιστωτικών καρτών, μόνον εάν συνδέεται στενά με υπηρεσίες πληρωμών. Μόνον όταν η πίστωση χορηγείται για να διευκολυνθούν οι υπηρεσίες πληρωμών, και η πίστωση είναι βραχυπρόθεσμη και δεν χορηγείται για περίοδο που υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες, ακόμα και σε κυλιόμενη βάση, είναι σκόπιμο να επιτρέπεται σε ιδρύματα πληρωμών να χορηγούν τέτοιες πιστώσεις όσον αφορά τις διασυννοιακές τους δραστηριότητες υπό τον όρο ότι αναηρηματοδοτούνται μέσω κυρίως των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος πληρωμών, καθώς και κεφαλαίων που αντλούνται από τις κεφαλαιαγορές, αλλά όχι των χρημάτων που φυλάσσονται για λογαριασμό των πελατών για τις υπηρεσίες πληρωμών. Τα ανωτέρω ισχύουν με την επιφύλαξη της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη⁽⁴⁾ ή άλλων σχετικών κοινοτικών ή εθνικών νομοθετικών διατάξεων που αφορούν πτυχές οι οποίες δεν εναρμονίζονται με την παρούσα οδηγία, όσον αφορά τους όρους της καταναλωτικής πίστης.

(14) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν τις αρχές τις αρμόδιες να χορηγούν άδειες στα ιδρύματα πληρωμών, να διενεργούν ελέγχους και να αποφασίζουν την ανάκληση των εν λόγω

αδειών. Για να εξασφαλίζεται ισότιμη μεταχείριση, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να επιβάλλουν στα ιδρύματα πληρωμών απαιτήσεις άλλες από εκείνες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Θα πρέπει, ωστόσο, να υπάρχει η δυνατότητα προσβολής ενώπιον των δικαστηρίων όλων των αποφάσεων των αρμοδίων αρχών. Εξάλλου, τα καθήκοντα των αρμοδίων αρχών θα πρέπει να είναι ανεξάρτητα από την εποπτεία των συστημάτων πληρωμών, η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 2 της συνθήκης, είναι καθήκον του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών.

(15) Δεδομένου ότι είναι επιθυμητό να καταγράφεται η ταυτότητα και ο τόπος δραστηριοποίησης όλων των προσώπων που παρέχουν υπηρεσίες εμβασμάτων και να δίνεται σε όλα κάποιος βαθμός αναγνώρισης, ανεξάρτητα από την ικανότητά τους να πληρούν όλες τις προϋποθέσεις αδειοδότησης ως ιδρύματα πληρωμών, ώστε κανένα από αυτά να μην αναγκάζεται να στραφεί στην παραοικονομία, και να υπόκεινται όλοι οι παρέχοντες υπηρεσίες εμβασμάτων σε ορισμένες στοιχειώδεις νομικές και κανονιστικές απαιτήσεις, είναι σκόπιμο και σύμφωνο με την ειδική σύσταση VI της ομάδας διεθνούς χρηματοοικονομικής δράσης για το ξέπλυμα χρήματος να δημιουργηθεί ένας μηχανισμός βάσει του οποίου οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που δεν πληρούν όλες τις προϋποθέσεις θα μπορούν παραταύτα να αντιμετωπίζονται ως ιδρύματα πληρωμών. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εγγράφουν τα πρόσωπα αυτά στο μητρώο των ιδρυμάτων πληρωμών, αν και δεν πληρούν όλες ή ορισμένες από τις προϋποθέσεις άδειας λειτουργίας. Ωστόσο, είναι ουσιώδες να υπόκειται η δυνατότητα παρέκκλισης σε αυστηρές απαιτήσεις όσον αφορά τον όγκο των συναλλαγών πληρωμών. Τα απαλλασσόμενα ιδρύματα πληρωμών δεν θα πρέπει να έχουν ούτε το δικαίωμα εγκατάστασης ούτε την ελευθερία παροχής υπηρεσιών, και δεν θα πρέπει να ασκούν εμμέσως τα δικαιώματα αυτά όταν είναι μέλη συστήματος πληρωμών.

(16) Είναι βασικό για κάθε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να έχει πρόσβαση στις υπηρεσίες τεχνικής υποδομής των συστημάτων πληρωμών. Ωστόσο, η πρόσβαση αυτή υπόκειται σε κατάλληλες απαιτήσεις για την εξασφάλιση της ακεραιότητας και της σταθερότητας αυτών των συστημάτων. Κάθε πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που ζητεί να συμμετάσχει σε σύστημα πληρωμών πρέπει να αποδεικνύει στα μέλη του συστήματος πληρωμών ότι οι εσωτερικές του ρυθμίσεις επαρκούν για την αντιμετώπιση κάθε κινδύνου. Τα εν λόγω συστήματα πληρωμών περιλαμβάνουν κατά κανόνα π.χ. τα τετραμερή συστήματα πιστωτικών καρτών καθώς και τα μείζονα συστήματα διεκπεραίωσης μεταφορών πιστώσεων και άμεσων χρεώσεων. Για να διασφαλίζεται σε ολόκληρη την Κοινότητα η ισότιμη μεταχείριση των διαφορετικών κατηγοριών των αδειοδοτημένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, σύμφωνα με τους όρους της αδειοδότησης από τις εποπτικές αρχές, χρειάζονται σαφείς κανόνες πρόσβασης στην παροχή υπηρεσιών πληρωμών και στα συστήματα πληρωμών. Θα πρέπει να προβλέπεται ισότιμη μεταχείριση των αδειοδοτημένων ιδρυμάτων πληρωμών και πιστωτικών ιδρυμάτων, προκειμένου κάθε πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που συμμετέχει στον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά να μπορεί να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες τεχνικής υποδομής των συστημάτων πληρωμών υπό τους ίδιους όρους. Είναι σκόπιμο να προβλεφθεί μια διαφορά μεταχείρισης μεταξύ των αδειοδοτημένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και των ωφελουμένων από την παρέκκλιση δυνάμει της παρούσας οδηγίας, καθώς και από την εξαίρεση δυνάμει του άρθρου 8 της οδηγίας 2000/46/ΕΚ, λόγω των διαφορών του πλαισίου προληπτικής εποπτείας στο οποίο υπόκεινται. Εν πάση

⁽¹⁾ ΕΕ L 222 της 14.8.1978, σ. 11. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 224 της 16.8.2006, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 193 της 18.7.1983, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/99/ΕΚ (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 137).

⁽³⁾ ΕΕ L 372 της 31.12.1986, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/46/ΕΚ.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 42 της 12.2.1987, σ. 48. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 98/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 101 της 1.4.1998, σ. 17).

περιπτώσει, διαφορές τιμών θα πρέπει να επιτρέπονται μόνον όταν το δικαιολογούν οι διαφορές κόστους των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Αυτό δεν πρέπει να θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να περιορίζουν την πρόσβαση στα θεμελιωδώς σημαντικά συστήματα σύμφωνα με την οδηγία 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων⁽¹⁾, ούτε και τις αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών (ΕΣΚΤ) όπως ορίζονται στο άρθρο 105 παράγραφος 2 της συνθήκης, καθώς και το άρθρο 3 παράγραφος 1 και το άρθρο 22 του καταστατικού του ΕΣΚΤ σχετικά με την πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών.

- (17) Οι διατάξεις πρόσβασης στα συστήματα πληρωμών δεν θα ισχύουν για τα συστήματα που δημιουργούνται και λειτουργούνται από έναν και μόνο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών. Τα συστήματα αυτά μπορούν να λειτουργούν είτε σε άμεσο ανταγωνισμό με τα συστήματα πληρωμών είτε, συνηθέστερα, σε έναν εξειδικευμένο χώρο της αγοράς που δεν καλύπτεται επαρκώς από συστήματα πληρωμών. Αυτά τα συστήματα πληρωμών καλύπτουν συνήθως τριμερή συστήματα, όπως τα τριμερή συστήματα πιστωτικών καρτών, τις υπηρεσίες πληρωμών που προσφέρονται από παρόχους υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών ή υπηρεσίες εμβασμάτων όπου φορέας εκμετάλλευσης του συστήματος είναι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και για τον πληρωτή και για το δικαιούχο, καθώς και τα εσωτερικά συστήματα τραπεζικών ομίλων. Για να τονωθεί ο ανταγωνισμός που μπορούν να κάνουν αυτά τα συστήματα πληρωμών στα καθιερωμένα συνήθη συστήματα πληρωμών, δεν θα είναι, καταρχήν, σκόπιμο να παρέχεται σε τρίτους πρόσβαση σε αυτά τα συστήματα πληρωμών. Ωστόσο, τα συστήματα αυτά θα πρέπει να υπόκεινται πάντα στους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες ανταγωνισμού που μπορεί να απαιτούν τη χορήγηση πρόσβασης στα εν λόγω συστήματα προκειμένου να διατηρείται πραγματικός ανταγωνισμός στις αγορές πληρωμών.
- (18) Θα πρέπει να θεσπιστεί ένα σύνολο κανόνων για να διασφαλίζεται η διαφάνεια των προϋποθέσεων και των απαιτήσεων πληροφόρησης που διέπουν τις υπηρεσίες πληρωμών.
- (19) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις πράξεις πληρωμής που πραγματοποιούνται με μετρητά, δεδομένου ότι υπάρχει ήδη ενιαία αγορά πληρωμών για τις πληρωμές σε μετρητά, ούτε σε πράξεις πληρωμής που βασίζονται σε έντυπες επιταγές δεδομένου ότι, λόγω της φύσης τους, δεν μπορούν να διεκπεραιωθούν το ίδιο αποτελεσματικά με τα άλλα μέσα πληρωμής. Η ορθή πρακτική σε αυτόν τον τομέα πρέπει, ωστόσο, να έχει ως βάση τις αρχές που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.
- (20) Δεδομένου ότι καταναλωτές και επιχειρήσεις δεν βρίσκονται στην ίδια θέση, δεν χρειάζονται το ίδιο επίπεδο προστασίας. Ενώ είναι σημαντικό να διασφαλίζονται τα δικαιώματα του καταναλωτή με διατάξεις από τις οποίες δεν επιτρέπεται παρέκκλιση με σύμβαση, είναι λογικό να αφήνονται οι επιχειρήσεις και οι οργανώσεις να συμφωνούν διαφορετικά. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ορίζουν ότι οι πολύ μικρές επιχειρήσεις, όπως ορίζονται στη σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των

μεσαίων επιχειρήσεων⁽²⁾, θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο όπως και οι καταναλωτές. Εν πάση περιπτώσει, ορισμένες βασικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει πάντα να εφαρμόζονται, ανεξάρτητα από το καθεστώς του χρήστη.

- (21) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθορίζει τις υποχρεώσεις που υπέχουν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά την πληροφόρηση των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών, οι οποίοι, για να προβαίνουν σε ενημερωμένες επιλογές και να αναζητούν τις πιο συμφέρουσες υπηρεσίες στην αγορά της ΕΕ, θα πρέπει να λαμβάνουν σαφή πληροφόρηση στο ίδιο υψηλό επίπεδο. Χάριν διαφάνειας, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να θεσπίσει τις δέουσες εναρμονισμένες απαιτήσεις που απαιτούνται για την παροχή των αναγκαίων και επαρκών πληροφοριών στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών τόσο σχετικά με τη σύμβαση υπηρεσιών πληρωμών όσο και με την καθαυτό πράξη πληρωμής. Προκειμένου να προαχθεί η ομαλή λειτουργία της ενιαίας αγοράς των υπηρεσιών πληρωμών, τα κράτη μέλη δεν πρέπει να δύνανται να εκδίδουν διατάξεις σχετικά με την πληροφόρηση πέραν των διατάξεων που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.
- (22) Οι καταναλωτές θα πρέπει να προστατεύονται από αθέμιτες και παραπλανητικές πρακτικές σύμφωνα με την οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά⁽³⁾, καθώς και την οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο»)⁽⁴⁾ και την οδηγία 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές⁽⁵⁾. Οι πρόσθετες διατάξεις σε αυτές τις οδηγίες εξακολουθούν να ισχύουν. Ωστόσο, η σχέση των απαιτήσεων προσυμβατικής πληροφόρησης μεταξύ της παρούσας οδηγίας και της οδηγίας 2002/65/ΕΚ χρειάζεται ειδική διευκρίνιση.
- (23) Οι ζητούμενες πληροφορίες θα πρέπει να είναι ανάλογες με τις ανάγκες των χρηστών και να γνωστοποιούνται με τυποποιημένο τρόπο. Ωστόσο, οι απαιτήσεις πληροφόρησης για μία μεμονωμένη πράξη πληρωμής θα πρέπει να είναι διαφορετικές από τις απαιτήσεις σύμβασης-πλαισίου η οποία προβλέπει σειρά πράξεων πληρωμής.
- (24) Στην πράξη, οι συμβάσεις-πλαίσια και οι συναλλαγές πληρωμών που καλύπτουν είναι πολύ συνηθέστερες και οικονομικώς σημαντικότερες από τις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής. Εάν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών ή ειδικό μέσο πληρωμών, απαιτείται σύμβαση-πλαίσιο. Επομένως, οι απαιτήσεις εκ των προτέρων ενημέρωσης για τις συμβάσεις-πλαίσια θα πρέπει να είναι πολύ διεξοδικές και οι πληροφορίες θα πρέπει πάντα να παρέχονται είτε εγγράφως είτε σε άλλο μέσο που αντέχει στο χρόνο, όπως τα αποσπάσματα λογαριασμών που εκτυπώνονται από ειδικούς εκτυπωτές, οι δισκέτες, τα CD-ROM, τα DVD και οι σκληροί δίσκοι προσωπικών υπολογιστών στους οποίους μπορεί να

⁽²⁾ ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36.

⁽³⁾ ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 271 της 9.10.2002, σ. 16. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/29/ΕΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 45.

αποθηκεύεται το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, και οι ιστοσελίδες, εφόσον οι ιστοσελίδες αυτές είναι προσιτές κατά τρόπο που να επιτρέπει τη μελλοντική πρόσβαση στις αποθηκευμένες πληροφορίες για χρονικό διάστημα κατάλληλο για την πληροφόρηση, και εφόσον επιτρέπουν την ακριβή αναπαραγωγή των αποθηκευμένων πληροφοριών. Ωστόσο, ο τρόπος παροχής εκ των υστέρων πληροφόρησης σχετικά με τις εκτελεσθείσες πράξεις πληρωμών θα πρέπει να μπορεί να συμφωνείται στη σύμβαση-πλαίσιο μεταξύ του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, π.χ., είναι δυνατόν να συμφωνείται ότι, στις τραπεζικές εργασίες μέσω του Διαδικτύου, όλες οι πληροφορίες για το λογαριασμό πληρωμών παρέχονται σε απευθείας σύνδεση (on-line).

- (25) Στις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής θα πρέπει πάντα να παρέχονται μόνο οι ουσιώδεις πληροφορίες με πρωτοβουλία του ίδιου του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Δεδομένου ότι ο πληρωτής είναι συνήθως παρών όταν δίνει την εντολή πληρωμής, δεν είναι απαραίτητο να απαιτείται πάντα η παροχή πληροφοριών σε έντυπο ή άλλο ανθεκτικό στον χρόνο μέσο. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να παρέχει τις πληροφορίες προφορικά χωρίς διατυπώσεις ή να τις καθιστά προσβάσιμες με άλλο τρόπο, π.χ. με την αναγραφή των όρων σε πίνακα ανακοινώσεων στην επαγγελματική του στέγη. Πρέπει επίσης να υπάρχει ενημέρωση σχετικά με το πού βρίσκονται άλλες διεξοδικότερες πληροφορίες (π.χ. η διεύθυνση της ιστοσελίδας). Ωστόσο, εάν το ζητήσει ο καταναλωτής, οι ουσιώδεις πληροφορίες θα πρέπει να του δίδονται είτε εγγράφως είτε σε άλλο μέσο που αντέχει στο χρόνο.
- (26) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να προβλέπει το δικαίωμα του καταναλωτή να του παρέχονται δωρεάν οι σχετικές πληροφορίες προτού δεσμευθεί από οποιαδήποτε σύμβαση υπηρεσίας πληρωμών. Ο καταναλωτής θα πρέπει επίσης να μπορεί να ζητήσει προηγούμενη πληροφόρηση καθώς και τη σύμβαση-πλαίσιο σε έντυπη μορφή, δωρεάν, σε οποιαδήποτε στιγμή κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης, έτσι ώστε να μπορεί να συγκρίνει τις υπηρεσίες των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και τους όρους τους και, σε περίπτωση διαφοράς, να εξακριβώνει τα συμβατικά δικαιώματα και υποχρεώσεις του. Οι διατάξεις αυτές θα πρέπει να είναι σύμφωνες με την οδηγία 2002/65/EK. Οι ρητές διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με τη δωρεάν ενημέρωση δεν θα πρέπει να οδηγήσουν στην επιβολή χρέωσης για την παροχή πληροφοριών στους καταναλωτές δυνάμει άλλων εφαρμοστέων οδηγιών.
- (27) Ο τρόπος με τον οποίον οι απαιτούμενες πληροφορίες δίδονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες του χρήστη αυτού καθώς και τις πρακτικές τεχνικές πτυχές και την οικονομική αποδοτικότητα ανάλογα με την κατάσταση όσον αφορά τη συμφωνία στη σχετική σύμβαση υπηρεσιών πληρωμών. Έτσι, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να διακρίνει δύο τρόπους με τους οποίους ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δίνει πληροφορίες: οι πληροφορίες θα πρέπει να δίδονται, δηλαδή να κοινοποιούνται όντως από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών την κατάλληλη στιγμή όπως απαιτείται από την παρούσα οδηγία χωρίς περαιτέρω όχληση εκ μέρους του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών ή θα πρέπει να δίδονται στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών, αν ζητήσει πρόσθετη πληροφόρηση. Στην περίπτωση αυτή, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να αναλαμβάνει κάποια συγκεκριμένη πρωτοβουλία για πρόσβαση στις πληροφορίες π.χ. υποβάλλοντας ρητό αίτημα στον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, συνδεδεμένος με θυρίδα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου τραπεζικού λογαριασμού ή εισάγοντας μια

τραπεζική κάρτα στον εκτυπωτή αντιγράφων κίνησης λογαριασμού. Για τους σκοπούς αυτούς, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να μεριμνά ώστε η πρόσβαση στις πληροφορίες να είναι δυνατή και οι πληροφορίες να είναι διαθέσιμες στο χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών.

- (28) Επιπλέον, θα πρέπει να παρέχονται στον καταναλωτή οι βασικές πληροφορίες για τις εκτελούμενες πράξεις πληρωμών χωρίς πρόσθετη επιβάρυνση. Σε περίπτωση μεμονωμένης πράξης πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν θα πρέπει να χρεώνει χωριστά την ενημέρωση αυτή. Παρομοίως, η συνακόλουθη μηνιαία ενημέρωση για τις πράξεις πληρωμής δυνάμει σύμβασης-πλαισίου θα πρέπει να παρέχεται δωρεάν. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία της διαφάνειας στην τιμολόγηση και τις διαφορετικές ανάγκες των πελατών, τα μέρη θα πρέπει να μπορούν να συμφωνούν μια χρέωση για μια συχνότερη ή πρόσθετη ενημέρωση. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη διαφορετικές εθνικές πρακτικές, θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να θεσπίζουν κανόνες δυνάμει των οποίων τα μηνιαία έντυπα αντίγραφα κίνησης λογαριασμού πληρωμών θα παρέχονται πάντοτε δωρεάν.
- (29) Για να διευκολύνεται η κινητικότητα των πελατών, θα πρέπει να παρέχεται στους καταναλωτές η δυνατότητα να καταγγέλλουν χωρίς επιβάρυνση μια σύμβαση-πλαίσιο μετά από ένα χρόνο. Για τους καταναλωτές, η προθεσμία προειδοποίησης δεν θα πρέπει να συμφωνηθεί μεγαλύτερη του ενός μηνός, και, για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, μικρότερη των δύο μηνών. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει υπό την επιφύλαξη της υποχρέωσης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να θέτει τέρμα στη σύμβαση υπηρεσιών πληρωμών σε εξαιρετικές περιστάσεις δυνάμει άλλων σχετικών κοινοτικών ή εθνικών νομικών διατάξεων, όπως η νομοθεσία για το ξέπλυμα χρημάτων και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, τυχόν ενέργειες που αφορούν τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων ή συγκεκριμένα μέτρα που συνδέονται με την πρόληψη και τη διερεύνηση εγκλημάτων.
- (30) Τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας θα πρέπει να είναι μια φθηνή και εύχρηστη εναλλακτική λύση στην περίπτωση αγαθών και υπηρεσιών με χαμηλή τιμή και δεν θα πρέπει να βαρύνονται με υπερβολικές απαιτήσεις. Θα πρέπει, επομένως, να περιορίζονται στις ουσιώδεις πληροφορίες οι σχετικές απαιτήσεις πληροφόρησης, καθώς και οι κανόνες εκτέλεσης των εν λόγω πληρωμών, λαμβανομένων υπόψη των τεχνικών δυνατοτήτων που μπορούν ευλόγως να αναμένονται από μέσα που χρησιμοποιούνται μόνον για πληρωμές μικρής αξίας. Παρά το απλούστερο καθεστώς, στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να παρέχεται επαρκής προστασία, ενόψει των κινδύνων που ενέχουν τα μέσα πληρωμών αυτά, ιδίως τα προπληρωμένα.
- (31) Προκειμένου να μειωθούν οι κίνδυνοι και οι συνέπειες των μη εγκεκριμένων ή εσφαλμένων πράξεων πληρωμών, ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να ενημερώνει, το συντομότερο δυνατόν, τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σχετικά με τυχόν αμφισβητήσεις δήθεν μη εγκεκριμένων ή εσφαλμένων πράξεων πληρωμών υπό την προϋπόθεση ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις πληροφόρησης που υπέχει σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Εάν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών τηρήσει την προθεσμία αυτή, θα πρέπει να μπορεί να ασκεί τις εν λόγω αξιώσεις εντός των περιόδων παραγραφής που ορίζονται από το εθνικό δίκαιο. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να μην επηρεάσει άλλες αξιώσεις μεταξύ χρηστών και παρόχων υπηρεσιών.

- (32) Για να δοθεί κίνητρο στο χρήστη των υπηρεσιών να γνωστοποιεί στον πάροχο χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση τυχόν κλοπή ή απώλεια του μέσου πληρωμών και να περιορίζεται έτσι ο κίνδυνος διενέργειας μη εγκεκριμένων πράξεων πληρωμών, θα πρέπει να φέρει την ευθύνη μόνο ενός περιορισμένου ποσού, εκτός εάν έχει ενεργήσει με δόλο ή βαριά αμέλεια. Επιπλέον, άπαξ ο χρήστης ενημερώσει τον πάροχο για τον κίνδυνο δόλιας χρήσης του μέσου επαλήθευσης πληρωμών, δεν θα πρέπει να είναι υπόχρεος να καλύψει περαιτέρω ζημιές από τη μη εγκεκριμένη χρήση του εν λόγω μέσου. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει υπό την επιφύλαξη της ευθύνης πληρωμής του παρόχου υπηρεσίας για την τεχνική ασφάλεια των προϊόντων τους.
- (33) Για να εκτιμάται αν υπάρχει αμέλεια του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλα τα περιστατικά. Τα αποδεικτικά στοιχεία και ο βαθμός της καταγγελλόμενης αμέλειας θα πρέπει να αξιολογούνται βάσει του εθνικού δικαίου. Οι συμβατικοί όροι και οι όροι παροχής και χρήσης ηλεκτρονικού μέσου πληρωμών που θα συνεπάγονταν αύξηση του βάρους της απόδειξης έναντι του καταναλωτή ή μείωση του βάρους της απόδειξης έναντι του εκδότη, θα πρέπει να θεωρούνται άκυροι.
- (34) Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει μπορούν να θεσπίζουν κανόνες λιγότερο αυστηρούς από τους προαναφερόμενους προκειμένου να διατηρηθούν τα υφιστάμενα επίπεδα προστασίας του καταναλωτή και να προαχθεί η εμπιστοσύνη στην ασφάλεια της χρήσης των ηλεκτρονικών μέσων πληρωμών. Το γεγονός ότι τα διάφορα μέσα πληρωμών περικλείουν διαφορετικούς κινδύνους θα πρέπει να ληφθεί δεόντως υπόψη ώστε να προωθηθεί η έκδοση ασφαλέστερων μέσων. Θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να μειώσουν ή να αίρουν τελείως την ευθύνη του πληρωτή, εκτός αν ενεργεί δολίως.
- (35) Θα πρέπει να προβλέπεται η κατανομή των ζημιών σε περίπτωση μη εγκεκριμένων πράξεων πληρωμής. Διαφορετικές διατάξεις μπορούν να ισχύουν για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών που δεν είναι καταναλωτές, δεδομένου ότι οι χρήστες αυτοί βρίσκονται κατά κανόνα σε καλύτερη θέση να εκτιμήσουν τον κίνδυνο απάτης και να λάβουν τα μέτρα.
- (36) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθορίζει κανόνες για επιστροφή χρημάτων προκειμένου να προστατεύονται οι καταναλωτές όταν η εκτελούμενη πράξη πληρωμής υπερβαίνει το ευλόγως αναμενόμενο ποσό. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να μπορούν να προσφέρουν ακόμη ευνοϊκότερους όρους στους πελάτες τους και να επιστρέφουν, για παράδειγμα, το ποσό των αμφισβητούμενων πράξεων πληρωμών. Στην περίπτωση που ο χρήστης προβάλει αξίωση για επιστροφή πληρωμής, το δικαίωμα επιστροφής δεν θα πρέπει να επηρεάζει την ευθύνη του πληρωτή έναντι του δικαιούχου από την υποκείμενη σχέση π.χ. για τα αγαθά ή τις υπηρεσίες που έχουν παραγγελθεί, καταναλωθεί ή νομίμως χρεωθεί, ούτε το δικαίωμα του χρήστη όσον αφορά την ανάκληση της εντολής πληρωμής.
- (37) Για τον χρηματοοικονομικό σχεδιασμό και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων έγκαιρης πληρωμής, οι καταναλωτές και οι επιχειρήσεις θα πρέπει να έχουν βεβαιότητα για το χρόνο που απαιτεί η εκτέλεση μιας εντολής πληρωμής. Ως εκ τούτου, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εισάγει ένα χρονικό σημείο μετά το οποίο αρχίζουν να ισχύουν τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις, δηλαδή ένα χρονικό σημείο κατά το οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών λαμβάνει την εντολή πληρωμής, καθώς και η στιγμή κατά την οποία είχε τη δυνατότητα να τη λάβει με μέσο επικοινωνίας που συμφωνείται στο πλαίσιο της σύμβασης υπηρεσίας πληρωμών, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε προηγούμενη συμμετοχή στη διαδικασία που καταλήγει στη δημιουργία και τη διαβίβαση της εντολής πληρωμής, π.χ. ασφάλεια και διαθεσιμότητα ελέγχων επάρκειας κεφαλαίων, πληροφορίες για τη χρήση του PIN, έκδοση υπόσχεσης πληρωμής. Επιπλέον, λήψη της εντολής πληρωμής θα πρέπει να είναι η στιγμή που ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή λαμβάνει την εντολή πληρωμής προς χρέωση από τον λογαριασμό του πληρωτή. Η ημέρα ή η χρονική στιγμή κατά την οποία δικαιούχος διαβιβάζει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του εντολές εισπραξης π.χ. της πληρωμής κάρτας ή άμεσων χρεώσεων ή όταν στον δικαιούχο χορηγείται προχρηματοδότηση για τα σχετικά ποσά από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του (μέσω ενδεχόμενης πίστωσης στον λογαριασμό του) δεν θα πρέπει να έχει σημασία εν προκειμένω. Οι χρήστες θα πρέπει να μπορούν να προσδοκούν την ορθή εκτέλεση μιας πλήρους και έγκυρης εντολής πληρωμής, εφόσον ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν έχει κανένα συμβατικό ή νομικό λόγο να την αρνηθεί. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αρνηθεί την εκτέλεση εντολής πληρωμής, η άρνηση και ο λόγος της άρνησης θα πρέπει να κοινοποιούνται στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών με την πρώτη ευκαιρία, υπό την επιφύλαξη των απαιτήσεων του εθνικού και του κοινοτικού δικαίου.
- (38) Λόγω της ταχύτητας με την οποία τα σύγχρονα, πλήρως αυτοματοποιημένα, συστήματα διεκπεραιώνουν τις πράξεις πληρωμής, ύστερα από ένα ορισμένο χρονικό σημείο οι εντολές πληρωμής είναι αδύνατο να ανακληθούν χωρίς υψηλό κόστος ανθρώπινης παρέμβασης. Για τον λόγο αυτό, είναι αναγκαίος ο καθορισμός σαφούς προθεσμίας ανάκλησης. Ωστόσο, αναλόγως του είδους της υπηρεσίας πληρωμών και της εντολής πληρωμής, το χρονικό σημείο μπορεί να είναι διαφορετικό κατόπιν συμφωνίας των μερών. Η ανάκληση ισχύει εδώ μόνον όσον αφορά τη σχέση ενός χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και ενός παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και, κατά συνέπεια, δεν θίγει το ανέκκλητο και τον οριστικό χαρακτήρα των πράξεων πληρωμής στα συστήματα πληρωμών.
- (39) Το ανέκκλητο των εντολών δεν θα πρέπει να επηρεάζει το δικαίωμα ή την υποχρέωση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών κατά τη νομοθεσία ορισμένων κρατών μελών, βάσει της σύμβασης-πλαισίου του πληρωτή ή των εθνικών νόμων, κανονισμών, διοικητικών διατάξεων ή κατευθυντήριων γραμμών, να επιστρέφει στον πληρωτή το ποσό εκτελεσθείσας πράξης πληρωμής σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ του πληρωτή και του δικαιούχου. Η επιστροφή αυτή πρέπει να θεωρείται νέα εντολή πληρωμής. Εκτός από αυτές τις περιπτώσεις, τυχόν νομική διαμάχη που προκύπτει στο πλαίσιο της σχέσης επί της οποίας βασίζεται η εντολή πληρωμής θα πρέπει να διευθετείται μόνον μεταξύ του πληρωτή και του δικαιούχου.
- (40) Είναι απαραίτητο για την απολύτως ολοκληρωμένη και αυτοματοποιημένη επεξεργασία των πληρωμών, καθώς και για την ασφάλεια δικαίου περί την εκπλήρωση οποιασδήποτε υποχρέωσης μεταξύ χρηστών υπηρεσιών πληρωμών, να πιστώνεται στο λογαριασμό του δικαιούχου ολόκληρο το

ποσό που μεταφέρει ο πληρωτής. Έτσι, κανείς απ' όσους μεσολαβούν στην εκτέλεση των πράξεων πληρωμής δεν θα μπορεί να προβαίνει σε κρατήσεις από το μεταφερόμενο ποσό. Ο δικαιούχος θα μπορεί, ωστόσο, να συνάψει ρητή συμφωνία με τον πάροχο της υπηρεσίας πληρωμών βάσει της οποίας ο τελευταίος θα μπορεί να κρατήσει τα έξοδά του. Ωστόσο, για να μπορεί ο δικαιούχος να επαληθεύει την ορθή καταβολή του οφειλόμενου ποσού, οι πληροφορίες που παρέχονται μετά την πράξη πληρωμής θα πρέπει να εμφανίζουν όχι μόνο το πλήρες ποσό που μεταβιβάστηκε αλλά και το ύψος των τυχόν εξόδων.

- (41) Όσον αφορά τις χρεώσεις, η εμπειρία έχει δείξει ότι ο καταμερισμός των χρεώσεων μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου είναι το πιο αποτελεσματικό σύστημα γιατί διευκολύνει την αυτοματοποιημένη επεξεργασία των πληρωμών. Θα πρέπει συνεπώς, υπό κανονικές συνθήκες, να προβλέπεται η άμεση είσπραξη των χρεώσεων από τον πληρωτή και το δικαιούχο εκ μέρους των αντίστοιχων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Αυτό όμως θα πρέπει να ισχύει μόνον εφόσον η συναλλαγή πληρωμών δεν απαιτεί συναλλαγματική μετατροπή. Το ύψος των τυχόν χρεώσεων μπορεί να είναι και μηδενικό, δεδομένου ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θίγουν την πρακτική κατά την οποία ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν χρεώνει τους καταναλωτές για την πίστωση των λογαριασμών τους. Ομοίως, ανάλογα με τους όρους της σύμβασης, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να χρεώνει μόνο τον δικαιούχο (έμπορο) για τη χρήση της υπηρεσίας πληρωμής, εκ του οποίου προκύπτει μηδενική χρέωση του πληρωτή. Η χρέωση των συστημάτων πληρωμών μπορεί να γίνεται υπό μορφή συνδρομής. Οι διατάξεις για το μεταφερόμενο ποσό ή τις τυχόν χρεώσεις δεν έχουν καμία άμεση επίδραση στην τιμολόγηση μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών ή τυχόν μεσαζόντων.
- (42) Για να προαχθούν η διαφάνεια και ο ανταγωνισμός, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν θα πρέπει να εμποδίζει τον δικαιούχο να ζητεί τη χρέωση του πληρωτή για τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμών. Ενώ ο δικαιούχος πρέπει να είναι ελεύθερος να επιβάλλει επιβαρύνσεις για τη χρήση ορισμένου μέσου πληρωμών, τα κράτη μέλη μπορούν να απαγορεύσουν ή να περιορίσουν τέτοια πρακτική, αν το κρίνουν σκόπιμο, λόγω καταχρηστικής τιμολόγησης ή τιμολόγησης που μπορεί να έχει αρνητική επίπτωση στη χρήση ενός ορισμένου μέσου πληρωμών, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να ενθαρρυνθεί ο ανταγωνισμός και να προαχθεί η χρήση αποτελεσματικών μέσων πληρωμών.
- (43) Για να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα των πληρωμών στην Κοινότητα, θα πρέπει να ορίζεται μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης μιας ημέρας για όλες τις εντολές πληρωμής τις οποίες πραγματοποιεί ο πληρωτής και που εκφράζονται σε ευρώ ή στο εθνικό νόμισμα κράτους μέλους εκτός της ζώνης ευρώ, όπως οι μεταφορές πίστωσης και τα εμβάσματα. Για όλες τις άλλες πληρωμές, όπως οι πληρωμές που πραγματοποιούνται εκ μέρους ή μέσω του δικαιούχου (μεταξύ άλλων άμεσες χρεώσεις και πληρωμές με κάρτα), εφόσον δεν υπάρχει ρητή συμφωνία μεταξύ του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και του πληρωτή που προβλέπει παράταση του χρόνου εκτέλεσης, θα πρέπει να ισχύει η ίδια προθεσμία της μιας ημέρας. Οι ανωτέρω προθεσμίες μπορούν να παρατείνονται κατά μία επιπλέον εργάσιμη ημέρα για τις εντολές πληρωμής που δίδονται εγγράφως. Έτσι καθίσταται δυνατή η αδιάκοπη παροχή

υπηρεσιών πληρωμών για τους καταναλωτές που είναι συνηθισμένοι μόνο στα έντυπα έγγραφα. Όταν χρησιμοποιείται καθιστώσως άμεσης χρέωσης, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου πρέπει να διαβιβάζει την εντολή είσπραξης εντός της προθεσμίας που συμφωνήθηκε μεταξύ του δικαιούχου και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, καθιστώντας δυνατή την τακτοποίησή της κατά τη συμφωνηθείσα προβλεπόμενη ημερομηνία. Δεδομένου ότι οι εθνικές υποδομές πληρωμών είναι συχνά ιδιαίτερα αποτελεσματικές, θα πρέπει να παρέχεται στα κράτη μέλη η δυνατότητα να διατηρήσουν ή να θεσπίσουν κανόνες που προβλέπουν χρόνο εκτέλεσης συντομότερο της μιας εργάσιμης ημέρας, εφόσον ενδείκνυται, ώστε να αποφευχθεί τυχόν επιδείνωση των σημερινών συνθηκών παροχής υπηρεσιών.

- (44) Οι διατάξεις που αφορούν την εκτέλεση για ολόκληρο το ποσό και την προθεσμία εκτέλεσης θα πρέπει να αποτελούν ορθή πρακτική όταν ένας από τους παρόχους υπηρεσιών δεν είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα.
- (45) Για να επιλέξει, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών είναι ανάγκη να γνωρίζει το πραγματικό κόστος και τις επιβαρύνσεις των υπηρεσιών πληρωμών. Κατά συνέπεια, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται η χρήση μη διαφανών μεθόδων τιμολόγησης, αφού είναι κοινώς αποδεκτό ότι οι μέθοδοι αυτές καθιστούν εξαιρετικά δυσχερή για τον χρήστη τον προσδιορισμό της πραγματικής τιμής της υπηρεσίας πληρωμών. Συγκεκριμένα, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται η χρήση ημερομηνιών αξίας που αποβαίνουν σε βάρος του χρήστη.
- (46) Η ομαλή και αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος πληρωμών εξαρτάται από την εμπιστοσύνη του χρήστη ότι ο πάροχος θα εκτελέσει την πράξη πληρωμής ορθά και εντός του συμφωνηθέντος χρόνου. Συνήθως, ο πάροχος μπορεί να αποτιμήσει τους κινδύνους που συνεπάγεται η πράξη πληρωμής που δέχεται να εκτελέσει. Ο πάροχος είναι εκείνος που παρέχει το σύστημα πληρωμών, φροντίζει για την ανάκληση εσφαλμένα μεταφερθέντων ή διατεθέντων χρηματικών ποσών και επιλέγει, στις περισσότερες περιπτώσεις, τους φορείς που μεσολαβούν στην εκτέλεση της συναλλαγής πληρωμής. Βάσει των παραπάνω εκτιμήσεων, είναι απολύτως δικαιολογημένο, εκτός από μη συνήθεις και απρόβλεπτες περιστάσεις, να θεωρείται ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αντικειμενικά υπεύθυνος για την εκτέλεση της πράξης πληρωμής την οποία έχει αποδεχθεί από το χρήστη, εκτός από τις πράξεις και τις παραλείψεις του παρόχου των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου για την επιλογή των οποίων είναι υπεύθυνος αποκλειστικά ο δικαιούχος. Ωστόσο, για να μη μείνει ο πληρωτής απροστάτευτος σε απίθανες συγκυρίες περιστάσεων όπου μπορεί να μείνει ανοικτό (non liquet) εάν το ποσό της πληρωμής παρελήφθη δεόντως από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ή όχι, το αντίστοιχο βάρος της απόδειξης θα πρέπει να φέρει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή. Κατά κανόνα, μπορεί να αναμένεται ότι το ενδιάμεσο ίδρυμα (συνήθως «ουδέτερος» φορέας όπως μια κεντρική τράπεζα ή οργανισμός συμψηφισμού) που μεταφέρει το ποσό της πληρωμής από τον αποστέλλοντα στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών θα αποθηκεύσει τα στοιχεία του λογαριασμού και θα είναι σε θέση να τα παρουσιάσει εφόσον απαιτηθεί. Εάν το ποσό πληρωμής έχει πιστωθεί στο λογαριασμό του

λαμβάνοντας παρόχο υπηρεσιών πληρωμών, ο δικαιούχος θα πρέπει να έχει αμέσως αξίωση κατά του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του για πίστωση στον λογαριασμό του.

- (47) Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή θα πρέπει να αναλαμβάνει την ευθύνη για την ορθή εκτέλεση της πληρωμής, συμπεριλαμβανομένων, ιδίως, του πλήρους ποσού της πράξης πληρωμής και του χρόνου εκτέλεσης, και την πλήρη ευθύνη για κάθε παράλειψη σε άλλα μέρη της αλυσίδας πληρωμών μέχρι το λογαριασμό του δικαιούχου. Συνεπεία αυτής της ευθύνης, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή θα πρέπει, αν δεν πιστωθεί στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ολόκληρο το ποσό, να διορθώνει την πράξη πληρωμής ή, χωρίς καθυστέρηση, να επιστρέφει στον πληρωτή το ποσό της πράξης, με την επιφύλαξη κάθε άλλης αξίωσης που είναι δυνατόν να εγερθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να αφορά μόνον συμβατικές υποχρεώσεις και ευθύνες μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Ωστόσο, για την ορθή λειτουργία των μεταφορών πιστώσεων και άλλων υπηρεσιών πληρωμών, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών και οι μεσάζοντές τους, όπως οι διεκπεραιωτές, θα πρέπει να διαθέτουν συμβάσεις στη βάση των οποίων συμφωνούνται τα εκατέρωθεν δικαιώματα και υποχρεώσεις. Τα θέματα ευθύνης αποτελούν ουσιώδες μέρος αυτών των τυποποιημένων συμβάσεων. Προκειμένου να εξασφαλίζεται αξιοπιστία μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και μεσάζοντων που συμμετέχουν σε πράξη πληρωμής, απαιτείται η νομική βεβαιότητα ότι ένας μη υπεύθυνος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα αποζημιώνεται για τις ζημιές που υπέστη ή τα ποσά που κατέβαλε σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας περί ευθύνης. Τα περαιτέρω δικαιώματα και λεπτομέρειες σχετικά με το περιεχόμενο της προσφυγής και ο τρόπος διεκπεραίωσης αξιώσεων έναντι του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ή του μεσάζοντος οι οποίες οφείλονται σε ελαττωματική πράξη πληρωμής θα πρέπει να μπορούν να καθορισθούν συμβατικά.
- (48) Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει αφενός να μπορεί να προσδιορίζει σαφώς τις πληροφορίες που απαιτούνται για την ορθή εκτέλεση της εντολής πληρωμής. Αφετέρου, για να αποφευχθεί ο κατακερματισμός και να μην θιγεί η ενοποίηση των συστημάτων πληρωμών στην Κοινότητα, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να απαιτούν τη χρησιμοποίηση ειδικού μέσου ταυτοποίησης για τις πράξεις πληρωμής. Ωστόσο, αυτό δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή να ενεργεί με τη δέουσα επιμέλεια και να επαληθεύει, όπου υπάρχει τεχνική δυνατότητα και χωρίς να απαιτείται ανθρώπινη παρέμβαση, τη συνοχή του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης και, εάν το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης διαπιστώνεται ότι δεν παρουσιάζει συνοχή, να αρνείται την εντολή πληρωμής και να ενημερώνει σχετικά τον πληρωτή. Η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να περιορίζεται στην ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής σύμφωνα με την εντολή του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών.
- (49) Για να διευκολυνθεί η πρόληψη και καταπολέμηση της απάτης στις πληρωμές εντός της Κοινότητας, χρειάζεται αποτελεσματική ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, στους οποίους θα πρέπει να επιτρέπεται να συλλέγουν, να επεξεργάζονται και να ανταλλάσσουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν πρόσωπα αναμειγμένα σε απάτες στον κλάδο των πληρωμών. Όλες αυτές οι δραστηριότητες θα πρέπει να εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽¹⁾.

- (50) Θα πρέπει να διασφαλισθεί η αποτελεσματική εφαρμογή των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας που θα θεσπιστούν σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Θα πρέπει συνεπώς να θεσπιστούν οι κατάλληλες διαδικασίες για την εξέταση των καταγγελιών κατά των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που δεν συμμορφώνονται με τις εν λόγω διατάξεις και να επιβάλλονται, κατά περίπτωση, κατάλληλες, αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις.
- (51) Με την επιφύλαξη του δικαιώματος των καταναλωτών για ένδικη προστασία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν ένα εύκολο προστό και οικονομικό μέσο επίλυσης των διαφορών μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και των καταναλωτών στο πλαίσιο των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Το άρθρο 5 παράγραφος 2 της σύμβασης της Ρώμης σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενочές⁽²⁾ εξασφαλίζει ότι ο καταναλωτής δεν μπορεί να στερηθεί την προστασία που του παρέχεται από τους κανόνες δημόσιας τάξης της χώρας της συνήθους κατοικίας του μέσω συμβατικής ρήτρας περί εφαρμοστέου δικαίου.
- (52) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποφασίσουν εάν οι αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί για τη χορήγηση αδειών στα ιδρύματα πληρωμών μπορούν επίσης να είναι αρμόδιες και για τις διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και εξωδικαστικών προσφυγών.
- (53) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει με την επιφύλαξη της εθνικής νομοθεσίας σχετικά με τις συνέπειες της ευθύνης για τυχόν ανακρίβεια στη διατύπωση ή τη διαβίβαση δήλωσης.
- (54) Για την αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και την παρακολούθηση της προόδου προς την εγκαθίδρυση μιας ενιαίας αγοράς πληρωμών, η Επιτροπή θα πρέπει να αναλάβει να εκπονήσει έκθεση τρία έτη μετά την εκπονή της προδεσμίας ενσωμάτωσης της παρούσας οδηγίας. Όσον αφορά την παγκόσμια ολοκλήρωση των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και την εναρμονισμένη προστασία των καταναλωτών, πέραν της αποτελεσματικής εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, κεντρικά σημεία της επανεξέτασης θα πρέπει να είναι και η ενδεχόμενη ανάγκη να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής και στα εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης νομίσματα και σε πράξεις πληρωμής όπου μόνον ο ένας από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα.
- (55) Δεδομένου ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας αντικαθιστούν τις διατάξεις της οδηγίας 97/5/ΕΚ, η εν λόγω οδηγία θα πρέπει να καταργηθεί.
- (56) Επιβάλλεται η θέσπιση λεπτομερέστερων κανόνων όσον αφορά τη δόλια χρήση καρτών πληρωμής, τομέα που σήμερα καλύπτεται από την οδηγία 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997,

⁽¹⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ C 27 της 26.1.1998, σ. 34.

για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις ⁽¹⁾, καθώς και την οδηγία 2002/65/ΕΚ. Οι οδηγίες αυτές θα πρέπει επομένως να τροποποιηθούν αναλόγως.

(57) Τα χρηματοδοτικά ιδρύματα, εφόσον, σύμφωνα με την οδηγία 2006/48/ΕΚ, δεν υπόκεινται στους κανόνες που ισχύουν για τα πιστωτικά ιδρύματα, θα πρέπει να υπόκεινται στις ίδιες απαιτήσεις με τα ιδρύματα πληρωμών ώστε να μπορούν να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα. Η οδηγία 2006/48/ΕΚ θα πρέπει, επομένως, να τροποποιηθεί αναλόγως.

(58) Δεδομένου ότι η «υπηρεσία εμβασμάτων» ορίζεται στην παρούσα οδηγία ως υπηρεσία πληρωμών η οποία απαιτεί άδεια, για τα ιδρύματα πληρωμών, ή εγγραφή, για ορισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που τυγχάνουν εξαίρεσης υπό ορισμένες περιστάσεις που ορίζει η παρούσα οδηγία, η οδηγία 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας ⁽²⁾ θα πρέπει, επομένως, να τροποποιηθεί αναλόγως.

(59) Χάρην ασφαλείας δικαίου, θα πρέπει να θεσπισθούν μεταβατικές διατάξεις που θα επιτρέψουν στα πρόσωπα που έχουν αρχίσει να ασκούν δραστηριότητα ιδρύματος πληρωμών σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο που ίσχυε πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, να συνεχίσουν τη δραστηριότητα αυτή στο οικείο κράτος μέλος για ορισμένο χρονικό διάστημα.

(60) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, ήτοι η εγκαθίδρυση ενιαίας αγοράς στον τομέα των υπηρεσιών πληρωμών, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη διότι απαιτείται η εναρμόνιση πληθώρας διαφορετικών κανόνων που ισχύουν σήμερα στα νομικά συστήματα των διαφόρων κρατών μελών, και, κατά συνέπεια, μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα δύναται να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης ΕΚ. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη αυτού του στόχου.

(61) Τα μέτρα εφαρμογής της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽³⁾.

(62) Ειδικότερα, θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να θεσπίζει εκτελεστικές διατάξεις ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι τεχνολογικές εξελίξεις και οι εξελίξεις της αγοράς. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικής φύσεως και αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που προβλέπει το άρθρο 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

(63) Το Συμβούλιο, σύμφωνα με το σημείο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας ⁽⁴⁾, θα πρέπει να παροτρύνει τα κράτη μέλη να καταρτίζουν, προς ίδια χρήση και προς όφελος της Κοινότητας, τους δικούς τους πίνακες, οι οποίοι αποτυπώνουν, στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία των οδηγιών με τα μέτρα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και να τους δημοσιοποιούν,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει τους κανόνες σύμφωνα διά των οποίων τα κράτη μέλη διακρίνουν τις ακόλουθες έξι κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών:

- α) πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α) της οδηγίας 2006/48/ΕΚ·
- β) ιδρύματα έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 3, στοιχείο α) της οδηγίας 2000/46/ΕΚ·
- γ) γραφεία ταχυδρομικών επιταγών τα οποία εξουσιοδοτούνται βάσει της εθνικής νομοθεσίας να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών·
- δ) ιδρύματα πληρωμών κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας·
- ε) η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες όταν δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικές ή άλλες δημόσιες αρχές·
- στ) τα κράτη μέλη ή οι περιφερειακές ή τοπικές αρχές τους όταν δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως δημόσιες αρχές.

2. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει επίσης κανόνες για τη διαφάνεια των όρων και τις απαιτήσεις ενημέρωσης σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών και καθορίζει τα αντιστοιχικά δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών πληρωμών ως τακτική απασχόληση ή επιχειρηματική δραστηριότητα.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχονται εντός της Κοινότητας. Εντούτοις, με την εξαίρεση του άρθρου 73, οι τίτλοι III και IV εφαρμόζονται μόνο όταν τόσο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή όσο και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, ή ο μοναδικός πάροχος υπηρεσιών πληρωμών για την πράξη πληρωμής, είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 144 της 4.6.1997, σ. 19. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2005/29/ΕΚ.

⁽²⁾ ΕΕ L 309 της 25.11.2005, σ. 15.

⁽³⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

⁽⁴⁾ ΕΕ C 321 της 31.12.2003, σ. 1.

2. Οι τίτλοι III και IV εφαρμόζονται στις υπηρεσίες πληρωμών που πραγματοποιούνται σε ευρώ ή στο νόμισμα κράτους μέλους που δεν μετέχει στη ζώνη ευρώ.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρέσουν από την εφαρμογή του συνόλου ή μέρους της παρούσας οδηγίας τα ιδρύματα του άρθρου 2 της οδηγίας 2006/48/EK, εκτός των ιδρυμάτων της πρώτης και της δεύτερης περίπτωσης του εν λόγω άρθρου.

Άρθρο 3

Εξαιρέσεις

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:

- a) σε πράξεις αποκλειστικά σε μετρητά από τον πληρωτή στο δικαιούχο, χωρίς καμία ενδιάμεση παρέμβαση·
- β) σε πράξεις πληρωμής από τον πληρωτή στον δικαιούχο μέσω εμπορικού αντιπροσώπου εξουσιοδοτημένου να διαπραγματεύεται ή να συνάπτει την πώληση ή αγορά αγαθών ή υπηρεσιών εκ μέρους του πληρωτή ή του δικαιούχου·
- γ) στην κατ'επάγγελμα υλική μεταφορά χαρτονομισμάτων και κερμάτων, συμπεριλαμβανομένης της συλλογής, της επεξεργασίας και της παράδοσής τους·
- δ) σε πράξεις πληρωμής συνιστάμενες σε μη επαγγελματική συγκέντρωση και παράδοση χρημάτων στο πλαίσιο μη κερδοσκοπικής ή φιλανθρωπικής δραστηριότητας·
- ε) σε υπηρεσίες κατά τις οποίες καταβάλλονται μετρητά από τον δικαιούχο στον πληρωτή ως μέρος πράξης πληρωμής, κατόπιν ρητής αίτησης του χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών αμέσως πριν την εκτέλεση πράξης πληρωμής μέσω πληρωμής για την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών·
- στ) στις επιχειρήσεις μετατροπής συναλλάγματος, δηλαδή, σε πράξεις «μετρητά αντί μετρητών» (cash to cash), όπου τα μετρητά δεν τηρούνται σε λογαριασμό πληρωμής·
- ζ) στις πράξεις πληρωμής που βασίζονται σε οποιοδήποτε από τα ακόλουθα αξιόγραφα, τα οποία εκδίδονται επί του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για να τεθούν χρηματικά ποσά στη διάθεση του δικαιούχου:
 - i) έντυπη επιταγή, σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης της 19ης Μαρτίου 1931, με την οποία θεσπίζεται ενιαίος νόμος για την επιταγή·
 - ii) έντυπη επιταγή, ανάλογη με εκείνη που αναφέρεται στο σημείο i), η οποία διέπεται από τη νομοθεσία των κρατών μελών που δεν έχουν υπογράψει τη σύμβαση της Γενεύης, της 19ης Μαρτίου 1931, για τον ενιαίο νόμο περί συναλλαγματικής·
 - iii) έντυπες εντολές πληρωμών, σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης της 7ης Ιουνίου 1930, με την οποία θεσπίζεται ενιαίο δίκαιο για τις συναλλαγματικές και τα γραμμάτια·
 - iv) έντυπες εντολές πληρωμών παρόμοιες με αυτές του σημείου iii) που διέπονται από τους νόμους των κρατών μελών που δεν είναι μέλη της σύμβασης της Γενεύης, της 7ης Ιουνίου 1930, με την οποία θεσπίζεται ενιαίο δίκαιο για τις συναλλαγματικές και τα γραμμάτια·

v) έντυπα παραστατικά·

vi) έντυπες ταξιδιωτικές επιταγές· ή

vii) έντυπες ταχυδρομικές επιταγές όπως ορίζονται από την Παγκόσμια Ταχυδρομική Ένωση·

- η) σε πράξεις πληρωμής που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συστήματος πληρωμών ή διακανονισμού τίτλων μεταξύ αντιπροσώπων διακανονισμού, κεντρικών αντισυμβαλλομένων, γραφείων εκκαθάρισης ή/και κεντρικών τραπεζών και άλλων συμμετεχόντων στο σύστημα, και παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, με την επιφύλαξη του άρθρου 28·
- θ) σε πράξεις πληρωμής που αφορούν την εξυπηρέτηση περιουσιακών στοιχείων αποτελούμενων από τίτλους, περιλαμβανομένης της πληρωμής μερισμάτων, εισοδήματος ή άλλων διανεμόμενων ποσών, ή της εξαγοράς ή πώλησης, που διενεργούνται από τα πρόσωπα που αναφέρονται στο στοιχείο η) ή από επιχειρήσεις επενδύσεων, πιστωτικά ιδρύματα, οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων ή επιχειρήσεις διαχείρισης που παρέχουν υπηρεσίες επενδύσεων και κάθε άλλη οντότητα που επιτρέπεται να φυλάσσει χρηματοοικονομικά μέσα·
- ι) στις υπηρεσίες παρόχων τεχνικών υπηρεσιών, οι οποίοι υποστηρίζουν την παροχή υπηρεσιών πληρωμών χωρίς ποτέ να περιέρχονται στην κατοχή τους τα υπό μεταφορά χρηματικά ποσά στις υπηρεσίες αυτές περιλαμβανόμενες η επεξεργασία και αποθήκευση δεδομένων, οι υπηρεσίες εμπιστοσύνης και προστασίας της ιδιωτικής ζωής, η ταυτοποίηση δεδομένων και οντοτήτων, η παροχή τεχνολογίας πληροφορικής (IT) και δικτύου επικοινωνιών, καθώς και η παροχή και συντήρηση τερματικών και συσκευών που χρησιμοποιούνται για τις υπηρεσίες πληρωμών·
- ια) στις υπηρεσίες που βασίζονται σε μέσα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την απόκτηση αγαθών ή υπηρεσιών μόνο στην επαγγελματική στέγη που χρησιμοποιεί ο εκδότης ή στο πλαίσιο εμπορικής συμφωνίας με τον εκδότη, είτε εντός περιορισμένου δικτύου παρόχων υπηρεσιών είτε για περιορισμένο φάσμα αγαθών ή υπηρεσιών·
- ιβ) σε πράξεις πληρωμής οι οποίες εκτελούνται μέσω τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής, κατά τις οποίες τα αγοραζόμενα αγαθά ή υπηρεσίες παραδίδονται και πρόκειται να χρησιμοποιηθούν μέσω τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής, εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης αυτής της συσκευής δεν ενεργεί μόνο ως μεσάζων μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του προμηθευτή των αγαθών και υπηρεσιών·
- ιγ) σε πράξεις πληρωμής οι οποίες πραγματοποιούνται για ίδιο λογαριασμό μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και μεταξύ αντιπροσώπων ή υποκαταστημάτων·
- ιδ) σε πράξεις πληρωμής μεταξύ μητρικής και θυγατρικής επιχείρησης ή μεταξύ θυγατρικών επιχειρήσεων της ίδιας μητρικής επιχείρησης, χωρίς καμία ενδιάμεση παρέμβαση παρόχου υπηρεσίας πληρωμών εκτός από επιχείρηση που ανήκει στον ίδιο όμιλο· ή

ιε) σε υπηρεσίες παρόχων για την ανάληψη μετρητών μέσω αυτόματων ταμειολογιστικών μηχανών οι οποίοι ενεργούν εξ ονόματος ενός ή περισσότερων εκδοτών καρτών και οι οποίοι δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης-πλαίσιου με τον πελάτη που αναλαμβάνει μετρητά από λογαριασμό πληρωμής, εφόσον οι πάροχοι αυτοί δεν παρέχουν άλλες υπηρεσίες που αναφέρονται στο παράρτημα.

Άρθρο 4

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. «κράτος μέλος καταγωγής»:
 - i) το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η καταστατική έδρα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ή
 - ii) εάν, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν διαθέτει καταστατική έδρα, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκονται τα κεντρικά γραφεία του·
2. «κράτος μέλος υποδοχής»: το κράτος μέλος, πλην του κράτους μέλους καταγωγής, στο οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διαθέτει αντιπρόσωπο ή υποκατάστημα, ή παρέχει υπηρεσίες πληρωμών·
3. «υπηρεσίες πληρωμών»: οι επιχειρηματικές δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα·
4. «ιδρύματα πληρωμών»: τα νομικά πρόσωπα που έχουν άδεια, σύμφωνα με το άρθρο 10, να παρέχουν και να εκτελούν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα·
5. «πράξη πληρωμής»: η ενέργεια, στην οποία προβαίνει ο πληρωτής ή ο δικαιούχος, και συνίσταται στη διάθεση, μεταβίβαση ή ανάληψη χρηματικών ποσών, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε υποκειμένη υποχρέωση μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου·
6. «σύστημα πληρωμών»: σύστημα μεταφοράς χρηματικών ποσών το οποίο διέπεται από επίσημες τυποποιημένες διαδικασίες και κοινούς κανόνες για την επεξεργασία, το συμψηφισμό ή/και το διακανονισμό πράξεων πληρωμών·
7. «πληρωτής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο διατηρεί λογαριασμό πληρωμών και επιτρέπει εντολή πληρωμής από αυτόν το λογαριασμό ή, εάν δεν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δίνει εντολή πληρωμής·
8. «δικαιούχος»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι ο τελικός αποδέκτης των χρηματικών ποσών που αποτελούν αντικείμενο της πράξης πληρωμής·
9. «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1 και τα νομικά και φυσικά πρόσωπα που τυγχάνουν εξαιρέσης σύμφωνα με το άρθρο 26·
10. «χρήστης υπηρεσιών πληρωμών»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που χρησιμοποιεί μια υπηρεσία πληρωμών ως πληρωτής ή δικαιούχος, η και με τις δύο ιδιότητες·
11. «καταναλωτής»: το φυσικό πρόσωπο που δεν ενεργεί υπό επαγγελματική ιδιότητα, όσον αφορά συμβάσεις υπηρεσιών πληρωμών που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία·
12. «σύμβαση-πλαίσιο»: σύμβαση υπηρεσιών πληρωμών που διέπει τη μελλοντική εκτέλεση ατομικών και διαδοχικών πράξεων πληρωμών και η οποία μπορεί να περιλαμβάνει την υποχρέωση και τους όρους σύστασης λογαριασμού πληρωμών·
13. «υπηρεσία εμβασμάτων»: υπηρεσία πληρωμών κατά την οποία λαμβάνεται χρηματικό ποσό από πληρωτή, χωρίς να δημιουργείται λογαριασμός πληρωμών στο όνομα του πληρωτή ή του δικαιούχου, με μοναδικό σκοπό τη μεταφορά αντίστοιχου ποσού σε δικαιούχο ή σε άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου, ή/και κατά την οποία αυτά τα χρηματικά ποσά λαμβάνονται για λογαριασμό του δικαιούχου και τίθενται στη διάθεσή του·
14. «λογαριασμός πληρωμής»: ο λογαριασμός που τηρείται στο όνομα ενός ή περισσότερων χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και χρησιμοποιείται για την εκτέλεση πράξεων πληρωμών·
15. «χρηματικά ποσά»: χαρτονομίσματα και κέρματα, λογιστικό και ηλεκτρονικό χρήμα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 3 στοιχείο β) της οδηγίας 2000/46/ΕΚ·
16. «εντολή πληρωμής»: κάθε οδηγία εκ μέρους του πληρωτή ή του δικαιούχου προς τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών με την οποία του ζητείται να εκτελέσει μια πράξη πληρωμής·
17. «ημερομηνία αξίας»: το χρονικό σημείο αναφοράς που χρησιμοποιεί ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών για τον υπολογισμό των τόκων επί των χρηματικών ποσών που χρεώνεται ή πιστώνεται λογαριασμός πληρωμών·
18. «συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς»: η συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμεύει ως βάση για τον υπολογισμό κάθε ανταλλαγής νομισμάτων και η οποία καθίσταται διαθέσιμη από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή προέρχεται από πηγή διαθέσιμη στο κοινό·
19. «εξακριβωση γνησιότητας»: η διαδικασία που επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να επαληθεύει τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, συμπεριλαμβανομένων των εξατομικευμένων στοιχείων ασφαλείας του·
20. «επιτόκιο αναφοράς»: το επιτόκιο που χρησιμεύει ως βάση για τον υπολογισμό των τόκων και το οποίο πρέπει να προέρχεται από πηγή διαθέσιμη στο κοινό την οποία να μπορούν να ελέγξουν αμφότερα τα μέρη της σύμβασης παροχής υπηρεσιών πληρωμών·
21. «αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης»: ο συνδυασμός γραμμάτων, αριθμών ή συμβόλων που ορίζει στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και τον οποίο πρέπει να διαβιβάσει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για τη βέβαιη ταυτοποίηση του άλλου χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ή/και του λογαριασμού πληρωμών του για μια πράξη πληρωμής·

22. «αντιπρόσωπος»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες πληρωμών εξ ονόματος ενός ιδρύματος πληρωμών·
23. «μέσο πληρωμών»: κάθε εξατομικευμένος μηχανισμός ή/και σειρά διαδικασιών που έχει συμφωνηθεί μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και τα οποία χρησιμοποιεί ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών προκειμένου να κινήσει εντολή πληρωμής·
24. «μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως»: κάθε μέσο το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη σύναψη σύμβασης παροχής υπηρεσιών πληρωμών, χωρίς την ταυτόχρονη φυσική παρουσία του παρόχου και του χρήστη των υπηρεσιών·
25. «μέσο ανθεκτικό στο χρόνο»: κάθε μέσο που επιτρέπει στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών να αποθηκεύει τις πληροφορίες που του απευθύνονται προσωπικά ώστε μελλοντικά να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές για το χρονικό διάστημα που απαιτείται, καθώς και την ακριβή αναπαραγωγή τους·
26. «πολύ μικρή επιχείρηση»: επιχείρηση η οποία, κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης υπηρεσίας πληρωμών, είναι επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 1 και του άρθρου 2 παράγραφοι 1 και 3 του παραρτήματος της σύστασης 2003/361/ΕΚ·
27. «εργάσιμη ημέρα»: η ημέρα κατά την οποία ο πάροχος υπηρεσίας πληρωμών του πληρωτή ή του δικαιούχου που εκτελεί πράξη πληρωμής εργάζεται για την εκτέλεση της πράξης πληρωμής·
28. «άμεση χρέωση»: η υπηρεσία πληρωμής με την οποία χρεώνεται ο λογαριασμός του πληρωτή, όταν η πράξη πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο βάσει της συναίνεσης του πληρωτή προς τον δικαιούχο, τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ή τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του ίδιου του πληρωτή·
29. «υποκατάστημα»: τόπος διεξαγωγής επιχειρηματικής δραστηριότητας, εκτός των κεντρικών γραφείων, το οποίο είναι τμήμα ιδρύματος πληρωμών, δεν διαθέτει νομική προσωπικότητα και όπου διενεργούνται απευθείας μερικές ή όλες οι πράξεις που συνιστούν τις δραστηριότητες ενός ιδρύματος πληρωμών· όλοι οι τόποι διεξαγωγής της επιχειρηματικής δραστηριότητας που έχουν συσταθεί στο ίδιο κράτος μέλος από ιδρύματα πληρωμών με κεντρικά γραφεία σε άλλο κράτος μέλος, θεωρούνται ένα και μοναδικό υποκατάστημα·
30. «όμιλος»: όμιλος επιχειρήσεων που αποτελείται από μια μητρική επιχείρηση, τις θυγατρικές της και τις οντότητες στις οποίες η μητρική επιχείρηση ή οι θυγατρικές της διαθέτουν συμμετοχή, καθώς και επιχειρήσεις που συνδέονται μεταξύ τους κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΑΡΟΧΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ιδρύματα πληρωμών

Τμήμα 1

Γενικοί κανόνες

Άρθρο 5

Αιτήσεις άδειας

Για να αποκτήσει άδεια λειτουργίας ως ίδρυμα πληρωμών, ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής αίτηση, συνοδευόμενη από τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) πρόγραμμα δραστηριοτήτων, στο οποίο αναφέρεται ειδικότερα το είδος των προβλεπόμενων υπηρεσιών πληρωμών·
- β) επιχειρηματικό σχέδιο που περιλαμβάνει πρόβλεψη προϋπολογισμού για τα τρία πρώτα οικονομικά έτη, το οποίο καταδεικνύει την ικανότητα του ιδρύματος πληρωμών να χρησιμοποιεί τα κατάλληλα και ανάλογα συστήματα, πόρους και διαδικασίες που εξασφαλίζουν την εύρυθμη λειτουργία του·
- γ) στοιχεία που τεκμηριώνουν ότι το ίδρυμα πληρωμών διαθέτει το αρχικό κεφάλαιο που αναφέρεται στο άρθρο 6·
- δ) για τα ιδρύματα πληρωμών του άρθρου 9 παράγραφος 1 περιγραφή των μέτρων που λαμβάνονται για να διασφαλίζονται τα κεφάλαια των χρηστών της υπηρεσίας πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 9·
- ε) περιγραφή του οργανωτικού πλαισίου διακυβέρνησης και των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένης της διοικητικής και λογιστικής οργάνωσης και της διαχείρισης κινδύνου, η οποία να καταδεικνύει ότι το οργανωτικό πλαίσιο και οι εν λόγω μηχανισμοί είναι ανάλογοι, κατάλληλοι, ορθοί και επαρκείς·
- στ) περιγραφή των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου που έχει θεσπίσει ο αιτών ώστε να τηρεί τις υποχρεώσεις σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας που προβλέπουν η οδηγία 2005/60/ΕΚ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1781/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2006, περί των πληροφοριών για τον πληρωτή που συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών ⁽¹⁾·
- ζ) περιγραφή της οργανωτικής δομής του αιτούντος, και ενδεχομένως της σχεδιαζόμενης χρήσης αντιπροσώπων και υποκαταστημάτων, και περιγραφή των ρυθμίσεων εξωτερικής ανάθεσης, και της συμμετοχής του σε εθνικό ή διεθνές σύστημα πληρωμών·
- η) ταυτότητα των προσώπων που κατέχουν, άμεσα ή έμμεσα, ειδικές συμμετοχές στο ίδρυμα πληρωμών, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 11 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, το μέγεθος της πραγματικής τους συμμετοχής, καθώς και στοιχεία

⁽¹⁾ ΕΕ L 345 της 8.12.2006, σ. 1.

για την καταλληλότητά τους, ενόψει της ανάγκης να εξασφαλισθεί η ορθή και συνετή διαχείριση του ιδρύματος πληρωμών·

- θ) ταυτότητα των διευθυντικών στελεχών και των υπευθύνων για τη διαχείριση του ιδρύματος πληρωμών και, ενδεχομένως, των υπευθύνων διαχείρισης των δραστηριοτήτων υπηρεσιών πληρωμών του ιδρύματος, καθώς και στοιχεία που αποδεικνύουν ότι είναι έντιμοι και διαθέτουν κατάλληλες γνώσεις και πείρα για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών όπως προβλέπεται στο κράτος μέλος καταγωγής του ιδρύματος πληρωμών·
- ι) ανάλογα με την περίπτωση, ταυτότητα των νόμιμων ελεγκτών ή των ελεγκτικών γραφείων όπως ορίζονται στην οδηγία 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών ⁽¹⁾·
- ια) νομική μορφή και εταιρικό του αιτούντος·
- ιβ) διεύθυνση των κεντρικών γραφείων του αιτούντος.

Για τους σκοπούς των στοιχείων δ), ε) και στ), ο αιτών περιγράφει τις ελεγκτικές και οργανωτικές ρυθμίσεις που έχει θεσπίσει ώστε να λαμβάνονται όλα τα εύλογα μέτρα για την προστασία των συμφερόντων των χρηστών του και να διασφαλίζεται η αδιάλειπτη και αξιόπιστη παροχή των υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 6

Αρχικό κεφάλαιο

Τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να έχουν, κατά τη στιγμή της αδειοδότησης, αρχικό κεφάλαιο το οποίο απαρτίζεται από τα στοιχεία που ορίζονται στα στοιχεία α) και β) του άρθρου 57 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, ως εξής:

- α) όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει ή μόνον τις υπηρεσίες πληρωμών του σημείου 6 του παραρτήματος, το κεφάλαιό του δεν πρέπει ποτέ να είναι χαμηλότερο από 20 000 ευρώ·
- β) όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει την υπηρεσία πληρωμών του σημείου 7 του παραρτήματος, το κεφάλαιό του δεν πρέπει ποτέ να είναι χαμηλότερο από 50 000 ευρώ και
- γ) όταν το ίδρυμα πληρωμών ασκεί οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών των σημείων 1 έως 5 του παραρτήματος, το κεφάλαιό του δεν πρέπει ποτέ να είναι χαμηλότερο από 125 000 ευρώ.

Άρθρο 7

Ίδια κεφάλαια

1. Τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών, όπως ορίζονται στα άρθρα 57 έως 61, 63, 64 και 66 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, δεν μπορούν να υπολείπονται του μεγαλύτερου ποσού που αναφέρεται στα άρθρα 6 ή 8 της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εμποδίσουν την πολλαπλή χρήση στοιχείων επιλέξιμων ως ίδια κεφάλαια εφόσον το ίδρυμα πληρωμών ανήκει στον ίδιο όμιλο με άλλο ίδρυμα πληρωμών, πιστωτικό ίδρυμα, επιχείρηση επενδύσεων,

εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων ή ασφαλιστική επιχείρηση. Η παράγραφος αυτή ισχύει επίσης όταν ένα ίδρυμα πληρωμών είναι υβριδικού χαρακτήρα και ασκεί δραστηριότητες άλλες από την παροχή υπηρεσιών πληρωμής που αναφέρονται στο παράρτημα.

3. Εφόσον πληρούνται οι όροι του άρθρου 69 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές τους μπορούν να επιλέξουν να μην εφαρμόσουν το άρθρο 8 της παρούσας οδηγίας στα ιδρύματα πληρωμών που συμπεριλαμβάνονται στην εποπτεία σε ενοποιημένη βάση του μητρικού πιστωτικού ιδρύματος σύμφωνα με την οδηγία 2006/48/ΕΚ.

Άρθρο 8

Υπολογισμός ιδίων κεφαλαίων

1. Με την επιφύλαξη των αρχικών απαιτήσεων κεφαλαίου του άρθρου 6, τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να έχουν πάντοτε ίδια κεφάλαια που υπολογίζονται σύμφωνα με μια από τις ακόλουθες τρεις μεθόδους, όπως ορίζεται από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία:

Μέθοδος Α

Τα ίδια κεφάλαια των ιδρυμάτων πληρωμών ισούνται προς τουλάχιστον το 10 % των παγίων εξόδων τους κατά το προηγούμενο έτος. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προσαρμόζουν την απαίτηση αυτή σε περίπτωση ουσιαστικής μεταβολής των δραστηριοτήτων του ιδρύματος πληρωμών σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Εάν το ίδρυμα πληρωμής δεν έχει ακόμα ασκήσει τις δραστηριότητές της κατά τη διάρκεια ενός ολόκληρου έτους κατά την ημερομηνία υπολογισμού, η κεφαλαιακή απαίτηση ισοδυναμεί με το 10 % των αντίστοιχων παγίων εξόδων που προβλέπονται στο επιχειρηματικό της σχέδιο, εκτός εάν οι αρμόδιες αρχές ζητήσουν αναπροσαρμογή του σχεδίου αυτού.

Μέθοδος Β

Τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών ισούνται προς τουλάχιστον το άθροισμα των ακόλουθων στοιχείων, πολλαπλασιαζόμενο επί συντελεστή προσαύξησης k , ο οποίος ορίζεται στην παράγραφο 2, όπου ο όγκος πληρωμών (ΟΠ) αντιπροσωπεύει το ένα δωδέκατο του συνολικού ποσού πράξεων πληρωμών που εκτέλεσε το ίδρυμα πληρωμών κατά το προηγούμενο έτος:

- α) 4,0 % του μεριδίου του ΟΠ μέχρι 5 εκατ. ευρώ
συν
- β) 2,5 % του μεριδίου του ΟΠ άνω των 5 εκατ. ευρώ και μέχρι 10 εκατ. ευρώ
συν
- γ) 1 % του μεριδίου του ΟΠ άνω των 10 εκατ. ευρώ και μέχρι 100 εκατ. ευρώ
συν

⁽¹⁾ ΕΕ L 157 της 9.6.2006, σ. 87.

δ) 0,5 % του μεριδίου του ΟΠ άνω των 100 εκατ. ευρώ και μέχρι 250 εκατ. ευρώ

συν

ε) 0,25 % του μεριδίου του ΟΠ άνω των 250 εκατ. ευρώ.

Μέθοδος Γ

Τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών ισούνται προς ποσό τουλάχιστον ίσο προς το σχετικό δείκτη που ορίζεται στο στοιχείο α) πολλαπλασιαζόμενο επί συντελεστή που ορίζεται στο στοιχείο β) και επί τον συντελεστή προσαύξησης k, ο οποίος ορίζεται στην παράγραφο 2:

α) Ο σχετικός δείκτης είναι το άθροισμα των εξής

- εισόδημα από τόκους,
- πληρωθέντες τόκοι,
- εισπραχθείσες προμήθειες και τέλη και
- άλλα έσοδα εκμεταλλεύσεως.

Κάθε στοιχείο περιλαμβάνεται στο άθροισμα με το πρόσημό του, θετικό ή αρνητικό. Έσοδα από εξαιρετικά ή μη τακτικά στοιχεία δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό του σχετικού δείκτη. Οι δαπάνες για την εξωτερική ανάθεση υπηρεσιών επιτρέπεται να μειώνουν τον κατάλληλο δείκτη, αν καταβάλλονται σε επιχειρήσεις που εποπτεύονται υπό την έννοια της παρούσας οδηγίας. Ο σχετικός δείκτης υπολογίζεται με βάση τις τελευταίες δωδεκάμηνες παρατηρήσεις στο τέλος της τελευταίας διαχειριστικής χρήσης. Ο σχετικός δείκτης υπολογίζεται βάσει του τελευταίου οικονομικού έτους. Ωστόσο, τα ίδια κεφάλαια που υπολογίζονται με τη μέθοδο Γ δεν κατέρχονται κάτω του 80 % του μέσου όρου των τριών τελευταίων οικονομικών ετών για τον σχετικό δείκτη. Εάν δεν υπάρχουν ελεγμένα στοιχεία, επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται επιχειρηματικές εκτιμήσεις.

β) Ο πολλαπλασιαστικός συντελεστής είναι:

- i) το 10 % του μεριδίου του σχετικού δείκτη μέχρι 2,5 εκατ. ευρώ,
- ii) 8 % του μεριδίου του σχετικού δείκτη από 2,5 εκατ. ευρώ μέχρι 5 εκατ. ευρώ,
- iii) 6 % του μεριδίου του σχετικού δείκτη από 5 εκατ. ευρώ μέχρι 25 εκατ. ευρώ,
- iv) 3 % του μεριδίου του σχετικού δείκτη από 25 εκατ. ευρώ μέχρι 50 εκατ. ευρώ,
- v) 1,5 % άνω των 50 εκατ. ευρώ.

2. Ο συντελεστής προσαύξησης που χρησιμοποιείται στις μεθόδους Β και Γ είναι:

- α) 0,5, όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει μόνον την υπηρεσία πληρωμών του σημείου 6 του παραρτήματος,
- β) 0,8, όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει την υπηρεσία πληρωμών του σημείου 7 του παραρτήματος,
- γ) 1, όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει μόνον οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών των σημείων 1 έως 5 του παραρτήματος,

3. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν, βάσει αξιολόγησης των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνου, της βάσης δεδομένων κινδύνου ζημίας και των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου του ιδρύματος πληρωμών, να απαιτούν από το ίδρυμα πληρωμών να κατέχει ποσό εκ των ιδίων κεφαλαίων του ανώτερο έως 20 % του ποσού που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της μεθόδου που επιλέγεται σύμφωνα με την παράγραφο 1, ή να του επιτρέπουν να κατέχει ποσό εκ των ιδίων κεφαλαίων του κατώτερο έως 20 % του ποσού που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της μεθόδου που επιλέγεται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 9

Απαιτήσεις διασφάλισης

1. Τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών, τα οποία παρέχουν οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών του παραρτήματος ενώ, ταυτόχρονα, ασκούν και άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες αναφερόμενες στο άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο γ), να διασφαλίζουν τα χρηματικά ποσά που λαμβάνουν από τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών ή μέσω άλλου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για την εκτέλεση πράξεων πληρωμών, με τους ακόλουθους τρόπους:

Είτε:

- α) τα χρηματικά αυτά ποσά δεν πρέπει να αναμειγνύονται ποτέ με τα χρηματικά ποσά φυσικών ή νομικών προσώπων διαφορετικών από τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών στο όνομα των οποίων κατέχονται τα χρηματικά αυτά ποσά και, εάν κατέχονται ακόμη από το ίδρυμα πληρωμών και δεν έχουν ακόμη καταβληθεί στο δικαιοχό ούτε έχουν μεταφερθεί σε άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών μέχρι το τέλος της εργάσιμης ημέρας που έπεται της ημέρας παραλαβής τους, κατατίθενται σε χωριστό λογαριασμό σε πιστωτικό ίδρυμα ή επενδύονται σε ασφαλή και ρευστά στοιχεία ενεργητικού χαμηλού κινδύνου τα οποία καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και
- β) προστατεύονται διά της νομοθεσίας των κρατών μελών, προς το συμφέρον αυτών των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών, έναντι αξιώσεων άλλων πιστωτών του ιδρύματος πληρωμών, ιδίως σε περίπτωση αφερεγγυότητας·

είτε

- γ) καλύπτονται από ασφαλιστήριο ή άλλη συγκρίσιμη εγγύηση από ασφαλιστική εταιρεία ή πιστωτικό ίδρυμα που δεν ανήκει στον ίδιο όμιλο με το ίδρυμα πληρωμών για ποσό ισοδύναμο προς εκείνο που θα είχε διαχωριστεί ελλείψει ασφαλιστηρίου ή άλλης συγκρίσιμης εγγύησης, πληρωτέο αν το ίδρυμα πληρωμών αδυνατεί να ανταποκριθεί στις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις του.

2. Όταν ένα ίδρυμα πληρωμών υποχρεούται να διασφαλίζει χρηματικά ποσά δυνάμει της παραγράφου 1 και τμήμα των χρηματικών αυτών ποσών πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για μελλοντικές πράξεις πληρωμών και το υπόλοιπο ποσό πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για υπηρεσίες άλλες εκτός των υπηρεσιών πληρωμών, το τμήμα των χρηματικών ποσών που προορίζεται για αμελλοντικές πράξεις πληρωμών υπόκειται επίσης στις απαιτήσεις της παραγράφου 1. Όταν το εν λόγω τμήμα κυμαίνεται ή δεν είναι γνωστό εκ των προτέρων, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στα ιδρύματα πληρωμών να εφαρμόζουν την παρούσα παράγραφο βάσει αντιπροσωπευτικού τμήματος το οποίο θεωρείται ότι χρησιμοποιείται για υπηρεσίες πληρωμών, εφόσον το αντιπροσωπευτικό αυτό τμήμα μπορεί να εκτιμηθεί ευλόγως βάσει ιστορικών δεδομένων κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες αρχές.

3. Τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών, τα οποία δεν ασκούν επιχειρηματικές δραστηριότητες διαφορετικές των υπηρεσιών πληρωμών, που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο γ), να τηρούν και αυτά τις απαιτήσεις διασφάλισης της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

4. Τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να περιορίζουν αυτές τις απαιτήσεις διασφάλισης στα χρηματικά ποσά των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών τα οποία, επί ατομικής βάσεως, υπερβαίνουν ένα κατώτατο όριο 600 ευρώ.

Άρθρο 10

Χορήγηση αδειας

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις, εκτός όσων αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ), ε) και στ), και εκτός των νομικών και φυσικών προσώπων που έτυχαν της εξαιρέσης του άρθρου 26, οι οποίες σκοπεύουν να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών, να λάβουν άδεια ως ιδρύματα πληρωμών πριν αρχίσουν την παροχή των υπηρεσιών πληρωμών. Η άδεια χορηγείται μόνον σε νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα σε ένα κράτος μέλος.

2. Άδεια χορηγείται εάν οι πληροφορίες και τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν την αίτηση πληρούν όλες τις απαιτήσεις δυνάμει του άρθρου 5 και εάν οι αρμόδιες αρχές, μετά από διεξοδική εξέταση της αίτησης, καταλήξουν σε ευνοϊκή συνολική αξιολόγηση. Πριν χορηγηθεί άδεια, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να συμβουλευθούν την εθνική κεντρική τράπεζα ή άλλες αρμόδιες δημόσιες αρχές.

3. Κάθε ίδρυμα πληρωμών το οποίο, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής, διαθέτει καταστατική έδρα, διατηρεί τα κεντρικά του γραφεία στο ίδιο κράτος μέλος με την καταστατική του έδρα.

4. Οι αρμόδιες αρχές χορηγούν άδεια μόνο εάν, ενόψει της ανάγκης να εξασφαλιστεί ορθή και συνετή διαχείριση ενός ιδρύματος πληρωμών, το ίδρυμα πληρωμών διαθέτει άρτιο οργανωτικό πλαίσιο σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών, το οποίο περιλαμβάνει σαφή οργανωτική δομή με σαφείς, διαφανείς και συνεπείς γραμμές ευθύνης, αποτελεσματικές διαδικασίες εντοπισμού, διαχείρισης, παρακολούθησης και αναφοράς των κινδύνων τους οποίους αναλαμβάνει ή ενδέχεται να αναλάβει, καθώς και επαρκείς μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου, περιλαμβανομένων κατάλληλων

διοικητικών και λογιστικών διαδικασιών· το πλαίσιο, οι διαδικασίες και οι μηχανισμοί είναι εκτενείς και ανάλογοι προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των υπηρεσιών πληρωμών που παρέχει το ίδρυμα πληρωμών.

5. Όταν ένα ίδρυμα πληρωμών παρέχει οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών του παραρτήματος και, ταυτόχρονα, ασκεί άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν τη σύσταση χωριστού φορέως για τις δραστηριότητες υπηρεσιών πληρωμών όταν οι εκτός των υπηρεσιών πληρωμών δραστηριότητες του ιδρύματος πληρωμών βλάπτουν ή υπάρχει κίνδυνος να βλάψουν είτε την οικονομική ευρωστία του ιδρύματος είτε την ικανότητα των αρμοδίων αρχών να παρακολουθούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις υποχρεώσεις που καθορίζει η παρούσα οδηγία.

6. Οι αρμόδιες αρχές δεν χορηγούν άδεια εάν, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να εξασφαλισουν την ορθή και συνετή διαχείριση ενός ιδρύματος πληρωμών, δεν έχουν πεισθεί ως προς την καταλληλότητα των μετόχων ή των κατόχων ειδικών συμμετοχών.

7. Όταν υπάρχουν στενοί δεσμοί, όπως καθορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 46 της οδηγίας 2006/48/EK, μεταξύ του ιδρύματος πληρωμών και άλλων φυσικών ή νομικών προσώπων, οι αρμόδιες αρχές χορηγούν την άδεια λειτουργίας μόνον εάν οι δεσμοί αυτοί δεν παρεμποδίζουν τη σωστή εκπλήρωση της εποπτικής αποστολής τους.

8. Οι αρμόδιες αρχές χορηγούν την άδεια μόνον εάν οι νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις τρίτης χώρας στις οποίες υπάγονται ένα ή περισσότερα πρόσωπα, φυσικά ή νομικά, με τα οποία το ίδρυμα πληρωμών έχει στενούς δεσμούς, ή τυχόν δυσχέρειες επιβολής της εφαρμογής των εν λόγω νομοθετικών κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων, δεν παρεμποδίζουν την ορθή εκπλήρωση της εποπτικής αποστολής τους.

9. Η άδεια ισχύει σε όλα τα κράτη μέλη και επιτρέπει στο ίδρυμα πληρωμών να παρέχει υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα, είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών είτε υπό καθεστώς ελεύθερης εγκατάστασης, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές καλύπτονται από την άδεια.

Άρθρο 11

Κοινοποίηση της απόφασης

Εντός τριών μηνών από την παραλαβή της αίτησης ή, εφόσον η αίτηση είναι ελλιπής, εντός τριών μηνών από την παραλαβή όλων των πληροφοριών που απαιτούνται για τη λήψη απόφασης, οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τον αιτούντα εάν η αίτησή του έγινε δεκτή ή απερρίφθη. Η απόρριψη της αίτησης αιτιολογείται καταλλήλως.

Άρθρο 12

Ανάκληση της άδειας

1. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ανακαλέσουν την άδεια λειτουργίας ιδρύματος πληρωμών μόνο όταν το ίδρυμα:

α) δεν έχει κάνει χρήση της άδειας λειτουργίας εντός 12 μηνών, παραιτείται ρητώς απ' αυτήν ή έπαυσε να ασκεί τη

δραστηριότητά του για περίοδο μεγαλύτερη των έξι μηνών, εκτός εάν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προβλέπει ότι στις περιπτώσεις αυτές, η άδεια λειτουργίας παύει να ισχύει·

- β) απέκτησε την άδεια λειτουργίας με ψευδείς δηλώσεις ή με οποιοδήποτε άλλο αντικανονικό τρόπο·
- γ) δεν πληροί πλέον τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση της άδειας·
- δ) θα αποτελούσε απειλή για τη σταθερότητα του συστήματος πληρωμών αν συνέχιζε τις εργασίες του σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών· ή
- ε) εμπίπτει στις λοιπές περιπτώσεις ανακλήσεως που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία.

2. Η ανάκληση της άδειας λειτουργίας αιτιολογείται και κοινοποιείται στους ενδιαφερομένους.

3. Η ανάκληση της άδειας λειτουργίας δημοσιοποιείται.

Άρθρο 13

Καταχώριση

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν δημόσιο μητρώο των ιδρυμάτων πληρωμών, των αντιπροσώπων και των υποκαταστημάτων τους, καθώς και των φυσικών και νομικών προσώπων και των αντιπροσώπων και των υποκαταστημάτων τους, που έχουν άδεια λειτουργίας και έτυχαν παρέκκλισης σύμφωνα με το άρθρο 26, καθώς και δημόσιο μητρώο των ιδρυμάτων του άρθρου 2 παράγραφος 3, που δικαιούνται βάσει της εθνικής νομοθεσίας να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών. Τα ανωτέρω ιδρύματα και πρόσωπα καταχωρούνται στο μητρώο του κράτους μέλους καταγωγής.

Το μητρώο προσδιορίζει τις υπηρεσίες πληρωμών για τις οποίες έχει χορηγηθεί άδεια στο ίδρυμα πληρωμών ή για τις οποίες το φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει καταχωρηθεί στο μητρώο. Τα εγκεκριμένα ιδρύματα πληρωμών καταχωρούνται στο μητρώο χωριστά από τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που έχουν καταχωρηθεί σύμφωνα με το άρθρο 26. Το μητρώο είναι διαθέσιμο στο κοινό, προσβάσιμο ηλεκτρονικά, και ενημερώνεται τακτικά.

Άρθρο 14

Διατήρηση της άδειας

Εάν επέλθει οποιαδήποτε μεταβολή η οποία επηρεάζει την ακρίβεια των πληροφοριών και των δικαιολογητικών που προβλέπονται κατά το άρθρο 5, το ίδρυμα πληρωμών ενημερώνει αμέσως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

Άρθρο 15

Λογιστική και υποχρεωτικός έλεγχος

1. Η οδηγία 78/660/ΕΟΚ και, ανάλογα με την περίπτωση, οι οδηγίες 83/349/ΕΟΚ και 86/635/ΕΟΚ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 2002, για την εφαρμογή διεθνών λογιστικών προτύπων ⁽¹⁾ εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στα ιδρύματα πληρωμών.

2. Εάν δεν εξαιρούνται δυνάμει της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ και, ανάλογα με την περίπτωση, των οδηγιών 83/349/ΕΟΚ και 86/635/ΕΟΚ, οι ετήσιοι και οι ενοποιημένοι λογαριασμοί των ιδρυμάτων πληρωμών ελέγχονται από νόμιμους ελεγκτές ή ελεγκτικά γραφεία κατά την έννοια της οδηγίας 2006/43/ΕΚ.

3. Για λόγους εποπτείας, τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να παρέχουν χωριστές λογιστικές πληροφορίες για τις υπηρεσίες πληρωμών που αναφέρονται στο παράρτημα και για δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1, οι οποίες υπόκεινται σε έκθεση ελεγκτή. Η έκθεση εκπονείται, ανάλογα με την περίπτωση, από τους νόμιμους ελεγκτές ή ελεγκτικά γραφεία.

4. Οι υποχρεώσεις εκ του άρθρου 53 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στους νόμιμους ελεγκτές ή τα ελεγκτικά γραφεία των ιδρυμάτων πληρωμών όσον αφορά τις δραστηριότητες υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 16

Δραστηριότητες

1. Εκτός από την παροχή υπηρεσιών πληρωμών που αναφέρονται στο παράρτημα, τα ιδρύματα πληρωμών μπορούν να ασκήσουν τις ακόλουθες δραστηριότητες:

- α) παροχή λειτουργικών και στενά συνδεδεμένων επικουρικών υπηρεσιών, όπως εξασφάλιση της εκτέλεσης των πράξεων πληρωμής, υπηρεσίες συναλλάγματος, υπηρεσίες φύλαξης, καθώς και αποθήκευση και επεξεργασία δεδομένων·
- β) λειτουργία συστημάτων πληρωμών, με την επιφύλαξη του άρθρου 28·
- γ) επιχειρηματικές δραστηριότητες εκτός της παροχής υπηρεσιών πληρωμών, τηρουμένου του ισχύοντος κοινοτικού και εθνικού δικαίου.

2. Όταν τα ιδρύματα πληρωμών παρέχουν μία ή περισσότερες από τις υπηρεσίες πληρωμών που απαριθμούνται στο παράρτημα, μπορούν να τηρούν λογαριασμούς πληρωμών που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για πράξεις πληρωμών. Η παραλαβή εκ μέρους των ιδρυμάτων πληρωμών τυχόν χρηματικών ποσών από τους χρήστες με σκοπό να τους παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών δεν συνιστά αποδοχή καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτών κεφαλαίων κατά την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, ούτε ηλεκτρονικό χρήμα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/46/ΕΚ.

3. Τα ιδρύματα πληρωμών μπορούν να παρέχουν πίστωση σε σχέση με τις υπηρεσίες πληρωμών των σημείων 4, 5 ή 7 του παραρτήματος, μόνον αν:

- α) η πίστωση είναι επικουρική και χορηγείται αποκλειστικά σε συνδυασμό με την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής·

⁽¹⁾ ΕΕ L 243 της 11.9.2002, σ. 1.

- β) παρά τους εθνικούς κανόνες για τη χορήγηση πίστωσης μέσω πιστωτικών καρτών, η πίστωση που χορηγείται σε συνδυασμό με πληρωμή και εκτελείται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 9 και το άρθρο 25 αποπληρώνεται εντός 12 μηνών το πολύ·
- γ) η πίστωση αυτή δεν χορηγείται από χρηματικά ποσά που έχουν ληφθεί ή κρατούνται για την εκτέλεση πράξης πληρωμής και
- δ) τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών είναι πάντοτε, κατά την κρίση της εποπτικής αρχής, κατάλληλα ενόψει της συνολικής χορηγούμενης πίστωσης.
4. Τα ιδρύματα πληρωμών δεν επιτρέπεται να ασκούν, κατ'επάγγελμα, τη δραστηριότητα της αποδοχής καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων κατά την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ.
5. Η παρούσα οδηγία ισχύει υπό την επιφύλαξη των εθνικών μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ. Η παρούσα οδηγία ισχύει επίσης υπό την επιφύλαξη άλλων σχετικών κοινοτικών ή εθνικών νομοθετικών διατάξεων που αφορούν προϋποθέσεις όσον αφορά τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές που είναι σύμφωνες με το κοινοτικό δίκαιο, οι οποίες δεν εναρμονίζονται διά της παρούσας οδηγίας.

Τμήμα 2

Άλλες απαιτήσεις

Άρθρο 17

Εξωτερική ανάθεση δραστηριοτήτων σε αντιπροσώπους, υποκαταστήματα ή οντότητες

1. Εάν το ίδρυμα πληρωμών προτίθεται να παρέχει υπηρεσίες πληρωμών μέσω αντιπροσώπου, κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής:
- α) το όνομα και τη διεύθυνση του αντιπροσώπου·
- β) περιγραφή των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου που θα χρησιμοποιούν οι αντιπρόσωποι για να τηρούν τις υποχρεώσεις σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας που προβλέπει η οδηγία 2005/60/ΕΚ και
- γ) ταυτότητα των διευθυντικών στελεχών και των υπευθύνων διαχείρισης του αντιπροσώπου που θα ασχοληθούν την παροχή υπηρεσιών πληρωμών και αποδείξεις καταλληλότητας και εντιμότητας αυτών.
2. Όταν οι αρμόδιες αρχές λάβουν τις πληροφορίες της παραγράφου 1, μπορούν να εγγράψουν τον αντιπρόσωπο στο μητρώο που καταρτίζεται δυνάμει του άρθρου 13.
3. Προτού εγγράψουν τον αντιπρόσωπο στο μητρώο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, εάν θεωρούν ότι τα στοιχεία που τους παρασχέθηκαν δεν είναι ορθά, να προβαίνουν σε περαιτέρω ενέργειες για να τα επαληθεύσουν.
4. Εάν, μετά την επαλήθευση, οι αρμόδιες αρχές δεν έχουν πεισθεί ότι οι πληροφορίες που τους παρασχέθηκαν βάσει της παραγράφου 1 είναι ορθές, τότε δεν εγγράφουν τους αντιπροσώπους στο μητρώο που καταρτίζεται βάσει του άρθρου 13.

5. Εάν το ίδρυμα πληρωμών επιθυμεί να παράσχει υπηρεσίες πληρωμών σε άλλο κράτος μέλος με την πρόσληψη αντιπροσώπου, ακολουθεί τις διαδικασίες του άρθρου 25. Πριν από την εγγραφή, στην περίπτωση αυτή, του αντιπροσώπου σύμφωνα με το παρόν άρθρο, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής πρέπει να ενημερώσουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής ότι προτιθεται να εγγράψουν τον αντιπρόσωπο, και να λάβουν υπόψη τη γνώμη τους.

6. Εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής έχουν βάσιμες υπόνοιες ότι, σε συνδυασμό με την προτιθέμενη πρόσληψη του αντιπροσώπου ή τη δημιουργία του υποκαταστήματος, διαπράττεται ή έχει διαπραχθεί ή επιχειρήθηκε νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας κατά την έννοια της οδηγίας 2005/60/ΕΚ, ή ότι η πρόσληψη του αντιπροσώπου ή η δημιουργία του υποκαταστήματος ενδέχεται να αυξήσουν τον κίνδυνο νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, οι οποίες μπορούν να μην εγγράψουν τον αντιπρόσωπο ή το υποκατάστημα, ή μπορούν να ανακαλέσουν την εγγραφή τους, εάν έγινε ήδη.

7. Εάν το ίδρυμα πληρωμών προτίθεται να αναθέτει λειτουργικές δραστηριότητες υπηρεσιών πληρωμών σε εξωτερικούς συνεργάτες, ενημερώνει σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του.

Η εξωτερική ανάθεση σημαντικών λειτουργικών δραστηριοτήτων δεν μπορεί να γίνεται με τρόπο που βλάπτει ουσιαστικά την ποιότητα των εσωτερικών ελέγχων του ιδρύματος πληρωμών και την ικανότητα των αρμοδίων αρχών να παρακολουθούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος πληρωμών με όλες τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία.

Για τους σκοπούς του δεύτερου εδαφίου, μια λειτουργική δραστηριότητα θεωρείται σημαντική εάν η πλημμελής εκτέλεση ή η παράλειψή της θα έβλαπτε ουσιαστικά τη συνεχή συμμόρφωση του ιδρύματος πληρωμών με τις απαιτήσεις της άδειάς του η οποία ζητήθηκε βάσει του παρόντος τίτλου ή τις λοιπές υποχρεώσεις του δυνάμει της παρούσας οδηγίας, ή τις οικονομικές του επιδόσεις ή την ευρωστία ή τη συνέχεια των υπηρεσιών πληρωμών του. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν τα ιδρύματα πληρωμών αναθέτουν σε εξωτερικούς φορείς σημαντικές λειτουργικές δραστηριότητες, τα ιδρύματα πληρωμών να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η ανάθεση δραστηριοτήτων σε εξωτερικούς φορείς δεν πρέπει να οδηγεί στη μεταβίβαση των ευθυνών των ανώτερων διευθυντικών στελεχών·
- β) δεν πρέπει να μεταβάλλονται η σχέση και οι υποχρεώσεις του ιδρύματος πληρωμών έναντι των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών του δυνάμει της παρούσας οδηγίας·
- γ) δεν πρέπει να θίγονται οι όροι που πρέπει να πληροί το ίδρυμα πληρωμών προκειμένου να λάβει και να διατηρήσει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με τον παρόντα τίτλο και
- δ) δεν πρέπει να καταργείται ούτε να τροποποιείται κανένας από τους άλλους όρους υπό τους οποίους χορηγήθηκε η άδεια του ιδρύματος πληρωμών.

8. Το ίδρυμα πληρωμών μεριμνά ώστε οι αντιπρόσωποι ή τα υποκαταστήματα που ενεργούν εξ ονόματός του να ενημερώνουν σχετικά τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 18

Ευθύνη

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα ιδρύματα πληρωμών, τα οποία αναθέτουν σε τρίτους την άσκηση λειτουργικών δραστηριοτήτων, να λαμβάνουν εύλογα μέτρα προς τήρηση των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να έχουν πλήρη ευθύνη για τις πράξεις των υπαλλήλων τους, καθώς και κάθε δραστηριότητα των αντιπροσώπων, των υποκαταστημάτων ή των οντοτήτων προς τα οποία έχει γίνει εξωτερική ανάθεση.

Άρθρο 19

Τήρηση αρχείου

Τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να τηρούν όλα τα κατάλληλα αρχεία για τους σκοπούς του παρόντος τίτλου επί τουλάχιστον πέντε έτη, με την επιφύλαξη της οδηγίας 2005/60/ΕΚ ή άλλης σχετικής κοινοτικής ή εθνικής νομοθεσίας.

Τμήμα 3

Αρμόδιες αρχές και εποπτεία

Άρθρο 20

Ορισμός των αρμοδίων αρχών

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν ως αρμόδιες αρχές επιφορτισμένες με την αδειοδότηση και την προληπτική εποπτεία ιδρυμάτων πληρωμών, που θα ασκούν τα καθήκοντα που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο, είτε δημόσιες αρχές είτε οργανισμούς αναγνωρισμένους είτε από την εθνική νομοθεσία είτε από δημόσιες αρχές ρητά εξουσιοδοτημένες προς τούτο από την εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών κεντρικών τραπεζών.

Η ανεξαρτησία των αρμοδίων αρχών από οικονομικούς φορείς πρέπει να είναι εγγυημένη και οι συγκρούσεις συμφερόντων πρέπει να αποφεύγονται. Με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου, τα ιδρύματα πληρωμών, τα πιστωτικά ιδρύματα, τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος ή τα γραφεία ταχυδρομικών επιταγών δεν πρέπει να ορίζονται ως αρμόδιες αρχές.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 να διαθέτουν όλες τις αναγκαίες εξουσίες προς εκτέλεση των καθηκόντων τους.

3. Αν υπάρχουν πλείονες αρμόδιες αρχές για τα θέματα του παρόντος τίτλου στο έδαφός τους, τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη στενή μεταξύ τους συνεργασία ώστε να εκπληρώνουν

αποτελεσματικά τα καθήκοντά τους. Το ίδιο ισχύει και όταν οι αρμόδιες αρχές για θέματα του παρόντος τίτλου δεν είναι οι αρμόδιες αρχές για την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων.

4. Τα καθήκοντα των αρμοδίων αρχών που έχουν οριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 εμπίπτουν στην ευθύνη των αρμοδίων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής.

5. Η παράγραφος 1 δεν συνεπάγεται ότι οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εποπτεύουν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες των ιδρυμάτων πληρωμών πέραν της παροχής υπηρεσιών πληρωμών που ορίζονται στο παράρτημα και των δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α).

Άρθρο 21

Εποπτεία

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι έλεγχοι που ασκούν οι αρμόδιες αρχές για να διαπιστώνουν τη συνεχή τήρηση του παρόντος τίτλου να είναι ανάλογοι, επαρκείς και προσαρμοσμένοι στους κινδύνους στους οποίους εκτίθενται τα ιδρύματα πληρωμών.

Για να διαπιστώνουν την τήρηση του παρόντος τίτλου, οι αρμόδιες αρχές μπορούν μεταξύ άλλων:

- α) να απαιτούν από το ίδρυμα πληρωμών να παρέχει κάθε πληροφορία απαραίτητη για το σκοπό αυτόν·
- β) να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους στο ίδρυμα πληρωμών, καθώς και σε κάθε αντιπρόσωπο ή υποκατάστημα που παρέχει υπηρεσίες πληρωμών υπό την ευθύνη του ιδρύματος, ή σε κάθε εξωτερική οντότητα στην οποία ανατίθενται εργασίες υπηρεσιών πληρωμών·
- γ) να εκδίδουν συστάσεις και κατευθυντήριες γραμμές και, εφόσον ενδείκνυται, δεσμευτικές διοικητικές διατάξεις και
- δ) να αναστέλλουν ή να ανακαλούν την άδεια στις περιπτώσεις του άρθρου 12.

2. Με την επιφύλαξη των διαδικασιών ανάκλησης των αδειών λειτουργίας και του ποινικού δικαίου, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι αντίστοιχες αρμόδιες αρχές τους μπορούν να επιβάλλουν κυρώσεις ή να λαμβάνουν μέτρα κατά των ιδρυμάτων πληρωμών ή των υπεύθυνων διευθυνόντων τους, σε περίπτωση παράβασης νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων σχετικών με τον έλεγχο ή την άσκηση των δραστηριοτήτων τους σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών. Σκοπός των μέτρων ή κυρώσεων είναι να παύσουν οι παραβάσεις ή να εκλείψουν τα αίτιά τους.

3. Παρά τις απαιτήσεις του άρθρου 6, του άρθρου 7 παράγραφοι 1 και 2 και του άρθρου 8, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές να δικαιούνται να λαμβάνουν τα μέτρα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, για να εξασφαλιστεί η ύπαρξη επαρκών κεφαλαίων για τις υπηρεσίες πληρωμών, ιδίως όταν οι εκτός των υπηρεσιών πληρωμών δραστηριότητες του ιδρύματος πληρωμών βλάπτουν ή υπάρχει κίνδυνος να βλάψουν την οικονομική του ευρωστία.

Άρθρο 22

Επαγγελματικό απόρρητο

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε όλα τα πρόσωπα που εργάζονται ή έχουν εργασθεί για τις αρμόδιες αρχές, καθώς και οι εμπειρογνώμονες που ενεργούν εξ ονόματος αυτών, να υποχρεούνται να τηρούν το επαγγελματικό απόρρητο, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που εμπίπτουν στο ποινικό δίκαιο.

2. Κατά την ανταλλαγή πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 24, τηρείται αυστηρά το επαγγελματικό απόρρητο ώστε να διασφαλίζεται η προστασία των δικαιωμάτων των ιδιωτών και των επιχειρήσεων.

3. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν το παρόν άρθρο λαμβάνοντας υπόψη, τηρουμένων των αναλογιών, τα άρθρα 44 έως 52 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ.

Άρθρο 23

Δικαίωμα δικαστικής προσφυγής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να είναι δυνατή η ενώπιον δικαστηρίου προσφυγή κατά των αποφάσεων που λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές για τα ιδρύματα πληρωμών, κατ' εφαρμογή των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που εκδίδονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται επίσης σε περίπτωση προσφυγής κατά παραλείψεως.

Άρθρο 24

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Οι αρμόδιες αρχές των διάφορων κρατών μελών συνεργάζονται μεταξύ τους και, εφόσον χρειάζεται, με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών και άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί βάσει της κοινοτικής ή της εθνικής νομοθεσίας για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

2. Εξάλλου, κάθε κράτος μέλος επιτρέπει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμοδίων αρχών του και των ακόλουθων φορέων:

- α) των αρμοδίων αρχών άλλων κρατών μελών που έχουν αναλάβει την αδειοδότηση και την εποπτεία των ιδρυμάτων πληρωμών·
- β) της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των εθνικών κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών, υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικών και εποπτικών αρχών, και, κατά περίπτωση, άλλων δημόσιων αρχών αρμοδίων για την εποπτεία των συστημάτων πληρωμών και διακανονισμού·
- γ) άλλων αρμοδίων αρχών που έχουν οριστεί βάσει της παρούσας οδηγίας, της οδηγίας 95/46/ΕΚ, της οδηγίας 2005/60/ΕΚ και άλλων κοινοτικών διατάξεων εφαρμοστέων στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όπως οι διατάξεις περί προστασίας των ατόμων όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Άρθρο 25

Άσκηση του δικαιώματος εγκατάστασης και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών

1. Κάθε αδειοδοτημένο ίδρυμα πληρωμών το οποίο επιθυμεί να παράσχει υπηρεσίες πληρωμών για πρώτη φορά σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος καταγωγής του, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του.

Εντός μηνός από την παραλαβή των πληροφοριών, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής κοινοποιούν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής την επωνυμία και τη διεύθυνση του ιδρύματος πληρωμών, τα ονόματα των υπευθύνων για τη διαχείριση του υποκαταστήματος, την οργανωτική δομή του και το είδος των υπηρεσιών πληρωμών που προστίθεται να παράσχει στο κράτος μέλος υποδοχής.

2. Για τη διενέργεια των ελέγχων και τη λήψη των αναγκαίων μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 21 σε σχέση με τους αντιπροσώπους, τα υποκαταστήματα, ή τις εξωτερικές οντότητες στις οποίες ανατίθενται δραστηριότητες ιδρύματος πληρωμών, εγκατεστημένου σε άλλο κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής.

3. Στο πλαίσιο της συνεργασίας που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής γνωστοποιούν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής ότι επιθυμούν να διενεργήσουν επιτόπιο έλεγχο στο έδαφος του τελευταίου.

Ωστόσο, εφόσον αμφότερες οι αρχές συμφωνούν, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής μπορούν να αναθέσουν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής τη διενέργεια επιτόπιων ελέγχων στο σχετικό ίδρυμα.

4. Οι αρμόδιες αρχές κοινοποιούν αμοιβαία όλες τις ουσιαστικές ή/και σχετικές πληροφορίες, ιδίως σε περίπτωση παράβασης ή εικαζόμενης παράβασης εκ μέρους αντιπροσώπου, υποκαταστήματος, ή εξωτερικής οντότητας στην οποία ανατίθενται δραστηριότητες. Για το σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές κοινοποιούν, όταν τους ζητηθεί, όλες τις σχετικές πληροφορίες και, με ιδία πρωτοβουλία, όλες τις ουσιαστικές πληροφορίες.

5. Οι παράγραφοι 1 έως 4 δεν θίγουν την υποχρέωση που υπέχουν οι αρμόδιες αρχές δυνάμει της οδηγίας 2005/60/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006, ιδίως δυνάμει του άρθρου 37 παράγραφος 1 της οδηγίας 2005/60/ΕΚ και του άρθρου 15 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006, να εποπτεύουν ή να παρακολουθούν την τήρηση των απαιτήσεων της εν λόγω οδηγίας και του εν λόγω κανονισμού.

Τμήμα 4

Παρέκκλιση

Άρθρο 26

Προϋποθέσεις

1. Παρά το άρθρο 13, τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν ή να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να εξαιρούν φυσικά ή νομικά πρόσωπα από την εφαρμογή του συνόλου ή μέρους της διαδικασίας

και των προϋποθέσεων που προβλέπονται στα τμήματα 1 έως 3, πλην των άρθρων 20, 22, 23 και 24, και να τους επιτρέπουν να εγγράφονται στο μητρώο που καταρτίζεται βάσει του άρθρου 13, εφόσον:

- α) ο μέσος όρος του συνολικού ποσού πράξεων πληρωμών του προηγούμενου δωδεκαμήνου, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένων των αντιπροσώπων για τους οποίους αναλαμβάνει την πλήρη ευθύνη, δεν υπερβαίνει τα 3 εκατ. ευρώ μηνιαίως. Η απαίτηση αυτή αξιολογείται βάσει του συνολικού ποσού πράξεων πληρωμών που προβλέπεται στο επιχειρηματικό του σχέδιο, εκτός εάν οι αρμόδιες αρχές ζητήσουν αναπροσαρμογή του και
- β) κανένα από τα φυσικά πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για τη διαχείριση ή τη λειτουργία της επιχείρησης δεν έχει καταδικαστεί για αδικήματα σχετικά με νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας ή άλλα οικονομικά εγκλήματα.

2. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει καταχωρηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 υποχρεούται να διατηρεί τα κεντρικά του γραφεία ή τον τόπο διαμονής του στο κράτος μέλος στο οποίο ασκεί πραγματικά τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες.

3. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αντιμετωπίζονται ως ιδρύματα πληρωμών. Ωστόσο, το άρθρο 10 παράγραφος 9 και το άρθρο 25 δεν εφαρμόζονται έναντι αυτών.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να ορίζουν ότι φυσικά ή νομικά πρόσωπα καταχωρημένα σύμφωνα με την παράγραφο 1 μπορούν να ασκούν μόνο ορισμένες από τις δραστηριότητες του άρθρου 16.

5. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 γνωστοποιούν στις αρμόδιες αρχές κάθε μεταβολή της κατάστασής τους που έχει επίπτωση στους όρους που προβλέπονται στην εν λόγω παράγραφο. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, εάν έχουν παύσει να τηρούνται οι προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 2 και 4, το πρόσωπο να ζητήσει άδεια εντός 30 ημερολογιακών ημερών, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 10.

6. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται όσον αφορά τις διατάξεις της οδηγίας 2005/60/ΕΚ ή τις εθνικές διατάξεις για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

Άρθρο 27

Γνωστοποίηση και ενημέρωση

Εφόσον ένα κράτος μέλος εφαρμόζει την παρέκκλιση του άρθρου 26, το γνωστοποιεί στην Επιτροπή το αργότερο την 1η Νοεμβρίου 2009 και της γνωστοποιεί πάραυτα κάθε επακόλουθη τροποποίηση. Επίσης, το κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή τον αριθμό των οικείων φυσικών και νομικών προσώπων και την ενημερώνει, σε ετήσια βάση, σχετικά με το συνολικό ποσό πράξεων πληρωμών που έχουν εκτελεσθεί μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου κάθε ημερολογιακού έτους, όπως αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1, στοιχείο α).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 28

Πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι κανόνες που διέπουν την πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών των αδειοδοτημένων ή εγγεγραμμένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, οι οποίοι είναι νομικά πρόσωπα, να είναι αντικειμενικοί, αμερόληπτοι και αναλογικοί, και να μην κωλύουν, πέραν του αναγκαίου, την πρόσβαση για την πρόληψη ορισμένων κινδύνων, όπως ο κίνδυνος διακανονισμού, ο λειτουργικός κίνδυνος και ο επιχειρηματικός κίνδυνος, και την προστασία της χρηματοοικονομικής και λειτουργικής σταθερότητας του συστήματος πληρωμών.

Τα συστήματα πληρωμών δεν επιβάλλουν στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών ή σε άλλα συστήματα πληρωμών καμία από τις ακόλουθες απαιτήσεις:

α) περιοριστικούς κανόνες για την ουσιαστική συμμετοχή σε άλλα συστήματα πληρωμών·

β) κανόνες που θεσπίζουν διακρίσεις μεταξύ των αδειοδοτημένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών ή μεταξύ των εγγεγραμμένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, καθώς και τα παρεχόμενα πλεονεκτήματα· ή

γ) περιορισμούς βάσει του νομικού καθεστώτος.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται:

α) στα συστήματα πληρωμών που ορίζονται δυνάμει της οδηγίας 98/26/ΕΚ·

β) στα συστήματα πληρωμών που συνίστανται αποκλειστικά σε παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που ανήκουν σε όμιλο αποτελούμενο από οντότητες με κεφαλαιακούς δεσμούς όπου μία από τις συνδεμένες οντότητες διαθέτει τον ουσιαστικό έλεγχο των άλλων συνδεμένων οντοτήτων· ή

γ) στα συστήματα πληρωμών όπου ένας και μόνος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών (είτε ως οντότητα είτε ως όμιλος):

— ενεργεί ή μπορεί να ενεργεί ως πάροχος υπηρεσιών πληρωμών τόσο για τον πληρωτή όσο και για το δικαιούχο και είναι αποκλειστικά υπεύθυνος για τη διαχείριση του συστήματος και

— παρέχει, σε άλλους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, άδεια να συμμετέχουν στο σύστημα και αυτοί οι άλλοι πάροχοι δεν έχουν το δικαίωμα να διαπραγματεύονται τα τέλη μεταξύ τους όσον αφορά το σύστημα πληρωμών, αν και τους επιτρέπεται να καθορίζουν τις τιμές τους έναντι των πληρωτών και των δικαιούχων.

Άρθρο 29

Απαγόρευση σε πρόσωπα εκτός των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να παράσχουν υπηρεσίες πληρωμών

Τα κράτη μέλη απαγορεύουν στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ούτε είναι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών ούτε αποκλείονται ρητά από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών όπως ορίζονται στο παράρτημα.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Γενικοί κανόνες

Άρθρο 30

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών τίτλος εφαρμόζεται σε μεμονωμένες πράξεις πληρωμής, σε συμβάσεις-πλαίσια και σε πράξεις πληρωμής που καλύπτονται από αυτές. Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν ότι ο παρών τίτλος δεν εφαρμόζεται εν όλω ή εν μέρει εφόσον ο χρήστης της υπηρεσίας πληρωμών δεν είναι καταναλωτής.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι ο παρών τίτλος εφαρμόζεται στις πολύ μικρές επιχειρήσεις κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στους καταναλωτές.

3. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα εθνικά μέτρα εφαρμογής της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει επίσης άλλες σχετικές κοινοτικές ή εθνικές νομοθετικές διατάξεις που αφορούν τις προϋποθέσεις όσον αφορά τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές, που δεν εναρμονίζονται με την παρούσα οδηγία, οι οποίες είναι σύμφωνες με το κοινοτικό δίκαιο.

Άρθρο 31

Άλλες διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας

Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου δεν θίγουν κοινοτικές διατάξεις που περιλαμβάνουν επιπλέον απαιτήσεις περί προηγούμενης ενημέρωσης.

Ωστόσο, όταν εφαρμόζεται επίσης η οδηγία 2002/65/ΕΚ, οι διατάξεις περί πληροφόρησης του άρθρου 3 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας, εκτός του σημείου 2 στοιχεία γ) έως ζ), του σημείου 3 στοιχεία α), δ) και ε) και του σημείου 4 στοιχείο β) της προαναφερθείσας παραγράφου, αντικαθίστανται από τα άρθρα 36, 37, 41 και 42 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 32

Χρέωση πληροφοριών

1. Ο πάροχος υπηρεσίας πληρωμών δεν επιτρέπεται να χρεώνει τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για παροχή πληροφοριών δυνάμει του παρόντος τίτλου.

2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν για τη χρέωση της παροχής επιπλέον πληροφοριών ή της πιο συχνής αποστολής τους, ή της

διαβίβασής τους με τρόπο διαφορετικό από αυτόν που προσδιορίζεται στη σύμβαση-πλαίσιο, και οι οποίες αποστέλλονται κατόπιν αιτήματος του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών.

3. Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλει χρέωση για πληροφορίες δυνάμει της παραγράφου 2, η χρέωση αυτή είναι εύλογη και ανάλογη με το πραγματικό κόστος στο οποίο υποβάλλεται ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 33

Βάρος της απόδειξης όσον αφορά την πληροφόρηση

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι το βάρος της απόδειξης φέρει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών προκειμένου να αποδείξει ότι έχει συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις πληροφόρησης του παρόντος τίτλου.

Άρθρο 34

Παρέκκλιση από τις απαιτήσεις πληροφόρησης για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα

1. Στις περιπτώσεις μέσω πληρωμών τα οποία, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, αφορούν αποκλειστικά επιμέρους πράξεις πληρωμής που δεν υπερβαίνουν τα 30 ευρώ ή είτε έχουν όριο δαπανών 150 ευρώ είτε αποθηκεύουν χρηματικά ποσά που δεν υπερβαίνουν ποτέ τα 150 ευρώ:

α) κατά παρέκκλιση των άρθρων 41, 42 και 46, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στον πληρωτή μόνον πληροφορίες για τα κύρια χαρακτηριστικά της υπηρεσίας πληρωμών, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίον μπορεί να χρησιμοποιείται το μέσο πληρωμών, την ευθύνη, τα επιβαλλόμενα τέλη και άλλες ουσιώδεις πληροφορίες που απαιτούνται για τη λήψη τεκμηριωμένης απόφασης, καθώς και ενδείξεις για το πού υπάρχουν, σε εύκολα προσιτή μορφή, οι τυχόν άλλες πληροφορίες και όροι δυνάμει του άρθρου 42·

β) είναι δυνατόν να συμφωνείται ότι, κατά παρέκκλιση του άρθρου 44, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούνται να προτείνει μεταβολές των όρων της σύμβασης πλαισίου όπως προβλέπεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1·

γ) είναι δυνατόν να συμφωνείται ότι, κατά παρέκκλιση των άρθρων 47 και 48, μετά την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής:

i) ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει ή καθιστά διαθέσιμο μόνον έναν αριθμό αναφοράς που επιτρέπει στο χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών να αναγνωρίζει την πράξη πληρωμής, το ποσό της και τα σχετικά τέλη ή/και, στην περίπτωση πολλαπλών πράξεων πληρωμής του ίδιου είδους προς τον ίδιο δικαιούχο, μόνον πληροφορίες σχετικά με το συνολικό ποσό και τα τέλη αυτών των πράξεων πληρωμών,

ii) ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να παρέχει ή να καθιστά διαθέσιμες τις πληροφορίες που αναφέρονται στο σημείο i) εάν το μέσο πληρωμής χρησιμοποιείται ανωνύμως ή εάν ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμής δεν είναι τεχνικώς σε θέση να τις παράσχει. Ωστόσο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στον πληρωτή τη δυνατότητα να ελέγχει το ποσό των αποθηκευμένων χρηματικών ποσών.

2. Για τις εθνικές πράξεις πληρωμών, τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές τους μπορούν να μειώνουν ή να διπλασιάζουν τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Τα κράτη μέλη μπορούν να αυξάνουν τα ποσά αυτά, όταν πρόκειται για προπληρωμένα μέσα πληρωμών, μέχρι 500 ευρώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Μεμονωμένες πράξεις πληρωμής

Άρθρο 35

Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής που δεν καλύπτονται από σύμβαση-πλαίσιο.

2. Όταν εντολή πληρωμής μεμονωμένης πράξης πληρωμής διαβιβάζεται με μέσο πληρωμής που καλύπτεται από σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να παράσχει ή να καταστήσει διαθέσιμες πληροφορίες οι οποίες έχουν δοθεί ή πρόκειται να δοθούν ήδη στο χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών βάσει της σύμβασης-πλαισίου με άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 36

Προηγούμενη γενική ενημέρωση

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να θέτει στη διάθεση του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών σε ευπρόσβλητη μορφή τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 37, πριν ο χρήστης της υπηρεσίας πληρωμών δεσμευθεί από σύμβαση ή προσφορά μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής. Κατόπιν αιτήματος του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει τις πληροφορίες και τους όρους σε έντυπη μορφή ή σε άλλο ανθεκτικό στο χρόνο μέσο. Η διατύπωση των πληροφοριών και όρων πρέπει να είναι εύκολα κατανοητή, με σαφή και εύληπτη μορφή και σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο παρέχεται η υπηρεσία πληρωμών ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα συμφωνήσουν τα μέρη.

2. Εάν, κατόπιν αιτήματος του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, έχει συναφθεί σύμβαση μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως το οποίο δεν επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να συμμορφωθεί με την παράγραφο 1, ο πάροχος εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με την παράγραφο 1 αμέσως μετά την εκτέλεση της πράξης.

3. Οι υποχρεώσεις της παραγράφου 1 μπορούν επίσης να εκπληρώνονται με την παροχή αντιγράφου του σχεδίου σύμβασης μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής ή του σχεδίου της εντολής πληρωμής όπου περιέχονται οι κατά το άρθρο 37 πληροφορίες και όροι.

Άρθρο 37

Πληροφορίες και όροι

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχονται ή να τίθενται στη διάθεση του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών οι ακόλουθες πληροφορίες και όροι:

α) προσδιορισμός των πληροφοριών ή του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης που πρέπει να παράσχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για την ορθή εκτέλεση της εντολής πληρωμής·

β) η μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης εντός της οποίας οφείλει να παρασχεθεί η υπηρεσία πληρωμών·

γ) όλες τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβάλει ο χρήστης στον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των τυχόν επιβαρύνσεων·

δ) ανάλογα με την περίπτωση, την πραγματική συναλλαγματική ισοτιμία ή τη συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς που πρόκειται να εφαρμοσθεί στην πράξη πληρωμής.

2. Ενδεχομένως, κάθε άλλη σχετική πληροφορία και σχετικοί όροι που προβλέπονται στο άρθρο 42, καθίστανται διαθέσιμες στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών σε ευπρόσβλητη μορφή.

Άρθρο 38

Πληροφορίες που παρέχονται στον πληρωτή μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής

Αμέσως μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή παρέχει ή καθιστά διαθέσιμες στον πληρωτή, με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 36 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) στοιχεία αναφοράς που επιτρέπουν στον πληρωτή να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και, κατά περίπτωση, τις πληροφορίες που αφορούν τον δικαιούχο,

β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα που χρησιμοποιείται στη εντολή πληρωμής,

γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής τις οποίες πρέπει να καταβάλει ο πληρωτής και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των επιβαρύνσεων αυτών,

δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή ή σχετική αναφορά, σε περίπτωση που διαφέρει από την ισοτιμία που παρασχέθηκε σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 1 στοιχείο δ), και το ποσό της πράξης πληρωμής μετά τη μετατροπή του νομίσματος, και

ε) ημερομηνία παραλαβής της εντολής πληρωμής.

Άρθρο 39

Πληροφορίες που παρέχονται στον δικαιούχο μετά την εκτέλεση

Αμέσως μετά την εκτέλεση της εντολής πληρωμής ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή παρέχει ή καθιστά διαθέσιμες στον πληρωτή, με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 36 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τα στοιχεία που επιτρέπουν στον δικαιούχο να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και, αν χρειάζεται, τον πληρωτή, καθώς και κάθε πληροφορία που διαβιβάζεται με την πράξη πληρωμής,

β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο τα χρήματα τίθενται στη διάθεση του δικαιούχου,

- γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής τις οποίες πρέπει να καταβάλει ο δικαιούχος και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των επιβαρύνσεων αυτών,
- δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, και το ποσό της πράξης πληρωμής πριν τη μετατροπή του νομίσματος, και
- ε) την ημερομηνία αξίας για την πίστωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Συμβάσεις-πλαίσια

Άρθρο 40

Πεδίο εφαρμογής

Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις πράξεις πληρωμής που καλύπτονται από σύμβαση-πλαίσιο.

Άρθρο 41

Προηγούμενη γενική ενημέρωση

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών, σε εύθετο χρόνο πριν αυτός δεσμευθεί από σύμβαση-πλαίσιο ή προσφορά, τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 42, σε έντυπο ή σε άλλο ανθεκτικό στο χρόνο μέσο. Η διατύπωση των πληροφοριών και όρων πρέπει να είναι εύκολα κατανοητή, με σαφή και εύληπτη μορφή και σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο παρέχεται η υπηρεσία πληρωμών ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα συμφωνήσουν τα μέρη.

2. Εάν, την αιτήση του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, η σύμβαση-πλαίσιο έχει συναφθεί με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως το οποίο δεν επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να συμμορφωθεί με την παράγραφο 1, ο πάροχος εκπληρώνει την υποχρέωσή του σύμφωνα με την εν λόγω παράγραφο αμέσως μετά τη σύναψη της σύμβασης-πλαισίου.

3. Οι υποχρεώσεις της παραγράφου 1 μπορούν επίσης να εκπληρώνονται με την παροχή αντιγράφου του σχεδίου σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών και των όρων που προβλέπονται στο άρθρο 42.

Άρθρο 42

Πληροφορίες και όροι

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχονται στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών οι εξής πληροφορίες και όροι:

1. πάροχος υπηρεσιών πληρωμών:
 - α) η ονομασία του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, η γεωγραφική διεύθυνση των κεντρικών του γραφείων και, ενδεχομένως, η γεωγραφική διεύθυνση του αντιπροσώπου ή του υποκαταστήματός που είναι εγκατεστημένα στο κράτος μέλος όπου παρέχεται η υπηρεσία πληρωμών, καθώς και κάθε άλλη διεύθυνση, περιλαμβανομένης της διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, για την επικοινωνία με τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών και

- β) τα στοιχεία της αρμόδιας εποπτικής αρχής και του μητρώου που ορίζεται στο άρθρο 13 ή οποιουδήποτε άλλου σχετικού δημόσιου μητρώου στο οποίο καταχωρήθηκε η άδεια του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και ο αριθμός εγγραφής, ή αντίστοιχο μέσο ταυτοποίησης στο εν λόγω μητρώο·

2. χρήση της υπηρεσίας πληρωμών:

- α) περιγραφή των κύριων χαρακτηριστικών της υπηρεσίας πληρωμών που πρόκειται να παράσχει·
- β) καθορισμός των πληροφοριών ή του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης που πρέπει να παράσχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για την ορθή εκτέλεση της εντολής πληρωμής·
- γ) ο τύπος και η διαδικασία κοινοποίησης της συγκατάθεσης για την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής καθώς και άρσης της συγκατάθεσης σύμφωνα με τα άρθρα 54 και 66·

- δ) αναφορά του χρόνου λήψης της εντολής πληρωμής όπως ορίζεται στο άρθρο 64 παράγραφος 1 και του τυχόν χρονικού σημείου λήξης των ημερήσιων εργασιών του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών·

- ε) η μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης εντός της οποίας πρέπει να παρέχονται οι υπηρεσίες πληρωμών και

- στ) εάν υπάρχει δυνατότητα συμφωνίας σχετικά με το όριο δαπανών για τη χρήση του μέσου πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 55 παράγραφος 1·

3. χρέωση, επιτόκια και συναλλαγματικές ισοτιμίες:

- α) όλες τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβάλει ο χρήστης στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των τυχόν επιβαρύνσεων·

- β) ανάλογα με την περίπτωση, το εφαρμοστέο επιτόκιο και η εφαρμοστέα συναλλαγματική ισοτιμία ή, εάν πρόκειται να εφαρμοστούν επιτόκιο και συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς, η μέθοδος υπολογισμού του πραγματικού επιτοκίου και η σχετική ημερομηνία και ο δείκτης ή η βάση καθορισμού αυτού του επιτοκίου ή της συναλλαγματικής ισοτιμίας αναφοράς και

- γ) εάν έχει συμφωνηθεί, η άμεση εφαρμογή αλλαγών στα επιτόκια ή τις συναλλαγματικές ισοτιμίες αναφοράς και οι απαιτήσεις ενημέρωσης σχετικά με τις αλλαγές σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2·

4. επικοινωνία:

- α) ανάλογα με την περίπτωση, τα μέσα επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών απαιτήσεων ως προς τον εξοπλισμό του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, που έχουν συμφωνήσει τα μέρη για τη διαβίβαση των πληροφοριών ή ειδοποιήσεων στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας·

- β) ο τρόπος με τον οποίον παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες οι πληροφορίες δυνάμει της παρούσας οδηγίας, καθώς και η σχετική συχνότητα·
- γ) η γλώσσα ή οι γλώσσες σύναψης της σύμβασης-πλαισίου και επικοινωνίας κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης και
- δ) το δικαίωμα του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών να λαμβάνει τους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαισίου και πληροφορίες και όρους σύμφωνα με το άρθρο 43·

7. μέσα προσφυγής:

- α) κάθε συμβατικός όρος σχετικά με το δικαίο που εφαρμόζεται στη σύμβαση-πλαίσιο ή/και το αρμόδιο δικαστήριο και
- β) οι διαδικασίες εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών και καταγγελιών που έχει στη διάθεσή του ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με τα άρθρα 80 έως 83.

Άρθρο 43

Δυνατότητα πρόσβασης σε πληροφορίες και στους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαισίου

Ανά πάσα στιγμή κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών έχει το δικαίωμα, κατόπιν αιτήματός του, να λαμβάνει τους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαισίου καθώς και τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 42 σε έντυπη μορφή ή άλλο ανιχνεύσιμο στο χρόνο μέσο.

Άρθρο 44

Τροποποίηση των συμβατικών όρων της σύμβασης-πλαισίου

1. Κάθε τροποποίηση της σύμβασης-πλαισίου καθώς και η ενημέρωση και οι όροι που προσδιορίζονται στο άρθρο 42 προτείνονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1 και τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την ημερομηνία της προτεινόμενης έναρξης ισχύος.

Όπου συντρέχει η περίπτωση του άρθρου 42 παράγραφος 6 στοιχείο α), ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πληροφορεί τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ότι θα θεωρηθεί ότι έχει αποδεχθεί τις τροποποιήσεις αυτές εάν δεν γνωστοποιήσει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ότι δεν τις αποδέχεται πριν την προτεινόμενη ημερομηνία έναρξης ισχύος τους. Σε αυτήν την περίπτωση, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διευκρινίζει επίσης ότι ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών έχει το δικαίωμα να καταγγείλει αμέσως τη σύμβαση-πλαίσιο και χωρίς επιβάρυνση πριν την ημερομηνία της προτεινόμενης εφαρμογής των αλλαγών.

2. Αλλαγές των επιτοκίων ή των συναλλαγματικών ισοτιμιών μπορούν να εφαρμόζονται αμέσως και χωρίς προειδοποίηση, εφόσον το δικαίωμα αυτό έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο και οι αλλαγές βασίζονται στα επιτόκια ή τις συναλλαγματικές ισοτιμίες αναφοράς που έχουν συμφωνηθεί σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 3 στοιχεία β) και γ). Ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνεται το ταχύτερο δυνατόν για κάθε αλλαγή του επιτοκίου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1, εκτός αν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει για συγκεκριμένη συχνότητα ή τρόπο παροχής των πληροφοριών ή θέσης του σε διάθεση του χρήστη. Ωστόσο, οι αλλαγές στο επιτόκιο ή τις συναλλαγματικές ισοτιμίες που είναι ευνοϊκότερες για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών, μπορούν να εφαρμόζονται χωρίς προειδοποίηση.

3. Οι αλλαγές του επιτοκίου ή της συναλλαγματικής ισοτιμίας που χρησιμοποιούνται κατά τις πράξεις πληρωμής εφαρμόζονται και υπολογίζονται κατά τρόπο ουδέτερο χωρίς διακρίσεις εις βάρος των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών.

5. προφυλάξεις και διορθωτικά μέτρα

- α) ανάλογα με την περίπτωση, περιγραφή των μέτρων που πρέπει να λαμβάνει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για την ασφαλή φύλαξη του μέσου πληρωμών, καθώς και τρόποι ειδοποίησης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο β)·
- β) εάν έχει συμφωνηθεί, οι όροι με τους οποίους ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διατηρεί το δικαίωμα να αναστείλει ένα μέσο πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 55·
- γ) η ευθύνη του πληρωτή σύμφωνα με το άρθρο 61, μαζί με πληροφορίες για το σχετικό ποσό·
- δ) τρόπος και προθεσμία εντός της οποίας ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών οφείλει να ειδοποιεί τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για τυχόν μη εγκεκριμένες ή λανθασμένα εκτελεσθείσες πράξεις πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 58 καθώς και η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 60·
- ε) η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για την εκτέλεση των πράξεων πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 75 και

στ) οι όροι επιστροφής σύμφωνα με τα άρθρα 62 και 63·

6. αλλαγές και λήξη της σύμβασης-πλαισίου:

- α) εφόσον συμφωνηθεί, επισήμανση του ότι ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών θεωρείται ότι αποδέχεται τις τροποποιήσεις των όρων, σύμφωνα με το άρθρο 44, εκτός εάν γνωστοποιήσει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών πριν την προτεινόμενη ημερομηνία έναρξης ισχύος τους ότι δεν τις αποδέχεται·
- β) διάρκεια της σύμβασης και
- γ) το δικαίωμα του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών να καταγγέλλει τη σύμβαση-πλαίσιο καθώς και κάθε συμφωνία που αφορά την καταγγελία σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 1 και το άρθρο 45·

Άρθρο 45

Λύση

1. Ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να λύσει τη σύμβαση-πλαίσιο ανά πάσα στιγμή, εκτός αν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει προθεσμία προειδοποίησης. Η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα μήνα.

2. Η λύση σύμβασης-πλαισίου διάρκειας άνω των δώδεκα μηνών ή αορίστου χρόνου δεν συνεπάγεται επιβάρυνση για τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών μετά το πέρας δωδεκαμήνου. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η χρέωση για τη λήξη πρέπει να είναι εύλογη και σύμφωνη με το κόστος.

3. Εάν συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να καταγγείλει σύμβαση-πλαίσιο αορίστου χρόνου με ειδοποίηση τουλάχιστον δύο μήνες πριν, με τον ίδιο τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1.

4. Οι επιβαρύνσεις για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών που χρεώνονται σε τακτική βάση καταβάλλονται από τον χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών μόνον κατ' αναλογία προς το χρόνο μέχρι τη λύση της σύμβασης. Εάν οι επιβαρύνσεις καταβληθούν προκαταβολικά, επιστρέφονται κατ' αναλογία.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουν τις νομοθετικές και κανονιστικές ρυθμίσεις των κρατών μελών που διέπουν τα δικαιώματα των συμβαλλόμενων μερών να υπαναχωρούν από τη σύμβαση-πλαίσιο ή να την κηρύσσουν άκυρη.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ευνοϊκότερες διατάξεις για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 46

Πληροφόρηση πριν από την εκτέλεση μεμονωμένης πράξης πληρωμής

Για κάθε μεμονωμένη πράξη πληρωμής την οποία κίνησε ο πληρωτής, και η οποία εκτελείται στα πλαίσια σύμβασης-πλαισίου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει, κατόπιν αιτήματος του πληρωτή, για τη συγκεκριμένη πράξη πληρωμής, σαφείς πληροφορίες σχετικά με τη μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης, και σχετικά με τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβληθούν από τον πληρωτή, και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των τυχόν επιβαρύνσεων.

Άρθρο 47

Πληροφόρηση του πληρωτή για τις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής

1. Μετά τη χρέωση του λογαριασμού του πληρωτή με το ποσό της μεμονωμένης πράξης πληρωμής ή, όταν ο πληρωτής δεν χρησιμοποιεί λογαριασμό πληρωμών, μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή παρέχει αμελλητί στον πληρωτή, με τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) στοιχείο αναφοράς που επιτρέπει στον πληρωτή να ταυτοποιήσει κάθε πράξη πληρωμής και, κατά περίπτωση, τις πληροφορίες που αφορούν τον δικαιούχο·

β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο χρεώνεται ο λογαριασμός πληρωμών του πληρωτή ή στο νόμισμα που χρησιμοποιείται για την εντολή πληρωμής·

γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής, και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυσή τους, ή τον τόκο που πρέπει να καταβάλλει ο πληρωτής·

δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, και το ποσό της πράξης πληρωμής μετά τη μετατροπή του νομίσματος και

ε) την ημερομηνία αξίας για τη χρέωση ή την ημερομηνία παραλαβής της εντολής πληρωμής.

2. Η σύμβαση-πλαίσιο μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες περιοδικά τουλάχιστον μία φορά το μήνα, με τρόπο που έχει συμφωνηθεί και που επιτρέπει στον πληρωτή να αποθηκεύει και να αναπαράγει ακριβώς τις πληροφορίες.

3. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει εγγράφως και δωρεάν πληροφορίες άπαξ του μηνός.

Άρθρο 48

Πληροφόρηση του δικαιούχου για τις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής

1. Μετά την εκτέλεση μεμονωμένης πράξης πληρωμής ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου παρέχει αμελλητί στον δικαιούχο, με τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τα στοιχεία που επιτρέπουν στον δικαιούχο να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και, αν χρειάζεται, τον πληρωτή, καθώς και κάθε πληροφορία που διαβιβάζεται με την πράξη πληρωμής·

β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο πιστώνεται ο λογαριασμός πληρωμών του δικαιούχου·

γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής, και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυσή τους, ή τον τόκο που πρέπει να καταβάλλει ο πληρωτής·

δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, και το ποσό της πράξης πληρωμής πριν τη μετατροπή του νομίσματος και

ε) την ημερομηνία αξίας για την πίστωση.

2. Η σύμβαση-πλαίσιο μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες περιοδικά τουλάχιστον μία φορά το μήνα, με τρόπο που έχει συμφωνηθεί και που επιτρέπει στο δικαιούχο να αποθηκεύει και να αναπαράγει ακριβώς τις πληροφορίες.

3. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει εγγράφως και δωρεάν πληροφορίες άπαξ του μηνός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 49

Νόμισμα και μετατροπή νομίσματος

1. Οι πληρωμές πραγματοποιούνται στο νόμισμα το οποίο έχουν συμφωνήσει τα μέρη.

2. Όταν, πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής, προσφέρεται υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων στο σημείο πώλησης ή εκ μέρους του δικαιούχου, το μέρος που προσφέρει την υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων στον πληρωτή υποχρεούται να του γνωστοποιήσει κάθε σχετική επιβάρυνση, καθώς και τη συναλλαγματική ισοτιμία που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για τη μετατροπή.

Ο πληρωτής αποδέχεται την παροχή της υπηρεσίας μετατροπής νομισμάτων πάνω σε αυτή τη βάση.

Άρθρο 50

Ενημέρωση σχετικά με τυχόν πρόσθετη επιβάρυνση ή έκπτωση

1. Όταν, για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, ο δικαιούχος επιβάλλει επιβάρυνση ή προσφέρει έκπτωση, ο δικαιούχος ενημερώνει σχετικά τον πληρωτή πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής.

2. Όταν, για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ή τρίτος επιβάλλει επιβάρυνση, ενημερώνει σχετικά τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΚΑΙ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 51

Πεδίο εφαρμογής

1. Όταν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής, τα μέρη μπορούν να συμφωνούν ότι δεν εφαρμόζονται εν όλω ή εν μέρει το άρθρο 52 παράγραφος 1, το άρθρο 54 παράγραφος 2 και τα άρθρα 59, 61, 62, 63, 66 και 75. Τα μέρη μπορούν επίσης να συμφωνούν χρονική περίοδο διαφορετική από την οριζόμενη στο άρθρο 58.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι το άρθρο 83 δεν εφαρμόζεται όταν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι οι διατάξεις του παρόντος τίτλου εφαρμόζονται στις πολύ μικρές επιχειρήσεις κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στους καταναλωτές.

4. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα εθνικά μέτρα εφαρμογής της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει επίσης άλλες

σχετικές κοινοτικές ή εθνικές νομοθετικές διατάξεις που αφορούν τις προϋποθέσεις όσον αφορά τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές οι οποίες δεν εναρμονίζονται με την παρούσα οδηγία, οι οποίες είναι σύμφωνες με το κοινοτικό δίκαιο.

Άρθρο 52

Επιβαλλόμενες επιβαρύνσεις

1. Ο πάροχος υπηρεσίας πληρωμών δεν μπορεί να χρεώνει τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων ενημέρωσης που υπέχει ή για τα διορθωτικά και προληπτικά μέτρα που οφείλει να λαμβάνει δυνάμει του παρόντος τίτλου, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στο άρθρο 65 παράγραφος 1, στο άρθρο 66 παράγραφος 5 και στο άρθρο 74 παράγραφος 2. Οι επιβαρύνσεις αυτές συμφωνούνται μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και είναι εύλογες και ανάλογες με το πραγματικό κόστος στο οποίο υποβάλλεται ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών.

2. Όταν μια πράξη πληρωμής δεν συνεπάγεται μετατροπή νομισμάτων, τα κράτη μέλη απαιτούν ο μὲν δικαιούχος να επωμίζεται τις επιβαρύνσεις που επιβάλλει ο δικός του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, ο δε πληρωτής να επωμίζεται τις επιβαρύνσεις που επιβάλλει ο δικός του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.

3. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν εμποδίζει τον δικαιούχο να ζητεί από τον πληρωτή επιβάρυνση ή να του προσφέρει έκπτωση για τη χρήση του συγκεκριμένου μέσου πληρωμών. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να απαγορεύουν ή να περιορίζουν την απαιτητή επιβάρυνσης λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να ενθαρρυνθεί ο ανταγωνισμός και να προαχθεί η χρήση αποτελεσματικών μέσων πληρωμών.

Άρθρο 53

Παρέκλιση για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα

1. Στις περιπτώσεις μέσων πληρωμών τα οποία, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, αφορούν αποκλειστικά επιμέρους πράξεις πληρωμής που δεν υπερβαίνουν τα 30 ευρώ ή είτε έχουν όριο δαπανών 150 ευρώ είτε αποθηκεύουν χρηματικά ποσά που δεν υπερβαίνουν ποτέ τα 150 ευρώ, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν με τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών τους ότι:

α) το άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο β), το άρθρο 57 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ) και το άρθρο 61 παράγραφοι 4 και 5 δεν εφαρμόζονται εάν το μέσο πληρωμής δεν επιτρέπει τη δέσμευσή του ή την πρόληψη της περαιτέρω χρήσης του·

β) τα άρθρα 59 και 60 και το άρθρο 61 παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται εάν το μέσο πληρωμής χρησιμοποιείται ανωνύμως ή ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι σε θέση, για άλλους λόγους που είναι εγγενείς στο μέσο πληρωμής, να αποδείξει ότι μια πράξη πληρωμής είναι εγκεκριμένη·

γ) κατά παρέκκλιση του άρθρου 65 παράγραφος 1, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να ενημερώσει τον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών για την άρνηση εκτέλεσης εντολής πληρωμής, εάν ο λόγος μη εκτέλεσης είναι πρόδηλος·

δ) κατά παρέκκλιση του άρθρου 66, ότι ο πληρωτής δεν μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής μετά τη διαβίβαση στο δικαιούχο της εντολής πληρωμής ή της συγκατάθεσής του να εκτελεσθεί η εντολή·

ε) κατά παρέκκλιση των άρθρων 69 και 70, ότι ισχύουν άλλες προθεσμίες εκτέλεσης.

2. Για τις εθνικές πράξεις πληρωμών, τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές τους μπορούν να μειώνουν ή να διπλασιάζουν τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Μπορούν να τα αυξάνουν για προπληρωμένα μέσα πληρωμών μέχρι 500 ευρώ.

3. Τα άρθρα 60 και 61 εφαρμόζονται επίσης στο ηλεκτρονικό χρήμα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 3 στοιχείο β) της οδηγίας 2000/46/EK, εκτός εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν έχει τη δυνατότητα να δεσμεύει το λογαριασμό ή το μέσο πληρωμών. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν τον περιορισμό αυτόν στους λογαριασμούς πληρωμών ή τα μέσα πληρωμών ορισμένης αξίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Έγκριση πράξεων πληρωμής

Άρθρο 54

Συγκατάθεση και άρση της συγκατάθεσης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η πράξη πληρωμής να θεωρείται εγκεκριμένη μόνον εάν ο πληρωτής έχει συναινέσει να εκτελεσθεί η πράξη πληρωμής. Η πράξη πληρωμής μπορεί να εγκρίνεται από τον πληρωτή πριν ή, εφόσον έχουν συμφωνήσει ο πληρωτής και ο οικείος του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, μετά την εκτέλεσή της.

2. Η συγκατάθεση για την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής ή μιας σειράς πράξεων πληρωμής δίδεται υπό τη μορφή που συμφωνήθηκε μεταξύ του πληρωτή και του οικείου του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Ελλείψει συγκατάθεσης, η πράξη πληρωμής θεωρείται μη εγκεκριμένη.

3. Η συγκατάθεση μπορεί να ανακληθεί από τον πληρωτή σε οποιαδήποτε στιγμή, αλλά όχι αργότερα από το χρονικό σημείο έναρξης του ανέκκλητου σύμφωνα με το άρθρο 66. Το ίδιο ισχύει και για τη συγκατάθεση που δίδεται για να εκτελεσθεί μια σειρά πράξεων πληρωμής, η οποία μπορεί να ανακληθεί με αποτέλεσμα κάθε μελλοντική πράξη πληρωμής, να θεωρείται μη εγκεκριμένη.

4. Η διαδικασία διά της οποίας δίδεται η συγκατάθεση συμφωνείται μεταξύ του πληρωτή και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 55

Περιορισμοί της χρήσης του μέσου πληρωμών

1. Στις περιπτώσεις που χρησιμοποιείται συγκεκριμένο μέσο πληρωμών για την κοινοποίηση της συγκατάθεσης, ο πληρωτής και

ο αντίστοιχος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνήσουν όρια δαπάνης όσον αφορά τις πράξεις πληρωμών που εκτελούνται μέσω αυτού του μέσου πληρωμών.

2. Εάν έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιφυλάσσεται του δικαιώματος να αναστείλει τη χρήση του μέσου πληρωμών, για αντικειμενικούς αιτιολογημένους λόγους σχετικούς με την ασφάλεια του μέσου πληρωμών, την υπόνοια μη εγκεκριμένης ή δόλιας χρήσης του μέσου πληρωμών ή, στην περίπτωση μέσου πληρωμών με πιστωτικό άνοιγμα, σημαντικά αυξημένο κίνδυνο να ενδέχεται να μην είναι ο πληρωτής σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις πληρωμής του.

3. Στις περιπτώσεις αυτές, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει τον πληρωτή για την αναστολή του μέσου πληρωμών και τους λόγους για την ενέργεια αυτή με τρόπο που έχει συμφωνηθεί, ει δυνατόν προτού ανασταλεί το μέσο πληρωμών ή, το αργότερο, αμέσως μετά, εκτός εάν η ενημέρωση αυτή αντιβαίνει σε αντικειμενικούς αιτιολογημένους λόγους ασφαλείας ή απαγορεύεται από άλλη συναφή κοινοτική ή εθνική νομοθεσία.

4. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αίρει την αναστολή της χρήσης του μέσου πληρωμών ή το αντικαθιστά με νέο μέσο πληρωμών μόλις οι λόγοι αναστολής πάψουν να υφίστανται.

Άρθρο 56

Υποχρεώσεις του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα μέσα πληρωμών

1. Ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών που έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών οφείλει:

- α) να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών σύμφωνα με τους όρους που διέπουν την έκδοση και χρήση του και
- β) να ειδοποιεί αμελλητί τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών ή τον φορέα που αυτός ορίζει, μόλις υποπέσει στην αντίληψή του απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών ή μη εγκεκριμένη χρήση του.

2. Για τους σκοπούς του στοιχείου α) της παραγράφου 1, μόλις ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών λάβει το μέσο πληρωμών, λαμβάνει κάθε εύλογο μέτρο για την ασφαλή φύλαξη των εξατομικευμένων στοιχείων ασφαλείας του.

Άρθρο 57

Υποχρεώσεις του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα μέσα πληρωμών

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που εκδίδει το μέσο πληρωμών έχει τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

- α) να μην αποκαλύπτει τα εξατομικευμένα στοιχεία ασφαλείας του μέσου πληρωμών παρά μόνο στον χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών που έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών, τηρουμένων των κατά το άρθρο 56·
- β) να μην αποστέλλει μέσο πληρωμών που δεν έχει ζητηθεί, εκτός εάν το στέλνει προς αντικατάσταση μέσου που κατέχει ήδη ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών·

γ) να εξασφαλίζει ανά πάσα στιγμή στο χρήστη κατάλληλα μέσα για να προβαίνει σε γνωστοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο β) ή να ζητεί άρση της αναστολής σύμφωνα με το άρθρο 55 παράγραφος 4· κατόπιν αιτήσεως, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στο χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών τα μέσα για να αποδείξει, εντός 18 μηνών από τη γνωστοποίηση, ότι όντως προέβη στην εν λόγω γνωστοποίηση, και

δ) να αποτρέπει κάθε χρήση του μέσου πληρωμών μόλις πραγματοποιηθεί η γνωστοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο β).

2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών επωμίζεται τον κίνδυνο της αποστολής μέσου πληρωμών στον πληρωτή ή αποστολής κάθε εξατομικευμένου στοιχείου ασφαλείας του.

Άρθρο 58

Γνωστοποίηση μη εγκεκριμένων ή εσφαλμένων πράξεων πληρωμών

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει επανόρθωση στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, μόνο εάν ειδοποιηθεί αμελλητί τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του μόλις πληροφορηθεί οποιαδήποτε μη εγκεκριμένη ή εσφαλμένα εκτελεσθείσα πράξη πληρωμών που θεμελιώνει δικαίωμα απαιτήσεως, συμπεριλαμβανομένου του καθοριζόμενου στο άρθρο 75, και το αργότερο έως 13 μήνες από την ημερομηνία χρέωσης, εκτός εάν, ενδεχομένως, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέσχε ούτε κατέστησε διαθέσιμες τις πληροφορίες για την πράξη αυτήν σύμφωνα με τον τίτλο III.

Άρθρο 59

Στοιχεία που τεκμηριώνουν τη γνησιότητα και την εκτέλεση πράξεων πληρωμών

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, εφόσον ο χρήστης αρνείται ότι έχει εγκρίνει εκτελεσθείσα πράξη πληρωμής ή ισχυρίζεται ότι η πράξη πληρωμής δεν εκτελέσθηκε σωστά, να αποδεικνύει ότι εξακριβώθηκε η γνησιότητα της πράξης πληρωμής, ότι αυτή καταγράφηκε επακριβώς, καταχωρήθηκε στους λογαριασμούς και δεν επηρεάσθηκε από τεχνική βλάβη ή άλλη δυσλειτουργία.

2. Εάν ένας χρήστης υπηρεσίας πληρωμών αρνείται ότι έχει εγκρίνει εκτελεσθείσα πράξη πληρωμής, η χρήση ενός μέσου πληρωμών που έχει καταγραφεί από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών δεν αποτελεί αναγκαστικά, αφ' εαυτής, επαρκή απόδειξη του ότι ο πληρωτής είχε εγκρίνει την πράξη πληρωμής ή ότι ενήργησε με δόλο ή δεν εκπλήρωσε από πρόθεση ή βαριά αμέλεια μία ή περισσότερες από τις υποχρεώσεις του δυνάμει του άρθρου 56.

Άρθρο 60

Ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, με την επιφύλαξη του άρθρου 58, σε περίπτωση μη εγκεκριμένης πράξης πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή να επιστρέφει αμέσως στον πληρωτή το ποσό της μη εγκεκριμένης πράξης και, εφόσον

συντρέχει περίπτωση, να επαναφέρει τον χρεωθέντα λογαριασμό πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής.

2. Μπορεί να αποφασισθεί η χορήγηση περαιτέρω οικονομικής αποζημίωσης σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση που έχει συναφθεί μεταξύ του πληρωτή και του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 61

Ευθύνη του πληρωτή για μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμών

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 60, ο πληρωτής ευθύνεται σχετικά με μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής μέχρι ανώτατου ποσού 150 ευρώ, για τις ζημιές που απορρέουν από τη χρήση απολεσθέντος ή κλαπέντος μέσου πληρωμών ή, εάν ο πληρωτής δεν έχει κρατήσει ασφαλή τα εξατομικευμένα στοιχεία ασφαλείας, από υπεξαίρεση μέσου πληρωμών.

2. Ο πληρωτής ευθύνεται για όλες τις ζημιές που σχετίζονται με μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμών, εφόσον οι ζημιές αυτές οφείλονται στο γεγονός ότι ενήργησε με δόλο ή δεν εκπλήρωσε μία ή περισσότερες από τις κατά το άρθρο 56 υποχρεώσεις του από πρόθεση ή βαριά αμέλεια. Στις περιπτώσεις αυτές δεν ισχύει το ανώτατο ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Όταν ο πληρωτής δεν έχει ενεργήσει με δόλο ή δεν εκπλήρωσε σκοπίμως μία ή περισσότερες από τις κατά το άρθρο 56 υποχρεώσεις του, τα κράτη μέλη μπορούν να μειώσουν το όριο ευθύνης που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τη φύση των εξατομικευμένων στοιχείων ασφαλείας του μέσου πληρωμών και τις περιστάσεις της απώλειας, της κλοπής ή της υπεξαίρεσης.

4. Ο πληρωτής δεν φέρει τις οικονομικές συνέπειες που απορρέουν από τη χρήση απολεσθέντος, κλαπέντος ή υπεξαιρεθέντος μέσου πληρωμών μετά την ειδοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο β), εκτός εάν ενήργησε με δόλο.

5. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέχει τα κατάλληλα μέσα που επιτρέπουν ανά πάσα στιγμή την ειδοποίηση για την απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών, όπως ορίζεται στο άρθρο 57 παράγραφος 1 στοιχείο γ), ο πληρωτής δεν ευθύνεται για τις οικονομικές συνέπειες που απορρέουν από τη χρήση του εν λόγω μέσου, εκτός εάν ενήργησε με δόλο.

Άρθρο 62

Επιστροφές χρημάτων για πράξεις πληρωμής οι οποίες κινούνται από δικαίουχο ή μέσω αυτού

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο πληρωτής να έχει το δικαίωμα επιστροφής, εκ μέρους του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, των χρημάτων που αντιστοιχούν σε εγκεκριμένη πράξη πληρωμής η οποία κινήθηκε από δικαίουχο ή μέσω δικαίουχου και η οποία έχει ήδη εκτελεσθεί, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) κατά την έγκριση δεν προσδιορίσθηκε το ακριβές ποσό της πράξης πληρωμής και

- β) το ποσό της πράξης πληρωμής υπερβαίνει το ποσό που θα ανέμενε εύλογα ο πληρωτής λαμβάνοντας υπόψη τη μορφή, τις προηγούμενες συνθήκες εξόδων του, τους όρους της σύμβασης-πλαisiού και τις σχετικές περιστάσεις της υπόθεσης.

Κατόπιν αιτήσεως του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ο πληρωτής παρέχει πραγματικά στοιχεία που σχετίζονται με τους όρους αυτούς.

Η επιστροφή αφορά ολόκληρο το ποσό της εκτελεσθείσας πράξης πληρωμής.

Για τις άμεσες χρεώσεις, ο πληρωτής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του μπορούν να συμφωνούν με τη σύμβαση-πλαisiό ότι ο πληρωτής δικαιούται επιστροφή χρημάτων από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του έστω και εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για επιστροφή χρημάτων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

2. Ωστόσο, για τους σκοπούς της παραγράφου 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), ο πληρωτής δεν μπορεί να επικαλεσθεί λόγους που συνδέονται με μετατροπή συναλλάγματος, εφόσον εφαρμόστηκε η ισοτιμία αναφοράς που έχει συμφωνήσει με τον οικείο του πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 1 στοιχείο δ) και το άρθρο 42 παράγραφος 3 στοιχείο β).

3. Μπορεί να συμφωνείται στη σύμβαση-πλαisiό μεταξύ του πληρωτή και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ότι ο πληρωτής δεν δικαιούται επιστροφή όταν έχει διαβιβάσει τη συγκατάθεσή του για να εκτελεσθεί η εντολή πληρωμής απευθείας στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του και, ανάλογα με την περίπτωση, οι πληροφορίες για τη μελλοντική πράξη πληρωμής παρέχονται ή τίθενται στη διάθεση του πληρωτή, κατά συμφωνηθέντα τρόπο, τουλάχιστον τέσσερις εβδομάδες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή από τον δικαιούχο.

Άρθρο 63

Αιτήσεις επιστροφής χρημάτων για πράξεις πληρωμής που κινούνται από δικαιούχο ή μέσω αυτού

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο πληρωτής να μπορεί να ζητήσει την επιστροφή των χρημάτων που αναφέρεται στο άρθρο 62 και η οποία αντιστοιχεί σε εγκεκριμένη πράξη πληρωμής η οποία κινήθηκε από δικαιούχο ή μέσω αυτού, εντός οκτώ εβδομάδων από την ημερομηνία χρέωσης των χρηματικών ποσών.

2. Εντός δέκα εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης επιστροφής, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών είτε επιστρέφει ολόκληρο το ποσό της πράξης πληρωμής είτε αιτιολογεί την άρνηση επιστροφής, υποδεικνύοντας το όργανο στο οποίο μπορεί να προσφύγει ο πληρωτής αν δεν αποδέχεται, την αιτιολόγηση, σύμφωνα με τα άρθρα 80 έως 83.

Το δικαίωμα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών δυνάμει του πρώτου εδαφίου να αρνείται επιστροφή χρημάτων δεν ισχύει στην περίπτωση του άρθρου 62 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Εκτέλεση πράξης πληρωμής

Τμήμα 1

Εντολές πληρωμής και μεταφερόμενα ποσά

Άρθρο 64

Λήψη εντολών πληρωμής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, σε περίπτωση εντολής πληρωμής η οποία διαβιβάστηκε απευθείας από τον πληρωτή ή εμμέσως από τον δικαιούχο ή μέσω του δικαιούχου, ως χρόνος λήψης να ορίζεται ο χρόνος κατά τον οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή λαμβάνει την εντολή πληρωμής. Εάν ο χρόνος λήψης δεν είναι εντός εργάσιμης ημέρας του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, η εντολή πληρωμής θα λογίζεται ως ληφθείσα την επόμενη εργάσιμη ημέρα. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να ορίσει ένα οριακό χρονικό σημείο προς το τέλος της εργάσιμης ημέρας, πέραν του οποίου κάθε λαμβανομένη εντολή πληρωμής θα λογίζεται ληφθείσα την επόμενη εργάσιμη ημέρα.

2. Εάν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών που κίνησε εντολή πληρωμής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του συμφωνήσουν ότι η εκτέλεση της εντολής πληρωμής αρχίζει σε συγκεκριμένη ημέρα ή στο τέλος συγκεκριμένης περιόδου ή την ημέρα που ο πληρωτής θα έχει θέσει χρήματα στη διάθεση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, χρονικό σημείο λήψης της εντολής για τους σκοπούς του άρθρου 69 θεωρείται η συμφωνηθείσα ημέρα. Εάν η συμφωνηθείσα ημέρα δεν είναι εργάσιμη ημέρα για τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, η εντολή πληρωμής που λαμβάνεται θα λογίζεται ως ληφθείσα την επόμενη εργάσιμη ημέρα.

Άρθρο 65

Άρνηση εντολών πληρωμής

1. Αν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αρνηθεί να εκτελέσει εντολή πληρωμής, η άρνηση και, ει δυνατόν, οι λόγοι της άρνησης και η διαδικασία επανόρθωσης των τυχόν λαθών που οδήγησαν στην άρνηση γνωστοποιούνται στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών, εκτός αν αυτό απαγορεύεται από άλλη σχετική κοινοτική ή εθνική νομοθεσία.

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αποστέλλει ή καθιστά διαθέσιμη κατά τον συμφωνηθέντα τρόπο τη γνωστοποίηση, με την πρώτη ευκαιρία, και πάντως εντός των προθεσμιών που προβλέπει το άρθρο 69.

Η σύμβαση-πλαisiό μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλλει χρέωση για την ειδοποίηση αυτή, εάν η άρνηση είναι αντικειμενικώς αιτιολογημένη.

2. Εφόσον πληρούνται όλοι οι όροι που προβλέπονται στη σύμβαση-πλαisiό του πληρωτή, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν αρνείται να εκτελέσει εγκεκριμένη εντολή πληρωμής, ανεξαρτήτως του αν η εντολή κινήθηκε από πληρωτή ή από δικαιούχο ή μέσω αυτού, εκτός αν η εκτέλεσή της απαγορεύεται από άλλη σχετική κοινοτική ή εθνική νομοθεσία.

3. Για τους σκοπούς των άρθρων 69 και 75, εντολή πληρωμής της οποίας η εκτέλεση απορρίφθηκε θεωρείται ως μη ληφθείσα.

Άρθρο 66

Ανέκκλητο εντολής πληρωμής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών να μην μπορεί να ανακαλέσει εντολή πληρωμής εάν ληφθεί από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετική ρύθμιση στο παρόν άρθρο.

2. Όταν η πράξη πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο πληρωτής δεν μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής μετά τη διαβίβαση στο δικαιούχο της εντολής πληρωμής ή της συγκατάθεσής του να εκτελεσθεί η πράξη πληρωμής.

3. Ωστόσο, στην περίπτωση άμεσης χρέωσης και με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων επιστροφής, ο πληρωτής μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής το αργότερο έως το τέλος της εργάσιμης ημέρας που προηγείται της ημέρας που συμφωνήθηκε για τη χρέωση των χρηματικών ποσών.

4. Στην περίπτωση του άρθρου 64 παράγραφος 2, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να ανακαλέσει εντολή πληρωμής το αργότερο έως το τέλος της εργάσιμης ημέρας που προηγείται της συμφωνηθείσας ημέρας.

5. Μετά τα χρονικά όρια που ορίζονται στις παραγράφους 1 έως 4, η εντολή πληρωμής μπορεί να ανακληθεί μόνο με συμφωνία μεταξύ του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών και του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Στην περίπτωση των παραγράφων 2 και 3, απαιτείται επίσης και η συμφωνία του δικαιούχου. Εάν προβλέπεται στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλει χρέωση σε περίπτωση ανάκλησης.

Άρθρο 67

Μεταβίβαση και λήψη χρηματικών ποσών

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου και τους τυχόν ενδιάμεσους των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να μεταφέρουν το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής και να μην αφαιρούν επιβαρύνσεις από το μεταφερόμενο ποσό.

2. Εντούτοις, ο δικαιούχος και ο οικείος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν ότι ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών αφαιρεί τη χρέωσή του από το μεταβιβαζόμενο ποσό πριν αυτό πιστωθεί στον δικαιούχο. Στην περίπτωση αυτήν, το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής και οι επιβαρύνσεις εμφανίζονται χωριστά στις πληροφορίες που παρέχονται στο δικαιούχο.

3. Εάν από το μεταφερόμενο ποσό αφαιρούνται επιβαρύνσεις άλλες πλην εκείνων της παραγράφου 2, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής του πληρωτή μεριμνά ώστε ο δικαιούχος να λαμβάνει το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής που κινήθηκε από τον πληρωτή. Όταν η πράξη πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο οικείος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μεριμνά ώστε ο δικαιούχος να λαμβάνει το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής.

Τμήμα 2

Προθεσμία εκτέλεσης και ημερομηνία αξίας

Άρθρο 68

Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται σε:

- α) πράξεις πληρωμής σε ευρώ·
- β) εθνικές πράξεις πληρωμής στο νόμισμα του κράτους μέλους εκτός της ζώνης ευρώ και
- γ) πράξεις πληρωμών που απαιτούν μόνο μία μετατροπή νομίσματος μεταξύ του ευρώ και του επίσημου νομίσματος κράτους μέλους εκτός της ζώνης ευρώ, εφόσον η απαιτούμενη μετατροπή νομίσματος πραγματοποιείται στο κράτος μέλος που δεν χρησιμοποιεί το ευρώ και, στην περίπτωση διασυνοριακών συναλλαγών πληρωμών, η διασυνοριακή μεταβίβαση πραγματοποιείται σε ευρώ.

2. Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται και σε άλλες πράξεις πληρωμής, εκτός αν υπάρχει διαφορετική συμφωνία μεταξύ του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, με εξαίρεση το άρθρο 73 η εφαρμογή του οποίου δεν επιπίπτει στη διακριτική ευχέρεια των μερών. Ωστόσο, όταν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του συμφωνούν περίοδο μεγαλύτερη από τις οριζόμενες στο άρθρο 69, για ενδοκοινοτικές πράξεις πληρωμών η περίοδος αυτή δεν υπερβαίνει τις τέσσερις εργάσιμες ημέρες από το χρονικό σημείο λήψης της εντολής σύμφωνα με το άρθρο 64.

Άρθρο 69

Πράξεις πληρωμής προς λογαριασμό πληρωμών

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου να μεριμνά ώστε, μετά τον κατά το άρθρο 64 χρόνο λήψης της εντολής, το ποσό της πράξης πληρωμής να πιστώνεται στο λογαριασμό του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου το αργότερο στο τέλος της επόμενης εργάσιμης ημέρας. Έως την 1η Ιανουαρίου 2012, ο πληρωτής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του μπορούν να συμφωνούν διαφορετική προθεσμία που δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τρεις εργάσιμες ημέρες. Οι προθεσμίες αυτές μπορούν να παρατείνονται κατά μία επιπλέον εργάσιμη ημέρα για τις πράξεις πληρωμής που εκτελούνται σε έντυπη μορφή.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου να καθορίζει ημερομηνία αξίας και να καθιστά διαθέσιμο το ποσό της πράξης πληρωμής στο λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου μετά την παραλαβή των χρηματικών ποσών από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 73.

3. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου να μεταβιβάζει εντολή πληρωμής η οποία κινήθηκε από τον δικαιούχο ή μέσω του δικαιούχου στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή εντός της προθεσμίας που συμφωνήθηκε μεταξύ του δικαιούχου και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, καθιστώντας δυνατή την τακτοποίησή της, όσον αφορά την άμεση χρέωση, κατά τη συμφωνηθείσα ημερομηνία.

Άρθρο 70**Όταν ο δικαιούχος δεν έχει λογαριασμό πληρωμών στον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών**

Όταν ο δικαιούχος δεν έχει λογαριασμό πληρωμών στον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, τα χρηματικά ποσά τίθενται στη διάθεση του δικαιούχου από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, ο οποίος τα παραλαμβάνει για λογαριασμό του δικαιούχου, εντός της προθεσμίας του άρθρου 69.

Άρθρο 71**Μετρητά που κατατίθενται σε λογαριασμό πληρωμών**

Όταν καταναλωτής καταθέτει μετρητά σε λογαριασμό πληρωμών τηρούμενο από τον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στο νόμισμα του εν λόγω λογαριασμού πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μεριμνά ώστε το ποσό να καθίσταται διαθέσιμο αμέσως μετά τη λήψη του ποσού, με την αντίστοιχη ημερομηνία αξίας. Αν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής, το ποσό καθίσταται διαθέσιμο με ημερομηνία αξίας το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα μετά τη λήψη του.

Άρθρο 72**Εθνικές πράξεις πληρωμής**

Για πράξεις πληρωμής εθνικού χαρακτήρα, τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν συντομότερες ανώτατες προθεσμίες εκτέλεσης από εκείνες που προβλέπονται στο παρόν τμήμα.

Άρθρο 73**Ημερομηνία αξίας και διαθεσιμότητα των χρηματικών ποσών**

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η ημερομηνία αξίας για την πίστωση του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου να είναι το αργότερο η εργάσιμη ημέρα κατά την οποία πιστώνεται ο λογαριασμός του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου με το ποσό της πράξης πληρωμής.

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου μεριμνά ώστε το ποσό της πράξης πληρωμής να είναι στη διάθεση του δικαιούχου αμέσως μόλις ο λογαριασμός του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου πιστωθεί με το ποσό της πράξης πληρωμής.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η ημερομηνία αξίας για τη χρέωση του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή να μην είναι προγενέστερη του χρονικού σημείου κατά το οποίο γίνεται η χρέωση του εν λόγω λογαριασμού πληρωμών με το ποσό της πράξης πληρωμής.

Τμήμα 3**Ευθύνη****Άρθρο 74****Λανθασμένα αποκλειστικά μέσα ταυτοποίησης**

1. Εάν η πράξη πληρωμής εκτελεστεί σύμφωνα με το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης, θεωρείται ότι εκτελέστηκε ορθά όσον αφορά τον δικαιούχο που αναγράφεται στο αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης.

2. Εάν το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης που παρέχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών είναι λανθασμένο, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών δεν φέρει ευθύνη δυνάμει του άρθρου 75 για τη μη εκτέλεση ή την εσφαλμένη εκτέλεση της πράξης πληρωμής.

Ωστόσο, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή καταβάλλει εύλογες προσπάθειες για την ανάκτηση των χρηματικών ποσών που αφορά η πράξη πληρωμής.

Εάν προβλέπεται στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλει χρέωση στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για την ανάκτηση των ποσών.

3. Εάν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών προσκομίζει πρόσθετες πληροφορίες πέραν εκείνων του άρθρου 37 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή του άρθρου 42 παράγραφος 2 στοιχείο β), ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών ευθύνεται μόνο για την εκτέλεση πράξεων πληρωμής σύμφωνα με το παρασχεθέν από τον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης.

Άρθρο 75**Μη εκτέλεση ή εσφαλμένη εκτέλεση**

1. Όταν εντολή πληρωμής κινείται από τον πληρωτή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 58, του άρθρου 74 παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 78, υπεύθυνος έναντι του πληρωτή για την ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής, εκτός αν μπορεί να αποδείξει στον πληρωτή και, ενδεχομένως, στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου έλαβε το ποσό της πράξης πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 69 παράγραφος 1, οπότε ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για την ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής.

Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος βάσει του πρώτου εδαφίου, επιστρέφει αμελλητί στον πληρωτή το ποσό της ανεκτελέστης ή εσφαλμένης πράξης πληρωμής και, ανάλογα με την περίπτωση, επαναφέρει τον χρεωθέντα λογαριασμό πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η εσφαλμένη πράξη πληρωμής.

Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος βάσει του πρώτου εδαφίου, θέτει αμέσως το ποσό της πράξης πληρωμής στη διάθεση του δικαιούχου και, ανάλογα με την περίπτωση, πιστώνει το αντίστοιχο ποσό στον λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης πράξης πληρωμής, όταν η εντολή πληρωμής κινείται από τον πληρωτή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του, ανεξαρτήτως της ευθύνης στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου, προσπαθεί αμέσως, αν του ζητηθεί, να ανιχνεύσει την πράξη πληρωμής και ειδοποιεί τον πληρωτή για το αποτέλεσμα.

2. Όταν εντολή πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 58, του άρθρου 74, παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 78, υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για την ορθή διαβίβαση της εντολής πληρωμής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 3. Εάν ο

πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος βάσει του παρόντος εδαφίου, αναδιαβιβάζει αμέσως την εν λόγω εντολή πληρωμής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή.

Επιπλέον, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 58, του άρθρου 74 παράγραφος 2 και 3 και του άρθρου 78, υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για τη διεκπεραίωση της εντολής πληρωμής σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 73. Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος δυνάμει του παρόντος εδαφίου, μεριμνά ώστε το ποσό της πράξης πληρωμής να είναι στη διάθεση του δικαιούχου αμέσως μόλις το πόσο αυτό πιστωθεί στο λογαριασμό του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης πράξης πληρωμής για την οποία ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου δεν είναι υπεύθυνος στο πλαίσιο του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος έναντι του πληρωτή. Οσάκις ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος εν προκειμένω, τότε, ανάλογα με την περίπτωση, και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, επιστρέφει στον πληρωτή το ποσό της ανεκτέλεστης ή εσφαλμένης πράξης πληρωμής και επαναφέρει τον χρεωθέντα λογαριασμό πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η εσφαλμένη πράξη πληρωμής.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης πράξης πληρωμής, όπου η εντολή πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω του δικαιούχου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του, ανεξαρτήτως της ευθύνης στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου, καταβάλλει άμεσα, αφού του ζητηθεί, προσπάθειες να ανιχνεύσει τις πράξεις πληρωμών και ειδοποιεί το δικαιούχο για το αποτέλεσμα.

3. Επιπλέον, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών είναι υπεύθυνος έναντι των αντίστοιχων χρηστών υπηρεσιών πληρωμών τους για τυχόν χρεώσεις για τις οποίες φέρουν την ευθύνη και για τόκους που επιβαρύνουν τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών συνεπεία μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης της πράξης πληρωμής.

Άρθρο 76

Πρόσθετη οικονομική αποζημίωση

Τυχόν πρόσθετη οικονομική αποζημίωση σε σχέση με αυτή που προβλέπεται στο παρόν τμήμα μπορεί να καθορίζεται σύμφωνα με το δίκαιο το εφαρμοστέο στη συναφθείσα σύμβαση μεταξύ του χρήστη και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του.

Άρθρο 77

Δικαίωμα προσφυγής

1. Όταν η ευθύνη ενός παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 75 αποδίδεται σε άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή σε μεσάζοντα, ο δεύτερος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ή μεσάζων αποζημιώνει τον πρώτο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για κάθε ζημία που υπέστη ή κάθε ποσό που κατέβαλε στο πλαίσιο του άρθρου 75.

2. Η χορήγηση περαιτέρω οικονομικής αποζημίωσης μπορεί να αποφασίζεται βάσει συμφωνιών μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών ή/και των μεσαζόντων και του δικαίου που εφαρμόζεται στη μεταξύ τους συμφωνία.

Άρθρο 78

Απουσία ευθύνης

Η ευθύνη που προβλέπεται στα Κεφάλαια 2 και 3 δεν ισχύει σε περιπτώσεις που είναι ασυνήθεις και απρόβλεπτες, ξένες προς τη βούληση του μέρους που τις επικαλείται, και των οποίων οι συνέπειες δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν παρ' όλες τις προσπάθειες για το αντίθετο, ούτε όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεσμεύεται από άλλες νομικές υποχρεώσεις που προβλέπονται στην εθνική ή την κοινοτική νομοθεσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Προστασία των δεδομένων

Άρθρο 79

Προστασία των δεδομένων

Τα κράτη μέλη επιτρέπουν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα συστήματα πληρωμών και τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όταν χρειάζεται για την πρόληψη, τη διερεύνηση και τον εντοπισμό της απάτης στον τομέα των πληρωμών. Η επεξεργασία των εν λόγω δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διενεργείται σύμφωνα με την οδηγία 95/46/ΕΚ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Διαδικασίες καταγγελίας και εξωδικαστικών προσφυγών για την επίλυση διαφορών

Τμήμα 1

Διαδικασίες καταγγελίας

Άρθρο 80

Καταγγελίες

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη θέσπιση διαδικασιών που επιτρέπουν στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών και στα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, περιλαμβανομένων των ενώσεων καταναλωτών, να υποβάλλουν καταγγελίες στις αρμόδιες αρχές σχετικά με ισχυρισμούς περί παραβάσεων των εθνικών διατάξεων εφαρμογής της παρούσας οδηγίας από παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

2. Ανάλογα με την περίπτωση και με την επιφύλαξη του δικαιώματος προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου σύμφωνα με την εθνική δικονομία, η αρμόδια αρχή ενημερώνει με την απάντησή της τον καταγγέλλοντα για τις προβλεπόμενες από το άρθρο 83 εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγής.

Άρθρο 81

Κυρώσεις

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν το σύστημα των κυρώσεων που επιβάλλονται στις παραβάσεις των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο εφαρμογής τους. Οι κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν μέχρι την 1η Νοεμβρίου στην Επιτροπή τους κανόνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθώς και τις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 82 και της κοινοποιούν αμελλητί κάθε μεταγενέστερη τροποποίησή τους.

Άρθρο 82

Αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τις διαδικασίες καταγγελίας κατ' άρθρο 80, παράγραφος 1 και τις κυρώσεις κατ' άρθρο 81 παράγραφος 1, τις διαχειρίζονται οι αρχές που είναι αρμόδιες να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση προς τις διατάξεις του εθνικού δικαίου που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή των απαιτήσεων του παρόντος τμήματος.

2. Σε περίπτωση παράβασης ή εικαζόμενης παράβασης των διατάξεων του εθνικού δικαίου που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή των τίτλων III και IV, υπεύθυνες δυνάμει της παραγράφου 1 είναι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Ωστόσο, για τους αντιπροσώπους και τα υποκαταστήματα που λειτουργούν υπό το δικαίωμα εγκατάστασης αρμόδιες είναι οι αρχές του κράτους μέλους υποδοχής.

Τμήμα 2

Διαδικασία εξωδικαστικών προσφυγών

Άρθρο 83

Εξωδικαστική επίλυση διαφορών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι έχουν συσταθεί οι δέουσες αποτελεσματικές εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγής για την επίλυση διαφορών οι οποίες ανακύπτουν μεταξύ των χρηστών και των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και αφορούν τα εκ της παρούσας οδηγίας δικαιώματα και υποχρεώσεις.

2. Σε περίπτωση διασυννοριακών διαφορών, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ανωτέρω φορείς να συνεργάζονται ενεργά για την επίλυσή τους.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Άρθρο 84

Μέτρα εφαρμογής

Προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι τεχνολογικές εξελίξεις και οι εξελίξεις της αγοράς στον τομέα της παροχής υπηρεσιών πληρωμών και να διασφαλίζεται η ενιαία εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή μπορεί, σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο του άρθρου 85, παράγραφος 2, να θεσπίζει μέτρα εφαρμογής για την τροποποίηση ορισμένων μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας τα οποία έχουν ως εξής:

- α) προσαρμογή του καταλόγου των δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα, σύμφωνα με τα άρθρα 2 έως 4 και 16·
- β) αλλαγή του ορισμού της πολύ μικρής επιχείρησης κατά την έννοια του άρθρου 4, (σημείο 26), σύμφωνα με τροποποίηση της σύστασης 2003/361/EK·

γ) αναπροσαρμογή των ποσών που ορίζονται στο άρθρο 26 παράγραφος 1 και στο άρθρο 61 παράγραφος 1, λαμβανομένου υπόψη του πληθωρισμού και τυχόν σημαντικών εξελίξεων της αγοράς.

Άρθρο 85

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή πληρωμών.
2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/EK, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 86

Πλήρης εναρμόνιση

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 30 παράγραφος 2, του άρθρου 33, του άρθρου 34 παράγραφος 2, του άρθρου 45 παράγραφος 6, του άρθρου 47 παράγραφος 3, του άρθρου 48 παράγραφος 3, του άρθρου 51 παράγραφος 2, του άρθρου 52 παράγραφος 3, του άρθρου 53 παράγραφος 2, του άρθρου 61 παράγραφος 3, και των άρθρων 72 και 88, εφόσον η παρούσα οδηγία περιλαμβάνει εναρμονισμένες διατάξεις, τα κράτη μέλη δεν διατηρούν ούτε θεσπίζουν άλλες διατάξεις από αυτές που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.

2. Οσάκις ένα κράτος μέλος χρησιμοποιεί οποιαδήποτε από τις επιλογές που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ενημερώνει την Επιτροπή περί αυτού και για κάθε μετέπειτα αλλαγή. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τις πληροφορίες με ιστοσελίδα ή με άλλον ευπρόσιτο τρόπο.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να μην παρεκκλίνουν, εις βάρος των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών, από τις διατάξεις του εθνικού δικαίου οι οποίες εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας ή αντιστοιχούν προς αυτές, εκτός εάν η δυνατότητα παρέκκλισης προβλέπεται ρητά από την οδηγία.

Ωστόσο, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να αποφασίζουν να προσφέρουν ευνοϊκότερους όρους στους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 87

Επανεξέταση

Το αργότερο την 1η Νοεμβρίου 2012, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, έκθεση σχετικά με την εφαρμογή και τις συνέπειες της παρούσας οδηγίας, ιδίως όσον αφορά:

- την ενδεχόμενη ανάγκη να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας σε πράξεις πληρωμής σε όλα τα νομίσματα και σε πράξεις πληρωμής, όπου μόνον ο ένας από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα,

- την εφαρμογή του άρθρου 6, του άρθρου 8 και του άρθρου 9 σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για τα ιδρύματα πληρωμών, ιδίως όσον αφορά τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και τις απαιτήσεις διασφάλισης (οριοθέτηση),
- τις επιπτώσεις που ενδέχεται να έχει η παροχή πίστωσης από ιδρύματα πληρωμών σε σχέση με υπηρεσίες πληρωμών, όπως ορίζεται στο άρθρο 16 παράγραφος 3,
- τις επιπτώσεις που ενδέχεται να έχουν οι απαιτήσεις αδειοδότησης των ιδρυμάτων πληρωμών στον ανταγωνισμό μεταξύ ιδρυμάτων πληρωμών και άλλων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών καθώς και στους παράγοντες που εμποδίζουν την είσοδο νέων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών στην αγορά,
- την εφαρμογή των άρθρων 34 και 53 και την ενδεχόμενη ανάγκη να επανεξετασθεί το πεδίο εφαρμογής της όσον αφορά τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα, και
- την εφαρμογή και λειτουργία των άρθρων 69 και 75 για όλα τα είδη μέσων πληρωμών συνοδευόμενη ενδεχομένως από πρόταση επανεξέτασής της.

Άρθρο 88

Μεταβατική διάταξη

1. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 2005/60/EK ή άλλων σχετικών κοινοτικών νομοθετικών διατάξεων, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στα νομικά πρόσωπα, τα οποία έχουν αρχίσει να ασκούν δραστηριότητες ιδρύματος πληρωμών κατά την έννοια της, παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο που ίσχυε πριν από την 25η Δεκεμβρίου 2007, να συνεχίσουν τις εν λόγω δραστηριότητες εντός του οικείου κράτους μέλους έως τις 30 Απριλίου 2011, χωρίς να λάβουν άδεια δυνάμει του άρθρου 10. Εφόσον δεν δοθεί στα πρόσωπα αυτά άδεια εντός της προθεσμίας αυτής, τους απαγορεύεται να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών, σύμφωνα με το άρθρο 29.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, παρέχεται εξαίρεση από την απαίτηση αδειοδότησης δυνάμει του άρθρου 10 στα χρηματοδοτικά ιδρύματα τα οποία έχουν αρχίσει δραστηριότητες απεριθωσμένες στο σημείο 4 του παραρτήματος I της οδηγίας 2006/48/EK και πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 24 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο ε) της εν λόγω οδηγίας, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο πριν από 25 Δεκεμβρίου 2007. Ωστόσο, κοινοποιούν τις δραστηριότητες αυτές στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής μέχρι τις 25 Δεκεμβρίου 2007. Εξάλλου, η κοινοποίηση αυτή περιλαμβάνει πληροφορίες που αποδεικνύουν ότι πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 5 στοιχεία α), δ), ζ) έως θ), ια) και ιβ) της παρούσας οδηγίας. Εάν οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι πληρούνται οι απαιτήσεις αυτές, τα σχετικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα καταχωρούνται δυνάμει του άρθρου 13 της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να εξαιρούν αυτά τα χρηματοδοτικά ιδρύματα από τις απαιτήσεις του άρθρου 5.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι τα νομικά πρόσωπα της παραγράφου 1 λαμβάνουν αυτομάτως άδεια και καταχωρούνται στο μητρώο σύμφωνα με το άρθρο 13, εφόσον οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν ήδη αποδείξεις ότι τηρούνται οι απαιτήσεις των άρθρων 5 και 10. Οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τα εν λόγω νομικά πρόσωπα πριν από τη χορήγηση της άδειας.

4. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 2005/60/EK ή άλλης εφαρμοστέας κοινοτικής νομοθετικής νομοθεσίας, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία έχουν αρχίσει να ασκούν δραστηριότητες ιδρύματος πληρωμών, κατά την

έννοια της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο που ίσχυε πριν από τις 25 Δεκεμβρίου 2007 και τα οποία είναι επιλέξιμα για εξαίρεση σύμφωνα με το άρθρο 26, να συνεχίσουν τις εν λόγω δραστηριότητες εντός του οικείου κράτους μέλους επί μεταβατική περίοδο που δεν υπερβαίνει τα 3 έτη, χωρίς να εξαιρούνται σύμφωνα με το άρθρο 26 και να εγγράφονται στο μητρώο βάσει του άρθρου 13. Εφόσον δεν εξαιρεθούν εντός της προθεσμίας αυτής, απαγορεύεται στα πρόσωπα αυτά να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 29.

Άρθρο 89

Τροποποίηση της οδηγίας 97/7/EK

Το άρθρο 8 της οδηγίας 97/7/EK διαγράφεται.

Άρθρο 90

Τροποποίηση της οδηγίας 2002/65/EK

Η οδηγία 2002/65/EK τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 4, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«5. Όταν εφαρμόζεται επίσης η οδηγία 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά (*), οι διατάξεις περί πληροφόρησης του άρθρου 3 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας, εκτός του εδαφίου 2 στοιχεία γ) έως ζ), του εδαφίου 3 στοιχεία α), δ) και ε) και του εδαφίου 4 στοιχείο β), αντικαθίστανται από τα άρθρα 36, 37, 41, και 42 της εν λόγω οδηγίας.

(*) ΕΕ L 319 της 5.12.2007, σ. 1».

2. Το άρθρο 8 διαγράφεται.

Άρθρο 91

Τροποποίηση της οδηγίας 2005/60/EK

Η οδηγία 2005/60/EK τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 3 παράγραφος 2, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) κάθε επιχείρηση εκτός από πιστωτικό ίδρυμα που εκτελεί μια ή περισσότερες από τις δραστηριότητες των σημείων 2 έως 12 και 14 του παραρτήματος I της οδηγίας 2006/48/EK, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων των ανταλλακτιρίων συναλλαγματος».

2. Στο άρθρο 15, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Εφόσον κράτος μέλος επιτρέπει στα πιστωτικά ιδρύματα και χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς που βρίσκονται στο έδαφός του και μνημονεύονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, σημεία 1 ή 2, να αποτελούν τρίτους στους οποίους βασίζονται πρόσωπα, ιδρύματα ή οργανισμοί της ημεδαπής, το εν λόγω κράτος μέλος επιτρέπει εν πάση περιπτώσει στα ιδρύματα, στους εγκατεστημένους στην επικράτειά του οργανισμούς και πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, να αναγνωρίζουν και να δέχονται, βάσει του άρθρου 14, το αποτέλεσμα των διαδικασιών για την εξακρίβωση της ταυτότητας του πελάτη κατά το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ), τις οποίες διενεργεί δυνάμει της παρούσας οδηγίας ίδρυμα ή οργανισμός κατά το άρθρο 2 παράγραφος 1

σημείο 1 ή 2, σε άλλο κράτος μέλος, εκτός των ανταλλακτηρίων συναλλάγματος και των ιδρυμάτων που ορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά (*), και τα οποία παρέχουν κυρίως τις υπηρεσίες πληρωμών που αναφέρονται στο σημείο 6 του παραρτήματος της εν λόγω οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων των φυσικών και νομικών προσώπων για τα οποία έχει χορηγηθεί παρέκκλιση σύμφωνα με το άρθρο 26 της εν λόγω οδηγίας και οι οποίες πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 16 και 18 της παρούσας οδηγίας, ακόμη και αν τα έγγραφα ή δεδομένα στα οποία βασίζονται οι απαιτήσεις αυτές διαφέρουν από τα απαιτούμενα στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται ο πελάτης.

2. Εφόσον κράτος μέλος επιτρέπει στα ανταλλακτήρια συναλλάγματος που μνημονεύονται στο άρθρο 3 σημείο 2 στοιχείο α) και στα ιδρύματα που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 4 της οδηγίας 2004/64/EK, και τα οποία παρέχουν κυρίως τις υπηρεσίες πληρωμών που αναφέρονται στο σημείο 6 του παραρτήματος της εν λόγω οδηγίας, τα οποία βρίσκονται στο έδαφός του και, να αποτελούν τρίτους στους οποίους βασίζονται πρόσωπα, ιδρύματα ή οργανισμοί της ημεδαπής, το εν λόγω κράτος μέλος τους επιτρέπει εν πάση περιπτώσει να αναγνωρίζουν και να δέχονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 της παρούσας οδηγίας, το αποτέλεσμα των διαδικασιών για την εξακρίβωση της ταυτότητας του πελάτη κατά το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ), τις οποίες διενεργούν δυνάμει της παρούσας οδηγίας ιδρύματα ή οργανισμοί της ίδιας κατηγορίας σε άλλο κράτος μέλος και οι οποίες πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 16 και 18 της παρούσας οδηγίας, ακόμη και αν τα έγγραφα ή τα δεδομένα στα οποία βασίζονται οι απαιτήσεις αυτές διαφέρουν από τα απαιτούμενα στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται ο πελάτης.

(*) EE L 319 της 5.12.2007, σ. 1».

3. Στο άρθρο 36 παράγραφος 1, η δεύτερη πρόταση διαγράφεται.

Άρθρο 92

Τροποποίηση της οδηγίας 2006/48/EK

Το παράρτημα I της οδηγίας 2006/48/EK τροποποιείται ως εξής:

1. Το σημείο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Υπηρεσίες πληρωμών, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της οδηγίας 2007/64/EK του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά (*).

(*) EE L 319 της 5.12.2007, σ. 1».

2. Το σημείο 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Έκδοση και διαχείριση άλλων μέσων πληρωμών (π.χ. ταξιδιωτικές και τραπεζικές επιταγές) στο βαθμό που η δραστηριότητα αυτή δεν καλύπτεται από το σημείο 4».

Άρθρο 93

Κατάργηση

Η οδηγία 97/5/EK καταργείται από την 1η Νοεμβρίου 2009.

Άρθρο 94

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο πριν από την 1η Νοεμβρίου 2009. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 95

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 96

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 13 Νοεμβρίου 2007.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

H.-G. PÖTTERING

Για το Συμβούλιο

Πρόεδρος

M. LOBO ANTUNES

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ (άρθρο 4 σημείο 3)

1. Υπηρεσίες που επιτρέπουν τις καταθέσεις μετρητών σε λογαριασμό πληρωμών, καθώς και όλες οι δραστηριότητες που απαιτούνται για την τήρηση λογαριασμού πληρωμών.
 2. Υπηρεσίες που επιτρέπουν τις αναλήψεις μετρητών από λογαριασμό πληρωμών, καθώς και όλες οι δραστηριότητες που απαιτούνται για την τήρηση λογαριασμού πληρωμών.
 3. Εκτέλεση πράξεων πληρωμής, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς κεφαλαίων, σε λογαριασμό πληρωμών που έχει ανοίξει ο χρήστης στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του ή σε άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών:
 - εκτέλεση εντολών άμεσης χρέωσης, συμπεριλαμβανομένης της εφάπαξ άμεσης χρέωσης,
 - εκτέλεση πράξεων πληρωμής με κάρτα πληρωμής ή ανάλογο μέσο,
 - εκτέλεση μεταφορών πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών.
 4. Εκτέλεση πράξεων πληρωμής στο πλαίσιο των οποίων τα χρηματικά ποσά καλύπτονται από πιστωτικό άνοιγμα για το χρήστη υπηρεσιών πληρωμών:
 - εκτέλεση εντολών άμεσης χρέωσης, συμπεριλαμβανομένης της εφάπαξ άμεσης χρέωσης,
 - εκτέλεση πράξεων πληρωμής με κάρτα πληρωμής ή ανάλογο μέσο,
 - εκτέλεση μεταφορών πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών.
 5. Έκδοση ή/και απόκτηση μέσων πληρωμών
 6. Εμβάσματα
 7. Εκτέλεση πράξεων πληρωμής όπου η συγκατάθεση του πληρωτή για να εκτελεσθεί μια πράξη πληρωμής δίδεται μέσω τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής και η πληρωμή γίνεται στον φορέα εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακού, πληροφορικού συστήματος ή δικτύου, ο οποίος ενεργεί αποκλειστικά ως μεσάζων μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του προμηθευτή αγαθών και υπηρεσιών.
-